

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรทัดฐานผ่านโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์
ของ
กรวรรณ ชุมชิต

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

ตุลาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมาตรฐานผ่านโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

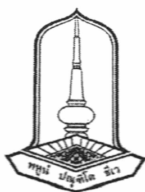
วิทยานิพนธ์
ของ
กรวรรณ ชุมชิต

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

ตุลาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกรรณ ชุมชิต
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... (อาจารย์ ดร.พิมพ์พา ประพันธ์)	ประธานกรรมการ (อาจารย์บัณฑิตศึกษาประจำคณะ)
..... (อาจารย์ ดร.พิลาณช ภูษาวิโสธร)	กรรมการ (ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์)
..... (ผศ.ดร.สมเกียรติ ภูพัฒน์วิบูลย์)	กรรมการ (กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์)
..... (ผศ.ดร.ลดาวลย์ วัฒนบุตร)	กรรมการ (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

..... (รศ.ดร.ทวีศิลป์ สืบวัฒนะ) คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	 (รศ.เทียนศักดิ์ เมฆพรรณโอภาส) ผู้รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย วันที่ 29 เดือน ต.ค. พ.ศ. 2556
---	--

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก อาจารย์ ดร.พิลาณูช ภูศาวิโสธรณ์ ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ ภูพัฒน์วิบูลย์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ดร.พิมพ์ยุพา ประพันธ์ ประธาน กรรมการสอบ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลดาวัลย์ วัฒนบุตร กรรมการสอบ

ขอขอบพระคุณ นายเอกวิทย์ อำนวย ครูเชี่ยวชาญ โรงเรียนบัวขาว สังกัดองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ นายประสิทธิ์ ไชยกาล ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสมเด็จพระพิทยาคม และ นางสาวพิศณชนก ยันตะบุศย์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญที่ช่วยตรวจเครื่องมือการวิจัย

ขอขอบพระคุณท่านผู้อำนวยการโรงเรียนบัวขาว นายขจิต สุวรรณสังข์และคณะครูทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัย และขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนบัวขาวทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 ที่เป็นกำลังสำคัญในการทำวิจัยในครั้งนี้ได้สำเร็จ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ตั้งใจประสิทธิ์ประสาทวิชาอันมีคุณค่าสูงยิ่ง ขอขอบคุณ เพื่อนนิสิตปริญญาโท รุ่น พ. 23 ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจให้กันและกันเสมอมาในการเรียนในสาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ ขอขอบคุณบุคลากรในฝ่ายวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ทุกท่านที่ คอยอำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงาน และขอขอบพระคุณคุณพ่อวิชัย ชุมชิตและคุณแม่ สุภาภร ชุมชิต ที่คอยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือในทุกด้านตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาค้นคว้า ประสพผลสำเร็จในครั้งนี้

กรวรรณ ชุมชิต

ชื่อเรื่อง	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	นางสาวกรวรรณ ชุมชิต
กรรมการควบคุม	อาจารย์ ดร.พิลาณูช ภูสาวิโสธรณ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ ภูพัฒน์วิบูลย์
ปริญญา	กศ.ม. สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2556

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงาน และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบัวขาว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 34 คน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงาน 2) แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ 3) แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ 4) แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมของครู 5) แบบบันทึกประจำวันของนักเรียน 6) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงาน และ 7) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรม ($E_1/E_2 = 75/75$) และเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนกับเกณฑ์มาตรฐาน (ร้อยละ 70) รูปแบบการวิจัยเป็นแบบ “กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลเฉพาะหลังการทดลอง” The single group, Posttest-only-design หรือ one shot case study สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{X}$) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.01/82.35 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$)

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงานสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้และนักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรม สมควรที่จะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนต่อไป

TITLE Genre-Based Approach Activities through Project Work to promote
Mattayomsuksa 5 students' English writing ability

AUTHOR Miss Korawan Choomchit

ADVISORS Dr. Pilanut Phusawisot and Asst. Prof. Dr. Somkiet Phupatwiboon

DEGREE M.Ed. **MAJOR** English Teaching Language

UNIVERSITY Mahasarakham University **DATE** 2013

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to promote English writing ability based on Genre based approach learning activities through the project work and 2) to study the satisfaction of students with the Genre based approach activities through the project work. The samples were selected by Purposive Sampling of 34 Mattayomsuksa 5/11 students of Buakhao school, Kalasin Provincial Administrative Organization in the second semester of 2012 academic year. The instruments used in this research were 1) Genre based approach learning activities through the project work lesson plan 2) English writing test 3) English writing ability Assessment form 4) teacher note 5) student's diary 6) satisfaction questionnaires and 7) a semi-structured interview. Data analysis program was used to determine the efficiency of activities ($E_1/E_2 = 75/75$) and compare the results with a prescribed criterion of 70 % passing score. The single group, Posttest-only-design or one shot case study. Data was analyzed by mean, percentage and standard deviation. The results indicated that : 1) learning activities were more efficient than prescribed criterion 75.01/82.35 2) The mean score of the posttest was 94.12%, and 3) the students were satisfied with the Genre based approach learning activities through the project work in the highest level ($\bar{X} = 4.71$).

It was concluded that the Genre-based approach activities through the project work could promote Mattayomsuksa 5 students' English writing ability and the students were satisfied with the activities. So, these activities should be taught in classroom to improve the students' English writing ability.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
คำถามการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบวรรณฐาน (Genre-Based Approach)	7
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงการ	12
การจัดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษ	21
ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง 5 สมมติฐานของครัชเชน (Krashen's 5 Hypotheses)	30
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวรรณฐาน	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	57
ความมุ่งหมายของการวิจัย	57
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	57
การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	58
สรุปผล	59
อภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะ	65
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	72
ภาคผนวก ก หนังสือราชการและรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	73
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	79
ภาคผนวก ค ส่วนประกอบของการเขียนอรรถฐานวิธีการ (Process Genre)	108
ภาคผนวก ง แบบฟอร์มฉบับร่างการเขียน และแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ	110
ภาคผนวก จ แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	113
ภาคผนวก ฉ คะแนนประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	115
ภาคผนวก ช แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	126
ภาคผนวก ซ ตัวอย่างผลงานนักเรียน	129
ภาคผนวก ฌ ตัวอย่างผลงานนักเรียน	135
ประวัติย่อของผู้วิจัย	140

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงาน	41
2	แบบสรุปความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ	43
3	ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนา ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ทดลองเดี่ยวกับนักเรียน 3 คน	44
4	ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนา ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ทดลองกลุ่มเล็กกับนักเรียน 9 คน	45
5	สรุปแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงาน สำหรับผู้เชี่ยวชาญ	48
6	ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนา ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	54
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบบรรณฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ รายด้านและรวม	54
8	คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนฉบับร่างการเขียนที่ 1 (Draft 1)	116
9	คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนฉบับร่างการเขียนที่ 2 (Draft 2)	117
10	คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนฉบับร่างการเขียนที่ 3 (Draft 3)	119
11	คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนฉบับร่างการเขียนที่ 1-3 (Draft 1-3)	120
12	คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน (Writing Test) .	122
13	ผลการประเมินการทดสอบความสามารถในการเขียนของนักเรียนหลังเรียนเมื่อเทียบกับ เกณฑ์การผ่านร้อยละ 70	124
14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายข้อ	127

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในโลกยุคปัจจุบันเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อสารกันทั่วโลก การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถในการถ่ายทอดสารไปยังผู้รับสารเพื่อให้สารที่ส่งไปนั้นตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ส่งได้ตั้งไว้เอาไว้ ซึ่งการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องอาศัยทักษะหลายๆ ทักษะด้วยกัน เช่น ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ทักษะการเขียน เป็นทักษะที่ยากและมีความซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ เนื่องจากทักษะการเขียนนั้น นักเรียนจะเขียนไม่ได้เลยถ้าไม่เคยฝึกฝน และไม่ได้รับการฝึกฝนที่เป็นระบบ จึงจำเป็นต้องมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เอื้อต่อสภาพนักเรียน เนื่องจากเป็นทักษะที่สำคัญและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างมาก เพราะต้องใช้ความชำนาญ มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้างของกลุ่มคำและประโยค ช่วยเสริมให้นักเรียนได้นำความรู้อื่นๆ ในวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนมาใช้ นอกจากนี้การเขียนทำให้นักเรียนได้ฝึกการคิดอย่างมีระบบและสร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ความนึกคิด และจินตนาการ ซึ่งมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทางภาษา (กฤติกา ศรีรงค์. 2552 : 2 ; อ้างอิงมาจาก สุมิตรา อังวัฒนากุล. 2540) การพัฒนาทักษะการเขียนเป็นสิ่งที่มักจะเป็นปัญหา และทำลายความสามารถของนักเรียนเป็นอย่างมาก นักเรียนมักขาดความสนใจ ความมั่นใจในการเขียนภาษาอังกฤษ และรู้สึกลัวว่าการเขียนภาษาอังกฤษมีความสลับซับซ้อนและยุ่งยาก เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้ความพยายามและเวลาในการฝึกฝนทั้งรูปแบบของการจัดเรียงความคิดและการเรียบเรียงภาษา ทักษะการเขียนเป็นการผลิตภาษาซึ่งใช้เวลาในการเรียนรู้ที่มีกระบวนการและลำดับความคิดที่ยาวนาน จึงเป็นเรื่องที่ทำนายและยากสำหรับครูผู้สอนที่ต้องการสอนการเขียน และเมื่อสอนไปแล้วต้องมีการประเมินที่ยุ่งยากซับซ้อนอีก ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรให้ความสำคัญ โดยนักเรียนต้องได้รับการเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ กฎเกณฑ์การใช้รูปแบบของภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์การสื่อสาร จึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ ยิ่งไปกว่านั้น ลักษณะของห้องเรียนไทยเป็นห้องเรียนขนาดใหญ่ที่บรรจุนักเรียนจำนวนมาก โอกาสที่จะพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคลนั้นทำได้ยาก ซึ่งนักเรียนทุกคนจะได้รับการสอนและการปฏิบัติเช่นเดียวกัน โดยมีได้คำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน ทำให้นักเรียนขาดประสบการณ์ในการคิดและเขียน ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเองออกมาทางการเขียนอย่างสมบูรณ์ เมื่อนักเรียนต้องเผชิญกับสถานการณ์ในการเขียนที่เป็นจริง ส่งผลให้ความสามารถในการเขียนของนักเรียนต่ำ ประกอบกับนักเรียนยังมีความสนใจ ความพึงพอใจ และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสำหรับนักเรียน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องคอยให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ โดยให้แรงจูงใจทางบวกในการเขียน (Nation. 2009) เพื่อทำให้นักเรียนกล้าคิด กล้าสร้างสรรค์และพัฒนางานเขียนโดยได้เขียนในสิ่งที่นักเรียนอยากเขียน และเพื่อสร้างความพึงพอใจที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้น

ครูผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความถนัดหรือความชอบและมีแรงจูงใจในการเรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญมากต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองมากกว่าสติปัญญา

ในอดีตการสอนเขียนให้ความสำคัญกับผลงานเขียนมากกว่ากระบวนการ โดยฝึกให้นักเรียนเขียนผลงานเขียนของนักเรียน มีการประเมินโดยเน้นรูปแบบและการนำเสนอ ไม่ให้ความสนใจในพัฒนาการด้านกระบวนการในการเขียนของนักเรียนเท่าที่ควร ซึ่งในปัจจุบันเปลี่ยนมาเป็นการเน้นที่กระบวนการเขียนมากกว่า แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก็เป็นไปอย่างช้าๆ เนื่องจากหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอนยังไม่ได้รับการพัฒนา ประกอบกับครูผู้สอนส่วนมากยังไม่ได้รับการอบรมให้มีความรู้ที่ทันสมัย การสอนยังเน้นที่ความรู้ ความจำและการปฏิบัติตามอย่างถูกต้องตามที่ครูผู้สอนกำหนดและตัวครูผู้สอนเองให้ความสนใจและความสำคัญแก่นักเรียนน้อยมาก (สุภาพร พันธุ์เชื้อ. 2550 ; อ้างอิงมาจาก สังขยา บุญมา. 2541)

จากปัญหาที่พบดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจว่า กิจกรรมใดบ้างที่จะสามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาและได้ฝึกความสามารถในการเขียนของนักเรียนได้อย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการเขียน ตอบสนองความสนใจ พร้อมทั้งเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนเขียนตามแนวการสอนแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนได้ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาวิจัยของ สิริมา ยุวโสภีร์ (2545) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน และการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐาน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง (2547 : 97) พบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครูแตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างก่อนและหลังได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังมีการนำแนวการสอนนี้ไปใช้อย่างแพร่หลายทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เช่น เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2550) นำการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานไปใช้ในการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อศึกษาระบบโครงสร้างการดำเนินเนื้อความ (Schematic structure) และลักษณะของภาษา (Linguistic Features) Hyland (1990) นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง (Argumentative Essay) Marshall (1991) นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนเขียนรายงานภาษาอังกฤษกับนักศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ ซึ่งใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นแสดงให้เห็นว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานสมควรนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนได้ และอีกหนึ่งกิจกรรมที่ตอบสนองความสนใจ พร้อมทั้งเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้ คือ กิจกรรมโครงงาน เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมตามความสนใจ และความถนัด มีการวางแผน ดำเนินงานกิจกรรมเป็นกลุ่ม มีเพื่อนและครูที่คอยช่วยเหลือในการทำกิจกรรม

ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกโดดเดี่ยวในการทำกิจกรรม ส่งผลให้มีความสุขในการเรียนและยังสามารถพัฒนาความสามารถด้านการเรียนได้ด้วย ผู้วิจัยจึงได้สนใจการจัดกิจกรรมตามความสนใจของนักเรียนเป็นหลัก โดยใช้กิจกรรมโครงงานเข้ามาช่วยในการกระตุ้นความสนใจและการทำกิจกรรม โดยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้ภาษาในทางปฏิบัติ ด้านการวางแผน ปฏิบัติงาน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโครงงานมุ่งเน้นพัฒนาทักษะสัมพันธ์ จากการศึกษาวิธีการสอนแบบโครงงาน Haines (2002 : 1) กล่าวว่า โครงงานจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำภาษาและทักษะที่มีอยู่มาใช้ในบริบทที่ค่อนข้างเป็นธรรมชาติ โครงงานเป็นวิธีที่ดีในการสอนภาษาให้กับนักเรียนเป็นกิจกรรมบูรณาการ เป็นชิ้นงานที่มีลำดับขั้นตอนชัดเจน ไปสู่ผลงานสุดท้ายที่เห็นและจับต้องได้ ซึ่งทำให้นักเรียนมีความรู้สึกถึงความสำเร็จที่แท้จริงเมื่อโครงงานเสร็จ โครงงานเป็นตัวอย่างที่ดีของการเรียนรู้โดยประสบการณ์ คือ นักเรียนต้องใช้ภาษาในการทำงานให้บรรลุผล โดยมีการประเมินผลงานของตนเองและเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนได้ทราบถึงผลการทำงานของตนเอง ทั้งข้อดีและข้อควรปรับปรุง อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น (สิริพร ศรีสมวงษ์. 2549 : 2)

นอกจากนี้ยังเน้นการกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความรู้สึกและแสดงความคิดเห็น นักเรียนมีโอกาสนำความรู้จากในห้องเรียนมาใช้ ขณะเดียวกันก็มีความรู้ทั่วไปเพิ่มขึ้นจากเรื่องที่กำลังทำอยู่ จากผลการวิจัยของอนงค์ เชื้อสีดา (2549 : 82) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4) โดยใช้โครงงาน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นไปในทางเดียวกันกับผลการวิจัยของ ลดาวรรณ ฝารมี (2553 : 63) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานในการพัฒนางานเขียนที่เป็นระบบ เป็นขั้นตอน และมีเพื่อนในกลุ่มพร้อมทั้งครูคอยให้การติชมและให้ความเหลือ ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพและไม่รู้สึกโดดเดี่ยว สามารถถามเพื่อนในกลุ่มได้และถ้าเพื่อนในกลุ่มไม่สามารถตอบได้ก็สามารถถามครูที่ปรึกษาได้ตลอดเวลา โดยการสอนเขียนนั้นจะสอนในขั้นตอนการลงมือดำเนินการหลังจากที่ได้ข้อมูลมาครบแล้ว เมื่อนักเรียนมีข้อมูลในมือและบวกกับบรรทัดฐานหรือรูปแบบที่ครูเพิ่มให้นักเรียนก็จะสามารถเขียนได้จากการกลั่นกรองความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร

จากการปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยที่โรงเรียนบัวขาว องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการเขียน กล่าวคือ นักเรียนไม่สามารถเขียนข้อความหรือเรื่องราวตามที่ครูกำหนดให้ได้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนของนักเรียนยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษ ได้แก่ ปัญหาการใช้คำศัพท์-สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการเขียนไม่ถูกต้องตามรูปแบบการเขียน รวมทั้ง นักเรียนไม่สามารถเรียบเรียงความคิดเป็นข้อความที่สื่อความหมายให้ตรงตามหัวข้อเรื่องได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบรรทัดฐานผ่านโครงงานซึ่งเป็นการเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามความสนใจ มีการฝึกปฏิบัติและทำงานเป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน จึงทำให้นักเรียนอยากเรียนรู้และพัฒนาความสามารถในการเรียนเหมือนกันกับการเขียนซึ่งนักเรียนต้องได้รับการสอนและปฏิบัติเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การให้ข้อมูล (Input ideas) เป็นขั้นตอนในการเลือกข้อมูลที่จะเขียนและให้ข้อมูลที่จำเป็นในการเขียนตามความสนใจของผู้เรียน

ขั้นที่ 2 การให้รูปแบบ (Modeling) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้รู้จักมาตรฐานของการเขียนแบบวิธีการ (Process Genre) ขั้นที่ 3 การระดมสมอง (Joint Negotiation) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องรวบรวมข้อมูล ระดมสมองกันในกลุ่มเพื่อพัฒนางานเขียนตามมาตรฐานที่เรียนมา และขั้นที่ 4 การเขียนอิสระ (Independent Construction) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องปรับปรุงและพัฒนางานเขียนใหม่อย่างอิสระโดย เขียนตามมาตรฐานวิธีการ (Process Genre) สำหรับใช้ในการสอนเขียน โดยผ่านการทำโครงการงาน ภาษาอังกฤษการประกอบอาหารที่บ้าน “ไขเจียวไข่มดแดง” แล้วนำมาเขียนในระดับอนุเขตหรือย่อ หน้าตามรูปแบบมาตรฐานวิธีการ (Process Genre) ผู้วิจัยตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนด้าน ความสามารถในการเขียนจึงมีความสนใจที่จะเลือกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมาตรฐานผ่าน โครงการงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อใช้เป็น แนวทางสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมาตรฐานผ่านโครงการงาน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมาตรฐานผ่านโครงการงาน

คำถามการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมาตรฐานผ่านโครงการงานสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้หรือไม่
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือไม่

ความสำคัญของการวิจัย

1. นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมาตรฐานผ่านโครงการงาน
2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองในสถานการณ์จริง และใช้เป็นตัวอย่างในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบัวขาว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 11 ห้องเรียน จำนวน 450 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 โรงเรียนบัวขาวที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะกระบวนการทางภาษาแก่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในห้องที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ใช้เวลาในการวิจัยทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. อรรถฐาน (Genre) หมายถึง แบบหรือชนิดของเนื้อหาความต่างๆ ในแต่ละบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนโดยเป็นสื่อให้ผู้ใช้ภาษาประสบผลสำเร็จในการใช้ภาษา

2. อรรถฐานวิธีการ (Process Genre) หมายถึง รูปแบบการเขียนที่เรียงลำดับขั้นตอนของการปฏิบัติตั้งแต่ต้นจนได้ผลงานที่สมบูรณ์โดยมีการใช้คำศัพท์ สำนวน และคำเชื่อมบอกลำดับขั้นตอนระหว่างประโยค

3. โครงงาน (Project Work) หมายถึง การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงตามความสนใจ ความถนัดและความสามารถของตนเองโดยนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนสร้างสรรค์ผลงานออกมาอย่างเป็นระบบ โดยเป็นการเตรียมตัวนักเรียนในด้านภาษา หลังจากนั้นนำภาษาที่เรียนไปใช้ในรูปของโครงงาน

4. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการสอนการเขียนโดยใช้โครงงานเป็นสื่อที่จะนำสู่ความสำเร็จในการเขียน โดยใช้กิจกรรมโครงงานช่วยในการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่อทำให้นักเรียนสนุกสนานในการทำกิจกรรม รวมทั้งได้ทำกิจกรรมตามความสนใจ ส่งผลให้มีความสุขในการเรียนรู้ ทำให้อยากรู้ อยากเรียน อยากอ่าน อยากเขียน เพราะกิจกรรมการเขียนเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนน้อยเพราะเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่ยากและซับซ้อน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้โดยเริ่มที่

นักเรียนมีความสนใจก่อนแล้วความสามารถในการเขียนย่อมพัฒนาดีขึ้นในลำดับถัดไป ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนโดยปรับมาจากหลักการจากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ Christie และคณะ (ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง. 2548 : 7 ; อ้างอิงมาจาก Christie and others. n.d.)

ขั้นที่ 1 การให้ข้อมูล (Input ideas) เป็นขั้นตอนในการเลือกข้อมูลที่จะเขียนและให้ข้อมูลที่จำเป็นในการเขียนตามความสนใจของผู้เรียน ขั้นที่ 2 การให้รูปแบบ (Modeling) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้รู้จักมาตรฐานของการเขียนแบบลำดับขั้นตอน/กระบวนการ (Process Genre) ขั้นที่ 3 การระดมสมอง (Joint Negotiation) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องรวบรวมข้อมูล ระดมสมองกันในกลุ่มเพื่อพัฒนางานเขียนตามมาตรฐานที่เรียนมา และขั้นที่ 4 การเขียนอิสระ (Independent Construction) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องปรับปรุงและพัฒนางานเขียนใหม่อย่างอิสระโดยเขียนตามมาตรฐานแบบวิธีการ (Process Genre)

5. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ (English Writing Ability) หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจขั้นตอนในการปฏิบัติ โดยวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ความพึงพอใจ (Satisfaction) หมายถึง ความพอใจ ชอบใจ และมีความสุข ที่ความต้องการหรือเป้าหมาย ที่ตั้งใจไว้บรรลุผลหรือสมหวัง เป็นความรู้สึกในทางบวกของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดระดับความพึงพอใจ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบัวขาว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน และได้เสนอตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

1. แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณา (Genre-Based Approach)
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงงาน
3. การจัดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษ
4. ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง 5 สมมติฐานของครัชเชน (Krashen's 5 Hypotheses)
5. ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณา
 - 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน

แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณา (Genre-Based Approach)

ทฤษฎีและหลักการ

แนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณา (Genre-Based Approach) ได้รับการพัฒนาจากกลุ่มนักภาษาศาสตร์ชาวออสเตรเลียในกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ Jim Martin, Joan Rothery, Frances Christie, Brian Gray and Mary Macken (Martin and Rothery. 1980 ; 1981 ; Christie. 1989) แนวทฤษฎีนี้ยึดหลักการเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistic Theory) ของ Halliday ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญทางภาษาศาสตร์ระดับโลก และเป็นที่ยอมรับนับถือกันโดยทั่วไปในกลุ่มของภาษา และผู้สอนภาษาในสมัยปัจจุบัน ทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงระบบดังกล่าวจะเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อเนื้อความจากบริบทภาษาในกาลและเทศะต่างๆ ที่ใช้กันในสังคมหรือชุมชน ซึ่งย่อมจะมีสถานการณ์แวดล้อมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไปและมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาของบุคคลต่างๆ ในสังคมหรือชุมชนนั้นๆ หลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบูรณาจะอิงหลักการสำคัญของแนวทฤษฎีการสอนภาษาศาสตร์เชิงระบบ ดังจะแยกกล่าวตามประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. ภาษาและความหมาย (Language and Meaning)

ในสังคมหรือชุมชนหนึ่งๆ ย่อมมีภาษาเพื่อใช้ในการสื่อความหมายในการสื่อสารระหว่างบุคคลต่างๆ รูปของภาษาอันได้แก่ เสียง ระเบียบไวยากรณ์ คำ ซึ่งอาจเป็นคำพูด ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ ที่ใช้เป็นสื่อในการติดต่อสื่อสาร ย่อมจะผิดแผกแตกต่างกันไปด้วยแล้วแต่สภาพแวดล้อมของสถานการณ์ต่างๆ วัฒนธรรม สังคม และธรรมชาติ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนารูปแบบภาษานั้นๆ ให้เป็นที่เข้าใจ และยอมรับกันในแต่ละสังคมหรือชุมชน ยกตัวอย่าง เช่น ภาษาไทย มีรูปพยัญชนะ สระ

และวรรณยุกต์ในการกำหนดเสียงแตกต่างจากภาษาอื่นๆ ภาษาจีน และภาษาอังกฤษ ระเบียบไวยากรณ์ก็แตกต่างกัน การเรียงคำเป็นประโยคก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่น ภาษาไทย ใช้คำคุณศัพท์วางไว้หลังคำนาม แต่ภาษาอังกฤษ คำคุณศัพท์ส่วนมากจะวางไว้หน้าคำนาม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม แม้ว่ารูปของภาษาที่ใช้ในแต่ละสังคมหรือชุมชนจะแตกต่างกันในแต่ละภาษาทุกมุมโลก แต่เป้าหมายของการสื่อสารที่ใช้ภาษานั้น ๆ จะเหมือนกันนั่นคือความเข้าใจเนื้อความ (Text) ที่ต้องการติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาเป็นสื่อ ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน หรือแม้แต่การใช้ภาษาใบ้ หรือภาษากาย “ความหมาย” ของภาษาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการใช้ภาษา การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลต่างๆ ในสังคมจะประสบความสำเร็จได้ก็ด้วยความเข้าใจความหมายในการติดต่อสื่อสาร

2. ภาษาและบริบทภาษา (Language and Context)

ความเข้าใจความหมายของภาษาในการติดต่อสื่อสารย่อมขึ้นอยู่กับบริบทภาษา หรือความแวดล้อมในสถานการณ์และวัฒนธรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในกาลและเทศะต่างๆ กัน การเข้าใจเนื้อความจากการติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียนบริบทภาษา (Context) ย่อมจะต้องได้รับการพิจารณาเป็นอันดับแรก เพราะบริบทภาษาจะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เนื้อความเป็นที่เข้าใจ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม “ความหมาย” ของภาษาจึงจะชัดเจนในการติดต่อสื่อสาร ยกตัวอย่างเช่น “กา” เกาะอยู่บนต้นไม้ และ “กา” ตั้งอยู่บนเตาไฟ คำว่า “กา” ทั้ง 2 ประโยคมีรูปภาษา คือ เสียงตัวอักษร และสระ แบบเดียวกันทุกประการ แต่ “ความหมาย” ของ “กา” ใน 2 ประโยคนี้นี้แตกต่างกันมาก “กา” ในประโยคแรก หมายถึง สัตว์ประเภทนกชนิดหนึ่ง แต่ “กา” ในประโยคที่ 2 คือ ภาชนะใส่น้ำชนิดหนึ่ง

หากเราไม่คำนึงถึงบริบทภาษาที่เป็นองค์ประกอบแวดล้อมของคำว่า “กา” ที่ใช้อยู่ เราก็จะไม่สามารถบอกเนื้อความได้ชัดเจนว่า “กา” นี้คืออะไรแน่ ความหมายที่แท้จริงของ “กา” ทั้ง 2 ประโยคนี้อะไร และแตกต่างกันอย่างไร ด้วยเหตุดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่า “เนื้อความ” ของภาษาจะตามมาหลังจากเราเข้าใจบริบทภาษาแล้ว

นอกจากนี้จากตัวอย่างประโยคทั้ง 2 จะสามารถเห็นได้ว่า ความเข้าใจภาษามีใช้เพียง การเข้าใจแต่เพียงคำ ระเบียบไวยากรณ์หรือเสียงแยกเดี่ยวออกมาจากบริบทภาษาได้ความเข้าใจภาษาจะเกิดได้ต่อเมื่อเรามีความเข้าใจบริบทภาษา ซึ่งจะช่วยให้เนื้อความแจ่มแจ้งขึ้น (Halliday, 1985 : 5)

ลักษณะของบริบทภาษาที่มีบทบาทในการทำให้เนื้อความมีความสำคัญและได้ความหมายที่ชัดเจน คือ บริบทภาษาของสถานการณ์ต่างๆ (Context of Situation) และบริบทของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง (Context of Culture) บริบทภาษาของสถานการณ์ต่างๆ เป็นบริบทภาษาที่สำคัญมาก เพราะจะเป็นการสื่อเนื้อความของสังคมหรือชุมชนให้เห็นลักษณะของการใช้ภาษาอย่างจริงจังในสภาพแวดล้อม กาลและเทศะ เช่น ในภาษาอังกฤษ “First Floor” หมายถึง ชั้นที่ 1 ของตึก แต่ในสหรัฐหมายถึง ชั้นใต้ดิน (Basement) เป็นต้น เมื่อเราเข้าใจว่าวัฒนธรรมกับเนื้อความที่ใช้อยู่ นั้น มีความหมายอย่างไรในแต่ละบริบทหนึ่งๆ ความเข้าใจความหมายที่แท้จริงของการใช้ภาษานั้นก็ย่อมจะชัดเจนขึ้น

3. ภาษาและทำเนียบภาษา (Language and Register)

เมื่อบริบทภาษามีอิทธิพลทำให้ “เนื้อความ” ของสารที่สื่อสารกัน เป็นที่เข้าใจ และมีความหมายชัดเจนขึ้นองค์ประกอบของบริบทภาษาก็มีอิทธิพลที่จะทำให้ลักษณะของการใช้ภาษา ต่างกัน บริบทภาษาในแต่ละสถานการณ์ หรือวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันไป ทำเนียบภาษา (Register) หรือคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในแต่ละสถานะก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย เช่น เมื่อพูดถึงพระเจ้า แผ่นดิน ทำเนียบภาษาที่ใช้เฉพาะ อันได้แก่ คำราชาศัพท์ก็จำเป็นที่จะต้องนำมาใช้ให้ถูกต้อง เหมาะสม เมื่อกล่าวถึงพระภิกษุ ทำเนียบภาษาที่ใช้กับพระภิกษุสงฆ์ก็จำเป็นต้องนำมาใช้ ทำเนียบ ภาษาจึงเกิดขึ้นควบคู่กันไปกับบริบททางภาษาที่แตกต่างกันไปตามกาลและเทศะ ตามเรื่องราว ที่กล่าวถึงตามความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษาและตามลักษณะวิธีการใช้ภาษาเพื่อการฟัง การพูด การอ่าน หรือการเขียน เป็นต้น ทำเนียบภาษา จึงแตกต่างกันไปตามลักษณะของบริบทภาษาที่ใช้

4. การเรียนรู้ภาษาในบริบท (Language Learning in Context)

การเรียนรู้เพื่อการใช้ภาษา ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนควรเริ่มจากการรับรู้แบบ ภาษาที่ถูกต้อง ตามลักษณะของบริบทภาษาต่างๆ ในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับ วัฒนธรรมต่างๆ ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อความของภาษาในบริบทนั้นได้อย่างถูกต้อง จึงจะนับได้ว่าเป็นผู้เรียนภาษาได้อย่างมีความหมาย

ลักษณะของบริบทภาษาและเนื้อความต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรูปแบบที่ถูกต้อง จากการเลียนแบบการฝึกหัดภายใต้การควบคุมของผู้สอน และจากการหาประสบการณ์ฟัง พูด อ่านและ เขียนด้วยตนเอง จากตัวอย่างรูปแบบภาษาที่เคยเรียนไป แบบหรือชนิดของภาษา หรืออรรถ ลักษณะนั้น นักภาษาศาสตร์การศึกษาใช้คำจากภาษาฝรั่งเศสว่า “Genre” ซึ่งหมายถึง แบบหรือ ชนิดของเนื้อความต่างๆ ในแต่ละบริบทของสถานการณ์และวัฒนธรรม ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ตายตัวในการให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จได้ในการใช้ภาษา ซึ่งผู้สอน และผู้เรียนภาษา จำเป็นต้อง ยึดเป็นหลักในการเรียนการสอนภาษา ผู้สอนสามารถนำอรรถฐานของเนื้อความต่างๆ มาใช้เป็นรูปแบบ ของกิจกรรมในการเรียนการสอนซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสฝึกฝนและใช้ภาษาเป็นอิสระได้เป็นของตนเองใน ที่สุด

อรรถฐานของภาษา (Genre)

ในภาษาต่างประเทศ ชนิดและลักษณะของเนื้อความภาษาทั้งที่เป็นภาษาพูดและภาษา เขียน มีหลายชนิดดังต่อไปนี้ (สุนันทา อินคำเชื้อ. 2552 ; อ้างอิงมาจาก เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2536)

1. เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount) เป็นเรื่องที่เขียนเล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมา และจากประสบการณ์ของผู้เรียน
2. รายงาน (Report) เป็นการเขียนเพื่อให้ความรู้แก่ผู้อ่าน
3. การอธิบาย (Explanation) เป็นการเขียนเกี่ยวกับสาเหตุ และกระบวนการของการ เกิดปรากฏการณ์ต่างๆ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์และผลว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเหตุใด จึงเกิดขึ้น
4. เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition) เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นส่วนตัว หรือความคิดของตนเองที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นการถกเถียงหรือโต้แย้ง

5. วิธีการ (Procedure/Process) เป็นการเขียนแนะนำการปฏิบัติซึ่งจะกล่าวถึงกระบวนการหรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน
6. เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) เป็นการเขียนเรื่องเล่าจากจินตนาการส่วนมากจะเป็นเรื่องนิทานหรือนิยาย
7. อภิปราย (Discussion) เป็นการเขียนเพื่อแสดงถึงเหตุผลและความจำเป็นชี้ให้เห็นข้อดีข้อเสีย เป็นการจูงใจให้ผู้อ่านคล้อยตาม
8. การสังเกต (Observation) เป็นการเขียนเพื่อให้ความเห็น และให้รายละเอียดของการสังเกตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

อรรถฐานแต่ละชนิดย่อมมีลักษณะโครงสร้างการดำเนินเนื้อความและลักษณะของภาษาในบริบทที่แตกต่างกัน ดังนั้นการเรียนรู้อรรถฐานจึงส่งผลโดยตรงต่อการอ่านและการเขียน กล่าวคือผู้อ่านจะมีความสามารถในการจับประเด็นของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็วเพราะทราบจุดมุ่งหมายในการสื่อความหมายของผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านสามารถใช้สาระและการลำดับความของเรื่องนั้นไปเป็นแนวทางในการเขียนรายงานให้ผู้อื่นอ่านได้อย่างถูกต้องด้วยตนเองต่อไป ซึ่งในงานเขียนแต่ละชนิดหรือแต่ละรูปแบบนั้นจะมีองค์ประกอบส่วนย่อยๆ หรือเรียกว่า move อยู่ในงานเขียนนั้น โดย Swales (1990) ได้พัฒนารูปแบบการดำเนินทางภาษา ซึ่งเรียกว่า การสร้างพื้นที่วิจัย (Create a Research Space) (CARS) ประกอบด้วย 3 Moves คือ Move 1 การสร้างอาณาเขต (Establishing a territory) Move 2 สร้างช่องทาง (Establishing a niche) และ Move 3 ครอบครองช่องทาง (Occupying the niche) ซึ่งงานวิจัยนี้ได้นำวิธีการของ Swales มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเขียนแก่นักเรียน โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีดำเนินเนื้อความตามอรรถฐานวิธีการ (Process Genre) คือ เป็นการเขียนแนะนำการปฏิบัติซึ่งจะกล่าวถึงกระบวนการปฏิบัติโดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติที่เป็นลำดับขั้นตอนชัดเจน ซึ่งอรรถฐานวิธีการนี้เป็นรูปแบบหนึ่งของงานเขียนซึ่งมีลักษณะเฉพาะ โดยมีการดำเนินเนื้อความที่เป็นลำดับขั้นตอนจากการปฏิบัติตั้งแต่ลำดับเริ่มต้นจนถึงลำดับสุดท้าย ซึ่งมีลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure) ดังนี้

1. มีจุดมุ่งหมายในการเขียนที่แน่นอน
2. ให้รายละเอียดของวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
3. เรียงลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติ

โดยมีลักษณะของภาษา (Language Features) ดังนี้

1. เป็นประโยคคำสั่ง
2. ใช้คำกริยาที่บ่งบอกการปฏิบัติ
3. ใช้ภาษาเป็นกลางไม่เฉพาะเจาะจง ไม่อ้างอิงตัวบุคคล
4. ใช้คำนาม

อรรถฐานวิธีการ (Process Genre) จะมีลักษณะโครงสร้างในการดำเนินเรื่องของเนื้อความ (Generic Structure) และลักษณะของภาษา (Language Features) ตามลักษณะของอรรถฐาน และในงานวิจัยฉบับนี้มุ่งพัฒนาความสามารถในการเขียนในระดับอนุเขต (Paragraph) โดยใช้การดำเนินเนื้อความตามตัวอย่าง

ตัวอย่างการเขียนอนุแนววิธีการ (Process Genre Paragraph Writing)

My grandmother's famous bread

My grandmother's famous bread is easy to make; it can be done in three easy steps. The first step is to layout all of the ingredients. These ingredients include flower, water, sugar, yeast, salt, honey, and two eggs. Laying out these ingredients will allow you to stay organized when baking the bread. The next step in baking my grandmother's famous bread is to mix all the ingredients in a mixing bowl. The best way to mix the ingredients is to mix the flower and water first, and then add all the other ingredients while mixing. This mixture will help blend all the flavors together. The final step for this bread is to bake it in the oven. When ready to bake it, you should pre-heat the oven to 450° f, and then bake the bread for about 30 minutes at this same temperate. This temperature and baking time will allow the bread to cook while keeping all of its moisture; therefore, the bread will not dry out. Finally, the bread is ready to serve, so take it out of the oven, let it cool, cut it, and enjoy.

ที่มา : http://www.ehow.com/how_6203966_write-developed-process-analysis-paragraph.html#ixzz1zmwDjLgg

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนในงานวิจัยนี้มีลำดับขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนโดยปรับมาจากหลักการจากนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ Christie และคณะ (ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง. 2548 ; อ้างอิงมาจาก Christie and others. n.d.) ขั้นที่ 1 การให้ข้อมูล (Input ideas) เป็นขั้นตอนในการเลือกข้อมูลที่จะเขียนและให้ข้อมูลที่จำเป็นในการเขียนตามความสนใจของผู้เรียน ขั้นที่ 2 การให้รูปแบบ (Modeling) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้รู้จัก อรรถฐานวิธีการ (Process Genre) ขั้นที่ 3 การระดมสมอง (Joint Negotiation) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องรวบรวมข้อมูล ระดมสมองกันในกลุ่มเพื่อพัฒนางานเขียนตามอรรถฐานวิธีการที่เรียนมา และขั้นที่ 4 การเขียนอิสระ (Independent Construction) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องปรับปรุงและพัฒนางานเขียนใหม่อย่างอิสระโดยเขียนตามอรรถฐานวิธีการ (Process Genre)

แนวทางการประเมินการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน

ครูผู้สอนสามารถประเมินพฤติกรรมของผู้เรียนได้ดังนี้

1. การตอบคำถามของนักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรม
2. การทำกิจกรรมกลุ่มและการนำผลงานของกลุ่มหน้าชั้นเรียน
3. การสะกิดคำและแต่งประโยคหลังจากเรียนด้วยวิธีสอนแบบอรรถฐานไปแล้ว
4. การร่วมมือของนักเรียน และความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่ม

แบบประชาธิปไตย

5. ความสนใจของนักเรียน โดยการสังเกตจากการไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเมื่อมีเวลาว่าง หรือการเข้าห้องปฏิบัติการทางภาษา การเข้าไปศึกษาค้นคว้าในห้องสืบค้น ห้องสมุด และไปสืบค้นในแหล่งข้อมูลท้องถิ่น จากการสอบถาม สัมภาษณ์ การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียน และทำงานกับเพื่อนเพื่อตรวจสอบงานกลุ่มของนักเรียนร่วมกันวิจารณ์งานทั้งนักเรียน เพื่อนและครู ส่วนงานเดียนั้นเป็นผลงานที่ครูผู้สอนต้องตรวจให้คะแนนเป็นรายบุคคล

ประโยชน์ของวิธีสอนตามแนววรรณฐาน

1. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการเขียนอย่างเป็นธรรมชาติ โดยเน้นการฝึกปฏิบัติจริง และใช้ประสบการณ์มาช่วยในการสร้างสรรค์งานเขียน
2. ผู้เรียนได้รับความสนุกสนานจากกิจกรรมการเรียนการสอนทุกขั้นตอน เช่น การลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อนๆ ในทุกขั้นตอน
3. ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาในทุกทักษะในลักษณะบูรณาการตั้งแต่นั้นขั้นตอนที่ 1 จนถึงขั้นตอนสุดท้าย โดยกิจกรรมต่างๆ เช่น การศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ การซักถาม การเล่าประสบการณ์ และการสร้างงานเขียน
4. ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้ฝึกทำงานแบบประชาธิปไตย การยอมรับฟังความคิดเห็น และการฝึกความรับผิดชอบต่อการทำงาน
5. ผู้เรียนมีโอกาสแสดงความสามารถเฉพาะด้าน และเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้หลายรูปแบบ เช่น การสร้างโครงเรื่องเอง การวาดภาพบรรยายขั้นตอนในการปฏิบัติ เป็นต้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงการ

1. แนวคิดและหลักการ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบโครงการมีรากฐานมาจากแนวคิดของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานทั่วไป (Project Approach) Legutke และ Thomas (1991 : 157-158) กล่าวถึงต้นกำเนิดของโครงงานว่า มาจากแนวคิดของหลักสูตรมุ่งปฏิบัติงาน (Task-based Curriculum) และหลักสูตรมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-centered Curriculum) ผู้ริเริ่มคือ นักการศึกษาชื่อ ดิวอี้ (Dewey) และ คิลแพทริก (Kilpatrick) ได้วางแนวคิดพื้นฐานทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติของการเรียนรู้โดยผ่านประสบการณ์ แนวคิดแบบโครงการนั้นเริ่มแรกนำไปใช้ในการเรียนการสอนเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย ต่อมาได้แพร่หลายไปยังประเทศเยอรมนีและสหภาพโซเวียตในช่วงปี ค.ศ. 1960-1970 การเรียนรู้แบบโครงการเป็นหัวข้อที่น่าสนใจในวงการอภิปรายของนักการศึกษาในยุโรป ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ประชาธิปไตยในโรงเรียนต่างๆ การสอนแบบโครงการนี้เป็นที่นิยมมาก แต่ในการปฏิบัติครูผู้สอนต้องพึงระวังในเรื่อง ความสนุกสนานที่เกินขอบเขตและการให้อิสระในการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อาจทำให้ผู้เรียนทำตามใจตนเองมากเกินไป ทำให้ขาดระเบียบวินัยในการเรียน ซึ่งเป็นการขัดต่อหลักการการศึกษา

Fried-Booth (1986 : 5) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการ เป็นทฤษฎีการสอนร่วมสมัย ซึ่งมุ่งเน้นทางด้านมนุษยศาสตร์ เห็นว่า แรงจูงใจของผู้เรียนนั้นมาจาก การได้ทำงานร่วมกันระหว่างผู้เรียนด้วยกัน เช่นเดียวกับการเรียนการสอนแบบร่วมมือ ซึ่งเน้นให้แต่ละคน

ได้ร่วมกันทำกิจกรรมอย่างจริงจังและพัฒนาตนเองไปพร้อมๆ กัน ยิ่งผู้เรียนได้ร่วมทำกิจกรรมทุกขั้นตอนยิ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้งานทุกขั้นตอนตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ ยิ่งทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์จากงานที่ทำมากขึ้นเท่านั้น

จากแนวคิดข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ตนเองสนใจเพื่อหาคำตอบหรือผลเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ โดยมีการวางแผนร่วมกันอย่างเป็นระบบ ก่อนลงมือปฏิบัติโดยนำความรู้และทักษะทางภาษาที่เรียนมาใช้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นผู้แนะนำ จนทำงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานไว้ดังนี้

Fried-Booth (2002) กล่าวว่า โครงงานคือการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเริ่มต้นมาจากความต้องการของนักเรียน จนกระทั่งถึงผลงานที่ออกมา Haines (2002 : 1) ได้ให้ความหมายของโครงงานสอดคล้องกับความหมายข้างต้นว่า โครงงานคือกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหลากหลายและมีจุดเน้นที่หัวข้อเรื่องมากกว่าที่จะเน้นเป้าหมายทางภาษาที่เฉพาะเจาะจง โดยนักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเลือกเรื่องที่จะทำและเลือกวิธีทำงานแบบใด โครงงานจึงเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำภาษาและทักษะที่เรียนมาใช้อย่างเป็นธรรมชาติ สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2545 : 3) ได้ให้ความหมายของโครงงานไว้ว่า โครงงานคือ งานวิจัยเล็กๆ สำหรับนักเรียนเป็นการแก้ปัญหาหรือข้อสงสัย หาคำตอบโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

สิริพร ศรีสมวงศ์ (2549 : 11-12) ได้ให้ความหมายของโครงงาน คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบประสบการณ์ที่ให้นักเรียนซึมซับรูปแบบภาษาอย่างเป็นธรรมชาติเน้นการพัฒนา นักเรียนทุกด้านแบบองค์รวม โดยกระบวนการที่จัดเป็นระบบชิ้นงานที่กำหนดมีลำดับชัดเจนและเชื่อมโยงผลงานที่เป็นรูปธรรมเพื่อให้นักเรียนรู้สึกถึงความสำเร็จหลังจากโครงงานเสร็จ

อนงค์ เชื้อสีดา (2549 : 33) ให้ความหมายการสอนแบบโครงงาน หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบโดยใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ภายใต้หัวข้อเรื่อง หรือประเด็นที่นักเรียนสนใจ

พริยา พันธุ์สวัสดิ์ (2551 : 21) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้โครงงาน หมายถึง แนวทางการจัดสภาพการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีอิสระในการเลือกประเด็นที่สงสัยจากเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้ หรือข้อสงสัยที่นักเรียนสนใจ แล้วร่วมกันดำเนินการอย่างเป็นระบบด้วยตนเองในทุกขั้นตอน เพื่อบูรณาการความรู้หรือประสบการณ์ ภายใต้การให้คำปรึกษาแนะนำจากครูผู้สอน จนเกิดข้อค้นพบที่สามารถสรุปเป็นความรู้ใหม่ได้

อดิگانต์ ทองมาก (2552 : 8) ได้ให้ความหมายการสอนแบบโครงงาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยนักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าในหัวข้อหรือประเด็นที่ตนเองสนใจเพื่อหาคำตอบหรือผลเกี่ยวกับหัวข้อหรือประเด็นนั้นๆ โดยมีการวางแผนอย่างเป็นแบบแผนก่อนลงมือปฏิบัติโดยนำภาษาและทักษะที่เรียนมาใช้อย่างเป็นธรรมชาติ

จากความหมายที่ได้กล่าวมาข้างต้น กล่าวโดยสรุปคือ การสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ตนเองสนใจเพื่อหาคำตอบหรือผลเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ โดยมีการวางแผนร่วมกันอย่างเป็นระบบก่อนลงมือปฏิบัติโดยนำความรู้และทักษะทางภาษาที่เรียนมาใช้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นผู้แนะนำ จนทำงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

3. จุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน

มีบุคคลหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน ดังนี้ จิราภรณ์ ศิริทวี (2542 : 34) กล่าวว่า การสอนแบบโครงงานมีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักสังเกต ตั้งคำถาม ตั้งสมมุติฐาน และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบคำถามที่ตนอยากรู้ รู้จักสรุป และทำความเข้าใจกับสิ่งที่ค้นพบ

Phillips และคณะ (1999 : 11) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงงาน มีดังต่อไปนี้

- 3.1 มุ่งเน้นให้นักเรียนดึงความรู้ทุกอย่างมาแก้ปัญหาโดยมีภาษาอังกฤษเป็นสื่อ
- 3.2 มุ่งเน้นให้นักเรียนรับผิดชอบกับการเรียนของตนเองพึ่งพาตนเอง (Learner Independence)
- 3.3 มุ่งเน้นให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันอย่างเท่าเทียมกันเพื่อทำโครงงานให้สำเร็จลุล่วง
- 3.4 มุ่งเน้นให้นักเรียนรู้สึกผูกพันกับการเรียนมากขึ้นส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

อดิگانต์ ทองมาก (2552 : 8) การสอนแบบโครงงานมีจุดมุ่งหมายที่เด่นชัด คือ ต้องการให้นักเรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพของตนเองและนำความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ตลอดจนเกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

กล่าวโดยสรุปจุดมุ่งหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน คือ การที่นักเรียนได้จัดระบบการวางแผนการเรียนหรือการทำงานที่เป็นระบบ โดยแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่มที่ชัดเจน เพื่อจะได้เรียนรู้ในสิ่งที่สนใจเต็มตามศักยภาพ แล้วสามารถนำมาใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

4. ลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน

Haines (2002 : 2) กล่าวถึงลักษณะของการสอนแบบโครงงานไว้ดังนี้

- 4.1 ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ มีใช้หลักสูตรเป็นสำคัญ
- 4.2 ร่วมมือมีใช้แข่งขัน
- 4.3 เน้นที่ทักษะมากกว่าไวยากรณ์
- 4.4 ฉลองความสำเร็จของชิ้นงานสุดท้าย

นอกจากนี้ Phillips และคณะ (1999 : 14-16) ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นของโครงงานดังต่อไปนี้

1. โครงงานเป็นกิจกรรมบูรณาการ คือ ชิ้นงานที่มีลำดับชัดเจน มีจุดเริ่มต้น จุดกึ่งกลางและจุดจบ การที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่มีประโยชน์คุ้มค่า และเชื่อมโยงกันไปสู่ผลงานชิ้นสุดท้ายที่เห็นและจับต้องได้ จะทำให้นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ รวมทั้งครูผู้สอนด้วย

2. โครงการสอนเด็กโดยองค์รวม (Whole Child Development) คือ พัฒนา
นักเรียนทุกด้าน ไม่ได้เน้นเฉพาะการสอนภาษาเท่านั้น เพราะในแต่ละโครงการยังประกอบด้วยทักษะ
ต่างๆ ที่นักเรียนเรียนในวิชาอื่นๆ รวมทั้งจากภายนอกห้องเรียนด้วย คือ

2.1 ทักษะทางปัญญา ได้แก่ การบรรยาย การสรุปความ การใช้จินตนาการ
การตั้งสมมุติฐาน การอ่านและการวางแผน

2.2 ทักษะทางกาย ได้แก่ การระบายสี การวาดภาพ การตัด การพับ การติด
ภาพและ การเขียน

2.3 ทักษะทางสังคม ได้แก่ การแข่งขัน การทำงานร่วมกัน การตัดสินใจร่วมกัน
และการประจักษ์ถึงผลสำเร็จของงานอันเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกคน

2.4 การพึ่งพาตนเองของนักเรียน (Learner Independence) ได้แก่ การรู้จัก
เลือกและรับผิดชอบถึงผลที่ตามมา รู้จักหาทางที่จะทำงานให้สำเร็จ การรู้จักหาข้อมูล การทดลองปฏิบัติ
และการประเมินผลงานที่ได้การสอบแบบโครงการ ยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์และ
บุคลิกภาพ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ผลิตชิ้นงานที่แสดงออกถึงลักษณะเฉพาะของตน ซึ่งบ่งบอกถึง
ความคิด รสนิยมและความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึกและ
ความคิดเห็น ซึ่งควรค่าแก่การสนับสนุนและให้ความสำคัญด้วย

3. โครงการเป็นการบูรณาการความรู้ทางภาษากับทักษะ เป็นการเรียนรู้โดย
ประสบการณ์ (Experiential Learning) เนื่องจากภาษาที่นำมาสอนและฝึกในขณะทำโครงการนั้น
เกี่ยวข้องกับตรงก่งานที่กำลังทำ ดังนั้นนักเรียนจึงซึมซับภาษาที่สองจากการพบเห็นซ้ำๆ
อย่างเป็นธรรมชาติ

4. โครงการช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง นักเรียนจะต้องเรียนรู้ทักษะ
ทั้งหลายเพื่อนำตนเองไปสู่ความสำเร็จโดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษาเท่านั้น ซึ่งนักเรียนจะต้องตัดสินใจ
รับผิดชอบงานและค้นคว้าด้วยตนเอง

5. โครงการสนองความต้องการของชั้นเรียนที่นักเรียนมีความสามารถต่างกันเนื่องจาก
นักเรียนในชั้นเรียนต่างมีความสามารถ ความต้องการและความสนใจต่างกัน ดังนั้นโครงการเปิดโอกาส
ให้นักเรียน ได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเอง และเมื่อมีผู้เห็นคุณค่าของชิ้นงานที่ตนได้ทำนักเรียนก็จะ
เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและมีแรงจูงใจที่จะทำดียิ่งๆ
ขึ้นไป

6. โครงการช่วยให้เกิดความยืดหยุ่นในหลักสูตร โครงการสามารถเป็นส่วนเสริม
หลักสูตรที่กำหนดไว้แล้วให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรือเป็นแกนของหลักสูตรที่สร้างขึ้น โครงการเหมาะสำหรับ
ครูที่มีเวลาไม่มากพอที่จะสอนให้เห็นผล

พริยา พันธสวัสดิ์ (2551 : 24) แบ่งลักษณะของโครงการออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. โครงการตามสาระการเรียนรู้ เป็นโครงการที่นักเรียนเลือกหัวข้อที่จะศึกษาจาก
เนื้อหาที่เรียนมาบูรณาการกับทักษะ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม แล้วกำหนดเป็นหัวข้อโครงการ
โดยมีกรอบการทำงานตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ในเนื้อหาแต่ละเรื่อง

2. โครงการตามความสนใจ เป็นโครงการที่นักเรียนสนใจจะศึกษา อาจเกี่ยวกับเรื่อง
ในชีวิตประจำวัน สภาพสังคมหรือระบอบการปกครอง ขึ้นอยู่กับความถนัด หรือความสนใจซึ่งอาจอยู่
นอกเหนือจากสาระการเรียนรู้ในบทเรียน

จากทัศนะของนักการศึกษาที่ได้กล่าวถึงลักษณะของการสอนแบบโครงงาน ล้วนมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่า การสอนแบบโครงงานเป็นการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญมากกว่าตัวภาษาหรือหลักสูตร โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองตามความสนใจ และระดับความสามารถของตน ตามกระบวนการทำงานที่ได้วางแผนไว้อย่างเป็นระบบ รวมทั้งนำเสนอผลงานและประเมินผลงานของตนเอง

5. ประเภทและขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน

5.1 ประเภทของโครงงาน

Haines (2002 : 1) กล่าวว่า โครงงานเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยโครงงานแบ่งออกเป็น 4 จำพวกหลัก ได้แก่

1. โครงงานค้นคว้าข้อมูล (Information and Research Projects) เป็นการศึกษาค้นคว้าข้อมูล เช่น การศึกษาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่ หรือสถานที่ที่นักเรียนสนใจ
2. โครงงานสำรวจ (Survey Projects) เป็นการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน
3. โครงงานที่เห็นผลผลิตหรือชิ้นงาน (Production Projects) เป็นการลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลผลิตอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การทำหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน การทำแผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดของตนเอง
4. โครงงานที่ต้องจัดงานหรือการแสดง (Performance and Organizational Projects) เป็นการแสดงออกหรือมีการจัดกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา เช่น การจัดรายการเสียงตามสายในโรงเรียน การแสดงละคร

โครงงานทั้ง 4 ลักษณะที่กล่าวข้างต้น เน้นการมีส่วนร่วม การให้ความร่วมมือและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของนักเรียนในการทำโครงงาน เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของโครงงานที่วางไว้ ทั้งนี้ นักเรียนอาจต้องใช้ทั้งเวลาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนในการสร้างโครงงาน

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2545 : 4-5) ได้กล่าวถึงประเภทของโครงงานไว้สอดคล้องกับไฮนส์ ซึ่งแบ่งตามการได้มาซึ่งคำตอบของกระบวนการวิทยาศาสตร์ มี 4 ประเภทใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ

1. โครงงานประเภทสำรวจและรวบรวมข้อมูลโครงงานประเภทนี้ ผู้ทำโครงงานเพียงต้องการสำรวจและรวบรวมข้อมูล แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาจำแนกเป็นหมวดหมู่ และนำเสนอในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เห็นลักษณะหรือความสัมพันธ์ในเรื่องที่ต้องการศึกษาให้ชัดเจน ในการทำโครงงานประเภทสำรวจข้อมูล ไม่จำเป็นต้องมีตัวแปรเข้ามาเกี่ยวข้อง นักเรียนเพียงรวบรวมข้อมูลที่ได้นำมาจัดหมวดหมู่แล้วนำเสนอ ก็ถือว่าเป็นการสำรวจรวบรวมข้อมูลแล้ว
2. โครงงานประเภททดลองในการทำโครงงานประเภททดลอง ต้องมีการจัดการกับตัวแปรที่จะมีผลต่อการทดลอง ซึ่งมี 4 ชนิด คือ
 - 2.1 ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ หมายถึง เหตุของการทดลองนั้นๆ
 - 2.2 ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงตัวแปรต้น
 - 2.3 ตัวแปรควบคุม หมายถึง สิ่งที่ต้องควบคุมให้เหมือนกัน มิฉะนั้น

จะมี ผลทำให้ตัวแปรตามเปลี่ยนแปลงไป

2.4 ตัวแปรแทรกซ้อน ซึ่งจริงๆ แล้วคือ ตัวแปรควบคุมนั่นเอง แต่บางครั้งเราควบคุมไม่ได้ ซึ่งจะมีผลแทรกซ้อน ทำให้ผลการทดลองเปลี่ยนไป แต่แก้ไขได้โดยการตัดข้อมูลที่ผิดพลาดทิ้งไป

3. โครงการงานสิ่งประดิษฐ์ เป็นการนำเอาความรู้ที่มีอยู่มาประดิษฐ์หรือสร้างสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากมาย รวมทั้งการเขียนหนังสือ หรือบทละครและอื่นๆ ไว้ในโครงการประเภทสิ่งประดิษฐ์ด้วย

4. โครงการงานประเภททฤษฎี เป็นการใช้จินตนาการของตนเองมาอธิบาย หลักการ หรือแนวความคิดใหม่ๆ ซึ่งอธิบายในรูปของสูตรหรือสมการ หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และไม่สามารถอธิบายได้โดยหลักการเดิมๆ การทำโครงการงานประเภทนี้ ผู้ทำโครงการจะต้องมีความรู้ในเรื่องๆ นั้นเป็นอย่างดี จึงสามารถอธิบายได้อย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ จึงไม่เหมาะสมที่จะทำในระดับนักเรียน ทั้งยังมีความรู้ ความสามารถน้อย

ในงานวิจัยนี้เลือกใช้โครงการงานประเภทเห็นผลผลิตหรือชิ้นงาน เนื่องจากผู้วิจัยต้องการพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียน นักเรียนต้องทำการสำรวจเพื่อหาข้อมูลก่อนที่จะนำมาใช้ในการเขียน โดยเลือกเรื่องที่ตนเองสนใจ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมความสามารถในการเขียน แล้วในขั้นตอนสุดท้ายจะได้ผลงานการเขียนที่ดีที่สุด และนำเสนองานเขียนที่มีคุณภาพในรูปแบบชิ้นงานที่มีประสิทธิภาพที่กลุ่มได้วางแผนไว้แล้ว

5.2 ขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ

ลัดดา ภูเกียรติ (2544 : 123) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการทำโครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ ไว้ดังนี้

1. วางแผน ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาหัวข้อที่สนใจเพื่อต้องการรู้คำตอบในสิ่งที่สงสัย กำหนดเวลาในการทำโครงการซึ่งอาจจะเป็นนอกเวลาเรียนก็ได้ รวมทั้งการแบ่งกลุ่มการทำงาน หรืออาจเป็นงานเดี่ยวก็ได้

2. ดำเนินการ ขั้นตอนนี้เป็นการลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่ได้วางไว้ โดยใช้ภาษาที่เรียนมา เพื่อหาคำตอบที่สงสัยตามศักยภาพของตนเอง

3. เสนอผลงาน ขั้นตอนนี้เป็นการแสดงผลงานรวมทั้งร่วมเสนออภิปรายแสดงความคิดเห็น ถามตอบข้อสงสัยอย่างใดก็ตาม แม้ว่าโครงการแต่ละประเภทแตกต่างกันดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น แต่การดำเนินงานของโครงการเหล่านี้ล้วนมีขั้นตอนในการสอนที่คล้ายกัน ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

Ribe และ Vidal (1993 : 15) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนการสอนโครงการ ดังนี้

1. ขั้นสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อมให้สมาชิกในกลุ่มมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการทำงาน โดยอาจใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์

2. ขั้นกระตุ้นให้เกิดความสนใจ เป็นขั้นการสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน อาจใช้การระดมสมอง

3. ขั้นเลือกหัวข้อ เป็นขั้นอภิปรายและสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประมวลเป็นหัวข้อโครงการ

4. ขั้นสร้างโครงร่างของโครงการ เป็นขั้นวางแผนและกำหนดขอบเขตของโครงการ วิเคราะห์ขั้นตอนการทำงาน จัดเตรียมอุปกรณ์ เป็นต้น

5. ขั้นลงมือปฏิบัติตามหัวข้อเรื่อง เป็นขั้นการดำเนินการตามโครงสร้างของโครงการตามหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม
6. ขั้นรายงานผลการปฏิบัติงานสู่ชั้นเรียน อาจารย์งานด้วยการพูดหรือการเขียน
7. ขั้นกระบวนการย้อนกลับ (Processing feedback) เป็นขั้นของการทบทวนงานที่ได้ทำ

นอกจากนี้ Fried-Booth (1987 : 9-10) ได้เสนอแนะแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการทำโครงการ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ ขั้นนี้จะเป็นการอภิปรายความคิดต่างๆ ให้ข้อเสนอแนะทักษะทางภาษาที่จะฝึกฝน ในขั้นนี้ คือ การพูดการฟัง อาจจะมีการอ่าน สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษาด้วย
2. กำหนดจุดประสงค์ของโครงการ เป็นการอภิปราย ตกลงเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของโครงการซึ่งขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการทำโครงการด้วย ทักษะที่ใช้ในขั้นนี้ คือ การพูด การฟังรวมทั้งการจดบันทึก
3. ฝึกทักษะภาษา แนะนำหน้าที่และรูปแบบภาษาที่จะนำมาใช้ในโครงการ เช่น สัมภาษณ์ การขอข้อมูลการจดบันทึก การให้คำแนะนำและการค้นคว้า
4. ออกแบบสื่อที่จะเขียน มีการเตรียมแบบสอบถาม แผนที่ ข้อคำถาม ที่จำเป็นต่อการเก็บข้อมูล ขั้นนี้จะป็นขั้นฝึกการอ่าน และการเขียน
5. กิจกรรมกลุ่ม เป็นการเตรียมการเก็บข้อมูล อาจเป็นการทำงานเดี่ยว คู่ กลุ่มทั้งในหรือนอกห้องเรียน กิจกรรมขั้นนี้จะเป็นการสัมภาษณ์ สํารวจ รวบรวมข้อเท็จจริง ซึ่งนักเรียนมีโอกาสใช้ทักษะครบทั้ง 4 ด้าน
6. รวบรวมข้อมูล ขั้นนี้อาจทำเป็นกลุ่มกิจกรรมอาจเป็นการอ่านที่จดบันทึกอธิบายภาพ จัดทำกราฟ เน้นการอภิปราย
7. เรียบเรียงข้อมูล เป็นการพัฒนาผลของโครงการ มีการอภิปราย ต่อรอง อ่าน ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ การตรวจสอบ ทักษะที่เน้นในขั้นนี้คือ การเขียน
8. นำเสนอผลงาน ซึ่งอาจอยู่ในรูปของแผนภูมิแผนภาพ คู่มือแนะนำจุลสาร โฆษณา แผ่นพับ การฉายวิดีโอทัศน์ หรือการเสนอผลงานปากเปล่า ทักษะที่เน้นในขั้นนี้ คือ การพูด จากที่นักการศึกษาหลายท่านข้างต้น ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการสอนแบบโครงการไว้หลากหลาย แต่อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสอนแบบโครงการมีขั้นตอนใหญ่ๆ เหมือนกันคือ เริ่มต้นด้วยปัญหาหรือสิ่งที่นักเรียนต้องการหาคำตอบ หลังจากนั้นเป็นการวางแผนอย่างเป็นลำดับอย่างชัดเจนเพื่อหาคำตอบที่ต้องการทราบ จนนำไปสู่การปฏิบัติ และสุดท้ายเป็นการนำเสนอผลงานที่ได้

กรมวิชาการ (2544 : 4-9) ได้กล่าวว่าอาจจะแบ่งขั้นตอนการสอนแบบโครงการได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนโครงการ (Pre-project stage) ขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมตัวนักเรียนในด้านภาษา ซึ่งแบ่งเป็น
 - 1.1 ขั้นนำเสนอ (Presentation) เป็นการนำเสนอภาษาในบริบทที่หลากหลาย เช่น เพลง บทพูดเข้าจังหวะ นิทาน บทอ่าน ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษา เห็นความเกี่ยวข้องของภาษากับชีวิตจริงทั้งในและนอกห้องเรียน

- 1.2 ขั้นฝึก (Practice) เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปของกิจกรรมที่สนุกสนาน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน เช่น เกมฝึกภาษา การแสดงบทบาทสมมติ ฯลฯ
2. ขั้นดำเนินโครงการ (During-project stage) ขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้นำภาษาที่เรียนไปใช้ (Production) บูรณาการกับทักษะและสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในรูปของกิจกรรมที่มีการกำหนดชิ้นงานและลำดับการปฏิบัติอย่างชัดเจน โดยให้นักเรียนเป็นผู้กระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง และครูมีบทบาทเพียงผู้อำนวยความสะดวก คือ
 - 2.1 แนะนำโครงงานให้นักเรียนรู้จักหากนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนภาษาแบบนี้
 - 2.2 ตกลงกติกาบางอย่างที่จำเป็น เช่น แบ่งหน้าที่ปฏิบัติงาน เก็บของให้เรียบร้อยหลังทำงานเสร็จ
 - 2.3 จัดอุปกรณ์หรือโต๊ะให้อยู่ในสภาพที่ต้องการ เช่น เป็นคู่ เป็นกลุ่ม จัดเตรียมอุปกรณ์ให้เรียบร้อย
 - 2.4 ให้คำสั่งที่ชัดเจน หากจำเป็นอาจใช้ภาษาไทย และต้องมีการตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจวิธีทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้โครงงานบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี
 - 2.5 เดินตรวจและให้ความช่วยเหลือตามความจำเป็นขณะนักเรียนทำงาน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนทำงานตามแผนที่วางไว้
 - 2.6 ประเมินพัฒนาการของนักเรียนระหว่างการทำโครงงาน โดยจดบันทึกพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน
3. ขั้นหลังโครงการ (Post-project stage) มีกิจกรรม ดังนี้
 - 3.1 การประเมินตนเอง ทั้งในส่วนของนักเรียนและครูผู้สอน ในส่วนของนักเรียนสามารถทำได้หลากหลายจากการให้นักเรียนแสดงความรู้สึก และย้อนคิดไตร่ตรองหรือสะท้อนความคิด (Reflect) เพื่อประเมินและปรับปรุงงานที่ได้ทำไป ในส่วนของครูผู้สอนก็สามารถเขียนข้อย้อนคิดไตร่ตรอง เพื่อประเมินการสอนของตน และนำข้อมูลไปพัฒนาการเรียนการสอนได้เช่นเดียวกัน
 - 3.2 การประเมินเพื่อนในช่วงของการประเมินผลโครงการ ทั้งในส่วนของทักษะกระบวนการ (Process) คือ ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ จนถึงเมื่อสำเร็จโครงการที่วางไว้ และในส่วนของชิ้นงานหรือผลงานบั้นปลาย (End product)
 - 3.3 การฉลองความสำเร็จร่วมกัน โดยการแสดงความชื่นชมกับทุกคน ไม่ว่าบุคคล นั้นจะได้รับรางวัลในการประกวดหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับรู้ความรู้สึกในพัฒนาการและความสำเร็จของตน เห็นคุณค่าของตนและของเพื่อน มีความสุขและความเชื่อมั่นที่จะปฏิบัติงานในการเรียนต่อไป การฉลองความสำเร็จนี้อาจเป็นรูปของการร้องเพลงร่วมกัน การให้คำชมเชย หรือการจัดงานสังสรรค์เล็กๆ น้อยๆ ตามความเหมาะสม
 - 3.4 การเก็บชิ้นงานของโครงการ ชิ้นงานในโครงการทั้งหมดจะต้องมีการจัดเก็บให้เรียบร้อยในรูปของแฟ้มสะสมงาน หรือแฟ้มที่เน้นกระบวนการ เพื่อให้สามารถนำมาใช้เมื่อต้องการและขณะเดียวกันเป็นการฝึกทักษะการจัดกระบวนการเรียนของตนด้วย

ในการศึกษาข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยนำขั้นตอนการสอนแบบอรรถฐานมารวมกับ
 โครงการมาประยุกต์ใช้เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีลำดับขั้นตอน เป็นกระบวนการ เพื่อพัฒนา
 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เป็นขั้นตอนการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนที่เหมาะสม
 ซึ่งมีแบ่งออกเป็น 4 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 ขั้น Input ideas เป็นขั้นตอนในการเลือกข้อมูลที่จะเขียนและให้
 ข้อมูลที่จำเป็นในการเขียนตามความสนใจของผู้เรียน ขั้นที่ 2 Modeling เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้รู้จัก
 อรรถลักษณะของการเขียนแบบลำดับขั้นตอน/กระบวนการ (Process Genre) ขั้นที่ 3 Joint
 Negotiation รวบรวม ระดมสมองกันในกลุ่มเพื่อพัฒนางานเขียนตามอรรถลักษณะที่เรียนมา และ
 ขั้นที่ 4 Independent Construction ปรับปรุงและพัฒนางานเขียนใหม่อย่างอิสระโดยเขียนตาม
 อรรถลักษณะแบบลำดับขั้นตอน (Process Genre)

6. ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ

Haines (2002 : 3-4) กล่าวว่า ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการทำ
 โครงการมีดังต่อไปนี้

1. ได้สัมผัสจริง โครงการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องเกี่ยวกับโลกแห่ง
 ความเป็นจริง เป็นการบังคับบัญชา ให้นักเรียนต้องใช้และปรับสิ่งที่รู้มาใช้
2. โครงการเป็นกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วม การเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกและ
 ตัดสินใจจะช่วยเพิ่มความสนใจและแรงจูงใจให้นักเรียน
3. โครงการเปิดโอกาสให้นักเรียนผู้มีความรู้ต่างกันได้แสดงออกอย่างเท่าเทียมกัน
 โครงการส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันได้ทำงานร่วมกันโดยมีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน
 นักเรียนซึ่งอ่อนด้านภาษาอาจใช้ความสามารถพิเศษด้านอื่นของตนช่วยให้งานสำเร็จได้ไม่แพ้ผู้ที่เก่งด้าน
 การอ่านหรือการเขียน เช่น ออกแบบ และวาดภาพประกอบ
4. โครงการช่วยให้ภาษาบูรณาการเข้าด้วยกันอีกครั้ง ตามความมุ่งหมายของการสอ
 แบบ “ปกติ” ภาษาต่างประเทศมักถูกแยกออกเป็นส่วนๆ ได้แก่ โครงสร้าง หน้าที่ คำศัพท์ การออก
 เสียง และทักษะ แต่ในการทำโครงการ สามารถเอื้ออำนวยให้เกิดบริบทที่เป็นธรรมชาติ ส่วนย่อยที่ถูก
 แบ่งแยกก็จะบูรณาการเข้าด้วยกันอีกครั้งหนึ่งได้ในความรู้สึกรักของนักเรียน สิ่งนี้เป็นเรื่องจำเป็น ถ้าจะ
 ให้นักเรียนมีความมั่นใจในความสามารถของตนมากพอที่จะใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงในโลก
 ภายนอกได้
5. โครงการก่อให้เกิดบริบทซึ่งจะทำให้ความจำเป็นในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและ
 คล่องแคล่วสมดุลกัน โครงการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกความคล่องในการใช้ภาษา และเห็น
 ความสำคัญของการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง เช่น ในการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน
6. โครงการให้ความรู้สึกล้นคลาจากความซ้ำซากจำเจ นักเรียนมีอิสระในการเลือก
 หัวข้อที่ตนเองสนใจ รวมทั้งบรรยากาศในการเรียนดูไม่เป็นทางการ ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้สึกล้น
 คลาจากวิธีการเรียนแบบปกติ

สิริพร ศรีสมวงศ์ (2549 : 22) กล่าวว่า โครงการเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ช่วยนักเรียนพัฒนา
 ทั้งในด้านความสามารถทางภาษา ทักษะการทำงาน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุป ประโยชน์ของโครงการภาษาอังกฤษ คือ ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนา
 ความสามารถทางภาษาด้วยการปฏิบัติจริง ช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานและมีคุณลักษณะอันพึง
 ประสงค์

การจัดกิจกรรมการเขียนภาษาอังกฤษ

1. ความหมายของการเขียน มีนักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการเขียนไว้ ดังนี้
 วัลลีนีย์ ชินชมภู (2550 : 15) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึก
 ความคิดที่รวบรวมและเรียบเรียงได้อย่างมีจุดหมายของผู้เขียน โดยสื่อออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรให้
 ผู้อ่านได้เข้าใจความต้องการอย่างถูกต้อง

กฤติกา ศรีรงค์ (2552 : 22) กล่าวว่า การเขียน หมายถึง การนำความรู้ ประสบการณ์
 ความคิดเห็น ความรู้สึก ที่รวบรวมและเรียบเรียงไว้อย่างมีจุดมุ่งหมายและสื่อออกมาเป็นลายลักษณ์
 อักษรเพื่อให้ผู้อ่านได้รับรู้ได้เข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง

Hairston (1982 : 850) ได้ให้ความหมายของการสอนการเขียนแบบนี้ไว้อย่างน่าสนใจ
 คือ การเขียน เป็นกระบวนการค้นหาข้อมูลโดยผ่านกระบวนการในการค้นหา การพัฒนาและการเรียบ
 เรียงข้อมูลจากความคิด โดยกระบวนการที่เกิดขึ้นนี้เป็นไปตามธรรมชาติ ไม่ได้ถูกกำหนดเป็นระเบียบวิธี
 หรือกฎเกณฑ์ตายตัว กระบวนการดังกล่าวเกิดขึ้นอย่างผสมผสานกลมกลืนกัน ไม่ได้แบ่งเป็นขั้นตอนที่
 แยกออกจากกันโดยเด็ดขาดนั่นคือ เป็นกระบวนการที่เกิดสลับไปมาหรือย้อนกลับได้ (Recursive)
 ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนการวางแผน การเขียนการตรวจทานแก้ไขงานเขียน การคาดการณ์ล่วงหน้า
 (Anticipating) ในสิ่งที่จะเขียนและขั้นตอนการทบทวนงานเขียน (Reviewing)

Krashen (1984) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนมีพัฒนาการเช่นเดียวกับภาษา
 ที่สอง โดยมีการรับรู้ปัจจัยต่างๆอย่างเพียงพอจนเกิดความเข้าใจ อาจจะนำไปสู่ความสามารถทางการ
 เขียน คือชิ้นงาน (Product) หรืออาจกล่าวได้ว่า ความเข้าใจในการฟังและการอ่าน ก่อให้เกิด
 ความสามารถในการพูดและเขียน

สรุปได้ว่าการเขียน หมายถึง กระบวนการทางความคิดที่เกิดขึ้นอย่างซับซ้อนนับตั้งแต่การ
 ค้นหาข้อมูล การวางแผน การเรียบเรียงข้อมูล เพื่อถ่ายทอดเป็นงานเขียนที่สามารถสื่อสารได้อย่าง
 ชัดเจน โดยอาศัยกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างผสมผสานกลมกลืนกัน และสามารถย้อนกลับไปยังขั้นตอน
 ใดขั้นตอนหนึ่งได้ และความสามารถในการเขียนภาษาต่างประเทศนั้นผู้เขียนต้องมีความรู้ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษารวมทั้งความสามารถเขียนถ้อยคำเพื่อสื่อความหมายเป็นภาษานั้นได้อย่าง
 ถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่น่าสนใจได้ตามลำดับ เริ่มจากระดับการเขียนสื่อสารจากการใช้ภาษาง่ายๆ
 จนถึงระดับการเขียนแสดงความคิดเห็นซึ่งเป็นระดับที่มีความซับซ้อนมากขึ้น การเขียนเป็นการสื่อ
 ความคิดที่เป็นระบบออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อทำให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ
 ความหมาย ซึ่งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรได้รับการฝึกการเขียนในระดับก้าวหน้า ได้แก่
 การเขียนระดับย่อหน้า (อนุเฉท) หรือ Paragraph Writing

2. ความหมายของอนุเฉท

ในการศึกษาความหมายของอนุเฉทนั้นมีผู้เชี่ยวชาญได้นิยามความหมายของอนุเฉทไว้
 หลายท่าน เช่น Mathews และ Sladky (1995) ให้ความหมายว่า อนุเฉทคือกลุ่มประโยคที่มี
 ความสัมพันธ์กัน และเชื่อมเข้าด้วยกันเป็นหนึ่งความคิด ซึ่งเรียกว่าใจความหลัก (Main Idea)

Tyner (1987) กล่าวว่า อนุเฉทเป็นกลุ่มของประโยคซึ่งเกิดขึ้นจากใจความหลักและ
 รวมเข้าด้วยกัน เป็นหน่วยเดียวกัน ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกภาพของอนุเฉท

Blum, Johnson และ Shell (1985) ได้ให้ความหมายว่า อนุเขตเป็นกลุ่มของประโยคซึ่งรวมเข้าด้วยกันเป็นหน่วยเดียว การเริ่มอนุเขตใหม่ในแต่ละครั้งต้องย่อหน้าเสมอ อนุเขตเป็นตัวชี้ว่า ผู้เขียนสามารถจบความคิดภายในย่อหน้านั้นแล้วขึ้นย่อหน้าใหม่ นอกจากนี้อนุเขตอาจไม่มีประโยคหลัก แต่ทุกประโยคในอนุเขตจะกล่าวถึงในเรื่องเดียวกัน

นอกจากนี้ อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 178) ยังได้กล่าวถึงการเขียนอนุเขตว่าเป็นการฝึกรูปแบบภาษาโดยให้นักเรียนใช้ภาษาที่ต้องการฝึกเขียนเรียบเรียงประโยคที่ได้มาในรูปของย่อหน้า

วสุภาพร พันธุ์เชื้อ (2551 : 9) ให้ความหมายอนุเขต คือ กลุ่มของประโยคที่มีใจความสำคัญ กล่าวถึงเรื่องเดียวกันและนำเสนอออกมาในรูปของย่อหน้า

สรุปได้ว่า การเขียนอนุเขต คือ การเขียนสื่อความหมายเป็นย่อหน้า และเขียนให้มีความสัมพันธ์กันในเนื้อหาเรื่องเดียวกัน

3. ประเภทของการเขียนอนุเขต

มีนักการศึกษาหลายท่านได้แบ่งประเภทของการเขียนอนุเขตได้หลายประเภท

Blum, Johnson และ Shell (1985) ได้เสนอประเภทของอนุเขตไว้ 3 ประเภท คือ

1. อนุเขตเชิงอธิบาย (Expository Paragraphs) เป็นอนุเขตที่อธิบายบางสิ่งบางอย่างด้วยการยกตัวอย่าง แสดงรูปภาพ ให้รายละเอียด หรือให้คำจำกัดความ

2. อนุเขตเชิงบอกเล่า (Narrative Paragraphs) เป็นอนุเขตที่เขียนเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์เป็นลำดับขั้นตอนที่เกิดขึ้น

3. อนุเขตเชิงพรรณนา (Descriptive Paragraphs) เป็นอนุเขตที่เขียนชักจูงให้ผู้อ่านคล้อยตาม เห็นด้วยในความคิดหรือความเชื่อ เป็นการนำเสนอความคิดเห็น

นอกจากนี้ พุนรัตน์ แสงหนุ่ม (สุภาพร พันธุ์เชื้อ. 2551 : 10 ; อ้างอิงมาจาก พุนรัตน์ แสงหนุ่ม. 2538 : 70-71) กล่าวถึง รูปแบบของการเขียนอนุเขตว่าแบ่งออกเป็น 5 แบบ คือ

1. การเขียนอนุเขตเชิงบอกเล่า (Narration) ประกอบด้วย การเล่ากิจวัตรประจำวัน (Daily Activities) หรือการกระทำที่เกิดขึ้นเป็นนิสัยในชีวิตประจำวัน (Habitual Actions) และการเล่าเหตุการณ์ในอดีต (Past Events) หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต (Past Experience)

2. การเขียนอนุเขตเชิงพรรณนา (Description) ประกอบด้วย การพรรณนาหรือการบรรยายสถานที่ (Places) และการพรรณนาหรือการบรรยายสิ่งของ (Objects/things)

3. การเขียนอนุเขตเชิงเปรียบเทียบเหมือนและเปรียบเทียบต่าง (comparison and contrast) ประกอบด้วย การเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างของรูปร่างหน้าตา (Physical Appearance) และบุคลิกลักษณะ (Personalities) ของคนสองคน และการเปรียบเทียบการทำการกิจกรรมต่างๆ เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจในเวลาว่าง (Leisure Activities) ของคนสองคนหรือของคนในสองประเทศ

4. การเขียนอนุเขตเชิงลำดับขั้นตอน (Process) ประกอบด้วย การบรรยายลำดับขั้นตอนต่อขั้นตอน (Step-by-Step) ของกระบวนการ เช่น การบรรยายขั้นตอนของวิธีปรุงอาหารและการบรรยายลำดับขั้นตอนที่สำคัญของกระบวนการ เช่น การบรรยายขั้นตอนของวิธีเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

5. การเขียนอนุเฉพเชิงเหตุผล (Cause and Effect) ประกอบด้วยการอธิบายยกเหตุผลมาประกอบเพื่อทำให้เข้าใจถึงสาเหตุ (Causes) ของการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดและการอธิบายผล (Effect) และปัญหา (Problems) ที่เกิดขึ้นจากการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ประเภทของอนุเฉพต่างๆ ดังที่ได้กล่าวมานี้เป็นแนวทางในการเขียนอนุเฉพของนักเรียนที่ สามารถนำมาเขียนอนุเฉพในหัวข้อต่างๆ เช่น สุขที่ฉ้นชอบ สถานที่ที่ฉ้นชอบฯลฯ ทั้งนี้เมื่อ นักเรียนเขียนอนุเฉพขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นการเขียนอนุเฉพเชิงบอกเล่า การเขียนอนุเฉพเชิงพรรณนาการเขียนอนุเฉพเชิงเปรียบเทียบเหมือนและเปรียบเทียบต่าง การเขียนอนุเฉพเชิงลำดับขั้นตอน หรือการเขียนอนุเฉพเชิงเหตุผล เกณฑ์การให้คะแนนจะพิจารณาจากหลักการเดียวกัน คือ การให้คะแนนตามองค์ประกอบของการเขียนงานวิจัยในครั้งนี้เลือกใช้การเขียนอนุเฉพวิธีการหรือลำดับขั้นตอน (Process analysis Paragraph) เป็นการเขียนบรรยายลำดับขั้นตอนต่อขั้นตอน (Step-by-Step) ของกระบวนการปฏิบัติ เป็นกิจกรรมการเขียนที่เรียงลำดับการปฏิบัติหรือการเปลี่ยนแปลง ที่จะนำมาซึ่งความสำเร็จของผลงานการเขียน ซึ่งผู้เขียนที่จะสามารถวิเคราะห์กระบวนการให้มีประสิทธิภาพได้นั้นต้องเรียนรู้ให้มากเท่าที่จะทำได้ และสามารถแยกแยะกระบวนการเหล่านั้นออกเป็นขั้นๆ ได้

4. องค์ประกอบการเขียนอนุเฉพวิธีการหรือลำดับขั้นตอน จากการวิเคราะห์รูปแบบการเขียนอนุเฉพวิธีการหรือลำดับขั้นตอน มีส่วนประกอบ ดังนี้

4.1 มีหัวข้อเรื่อง (Topic) ต้องรู้ว่าจะเขียนเรื่องอะไรเช่น รู้ว่าจะเขียนเรื่องความคาดหวังจากการเรียนวิชาการเขียนอนุเฉพ เป็นต้น สิ่งสำคัญควรตั้งชื่อเรื่องให้เป็น คำ (word) หรือ วลี (phrase) เนื่องจากไม่นิยมตั้งเป็นรูปประโยค และเขียนคำขึ้นต้นด้วยตัวใหญ่ยกเว้น คำบุพบท และ a, an, the ตามตัวอย่างข้างต้น

4.2 มีประโยคความคิดหลัก (Main Idea) ต้องรู้ว่าจะเน้นเขียนอะไรเป็นหลักเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้นๆ (Topic Sentence) มีประโยคความคิดหลัก 1 ประโยค ซึ่งนิยมเขียนไว้ในประโยคแรกของงานเขียนอนุเฉพ บางครั้งผู้เขียนนำประโยคความคิดหลักไว้ตรงกลางหรือตอนท้ายของงานเขียน แต่จะเขียนยากมากกว่าการนำไปใส่ไว้ตอนแรกของงานเขียน เช่น รู้ว่ามีความคาดหวังจากการเรียนวิชาการเขียนหลายอย่าง

4.3 มีประโยคสนับสนุนหลัก (Main Supporting Sentences) ต้องรู้ว่าต้องมีข้อมูลอะไรบ้างที่จะนำมาสนับสนุนความคิดหลัก ซึ่งมีได้หลายประโยคและนำมาเขียนเรียงต่อกันอย่างเป็นระบบ นั้นหมายถึงต้องพิจารณาว่าประโยคไหนควรมาก่อน หรือประโยคไหนมีความสำคัญน้อยควรมาทิ้ง

4.4 มีประโยคสนับสนุนรอง (Minor Supporting Sentences) มีหรือไม่มีก็ได้ ถ้ามีประโยคจะสนับสนุนประโยคหลักและควรวางไว้ใกล้กัน เมื่ออ่านแล้วจะได้เนื้อหาใจความที่ต่อเนื่องกัน

4.5 ประโยคสรุป (concluding sentence) มีหรือไม่มีก็ได้ ถ้ามีให้เขียนอยู่ประโยคสุดท้ายของงานเขียนอนุเฉพ

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยเลือกการเขียนเชิงลำดับขั้นตอนในกระบวนการประกอบอาหารพื้นบ้านหรืออาหารท้องถิ่น เนื่องจากนักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลในท้องถิ่นได้ง่าย และเคยปฏิบัติมาในชีวิตประจำวัน มาเป็นหัวข้อในการทำโครงการเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการเขียนให้นักเรียน

5. องค์ประกอบในการเขียน

Heaton (1975 : 135) ได้แบ่งองค์ประกอบของการเขียนไว้ 5 อย่างด้วยกัน คือ

1. ความสามารถในการใช้ภาษา (Language use) เป็นความสามารถในการเขียนประโยคได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
2. ทักษะกลไกในการเขียน (Mechanical skills) ความสามารถในการนำลักษณะเฉพาะของภาษาเขียน เช่น เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ มาใช้ได้อย่างเหมาะสม
3. ความสำคัญของเนื้อหา (Treatment of content) เป็นความสามารถในการคิดอย่างสร้างสรรค์และมีการพัฒนาความคิด เลือกไม่ใช้ข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องได้
4. ทักษะลีลาในการเขียน (Stylistic skills) ความสามารถในการเชื่อมโยงประโยคในแต่ละย่อหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. ทักษะในการเลือกข้อความที่เหมาะสม (Judgment skills) เป็นความสามารถในการเขียนข้อความได้เหมาะสมกับผู้อ่านและตรงตามจุดประสงค์ในการเขียนโดยทำการลำดับและจัดเรียงข้อความให้มีความสัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่อง

Harris (ลดารวรรณ ฝาระมี. 2553 ; อ้างอิงมาจาก Harris. 1974) กล่าวว่า องค์ประกอบของการเขียน ประกอบด้วย

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จะใช้เขียน
2. รูปแบบ (Form) ได้แก่ การเรียงลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้องและสื่อความหมายได้
4. ลีลาในการเขียน (Style) ได้แก่ การเลือกโครงสร้าง เลือกคำ และสำนวนต่างๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน
5. กลวิธีในการเขียน (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่างๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน

Jacob และคณะ (1981 : 30) กล่าวว่า งานเขียนที่มีคุณภาพนั้นจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบดังต่อไปนี้ คือ เนื้อหา (Content) การเรียบเรียง (Organization) การใช้คำศัพท์ (Vocabulary) การใช้ภาษา (Language Use) และกลไกภาษา (Mechanics)

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนประกอบด้วย

1. เนื้อหา (Content)
2. การเรียบเรียงความคิด (Organization)
3. การใช้ไวยากรณ์ (Grammar)
4. การใช้ศัพท์ (Language Use)
5. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Mechanics)

6. ระดับความสามารถในการเขียน

Lado (ปทุมรัตน์ คำแสน. 2549 : 49 ; อ้างอิงมาจาก Lado. 1964) กล่าวถึงระดับความสามารถในการเขียน ดังนี้

1. ความสามารถด้านคำศัพท์ ผู้เขียนต้องมีความรู้เรื่องคำศัพท์ สามารถเลือกใช้คำได้หลากหลายและเหมาะสม

2. ความสามารถด้านการเรียบเรียงข้อความโดยให้หลักการเรียบเรียงข้อความภาษาอังกฤษทุกประเภทไว้ว่า ประกอบด้วย

2.1 เอกภาพของงานเขียน หมายถึง งานเขียนที่ประกอบด้วยใจความหลักและรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง

2.2 ความราบรื่นของงานเขียน หมายถึง ข้อมูลที่เสนอในงานเขียนมีการเชื่อมโยงต่อเนื่องกันจนทำให้งานเขียนราบรื่นกลมกลื่นกัน

2.3 การพัฒนารายละเอียดประกอบใจความหลัก หมายถึง การเรียบเรียงรายละเอียดเพื่ออธิบายใจความหลักให้ชัดเจนหลายรูปแบบ ซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการเขียน

3. ความสามารถด้านเนื้อหา ผู้เขียนจะต้องมีความสามารถในการเขียนเรียงความให้มีเนื้อหาที่สัมพันธ์กันกับเรื่องที่เขียนโดยจะต้องพยายามเขียนให้อยู่ในประเด็นที่ต้องการนำเสนอและถ่ายทอดความรู้สึกนั้นไปยังผู้อ่าน พยายามหลีกเลี่ยงรายละเอียดที่ไม่เกี่ยวข้อง

4. ความสามารถด้านไวยากรณ์และกลไกทางภาษา ผู้เขียนสามารถเขียนให้ผู้อื่นรับรู้ข้อความได้ตรงตามที่ตนต้องการนั้น จะต้องมีความสามารถเรื่องไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคการใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนว่าต้องการเขียนให้ใครอ่าน เพื่อสามารถเลือกและจัดเรียงถ้อยคำ ข้อความ สำนวน และถ่ายทอดจินตนาการความรู้สึกของตนให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถที่ผู้เขียนแสดงออกมาในการเขียน คำศัพท์ ข้อความ เนื้อหา และไวยากรณ์และกลไกทางภาษา โดยที่ผู้เขียนจะแสดงออกมาในการเลือกใช้คำได้หลากหลายและเหมาะสม มีการเรียบเรียงข้อความรายละเอียดที่เชื่อมโยงกัน โดยมีเนื้อหาที่สมบูรณ์ ตรงประเด็น ใช้โครงสร้างที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ใส่เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง และสามารถถ่ายทอดจินตนาการได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย

7. กิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการเขียน

เนื่องจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีลักษณะสะสมเพิ่มพูน คือเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน โดยเริ่มจากทักษะที่ง่ายไปสู่ทักษะที่ซับซ้อนกว่า ดังนั้นความสามารถในการเขียนระดับข้ออนุเฉท ให้เป็นความเรียงโดยใช้ถ้อยคำและสำนวนในรูปแบบของประโยคที่เป็นที่ยอมรับและเรียบเรียงประโยคให้เหมาะสมจนสื่อความหมายได้ นักเรียนจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถเป็นตามลำดับขั้นตอนจากระดับง่ายและไม่ซับซ้อน ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมการเขียน ครูผู้สอนควรมุ่งคำนึงถึงนักเรียนเป็นหลัก โดยเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวัย ความรู้ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน กิจกรรมการเขียนนี้ควรมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ นอกจากนี้กิจกรรมการเขียนที่นำมาให้นักเรียนฝึกหัด ควรเป็นกิจกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงและในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้ เช่น การเขียนบันทึกประจำวันเขียนประวัติส่วนตัว บัตรอวยพร จดหมายส่วนตัว จดหมายธุรกิจ จดหมายสมัครงาน และกรอกแบบฟอร์มต่าง ๆ รูปแบบการเขียนแบบต่าง ๆ นี้ จะช่วยให้นักเรียนได้ตระหนักว่าการเขียนเป็นวิธีหนึ่งของการติดต่อสื่อสาร

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (ปทุมรัตน์ คำแสน. 2549 : 51 ; อ้างอิงมาจาก สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532) กล่าวว่า ในการสอนเขียนครูผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้คือ

1. นักเรียนควรคุ้นเคยกับรูปแบบภาษาเขียนหลาย ๆ แบบ เช่น การเขียนเล่าเรื่อง การบรรยาย การเขียนจดหมาย การเขียนรายงาน เป็นต้น
2. นักเรียนจะต้องทราบว่ากลไกที่เกี่ยวข้องกับการเขียนมีอะไรบ้าง เช่น การเขียนตัวอักษร การเรียบเรียงประโยค การใช้เครื่องหมายวรรคตอน เป็นต้น
3. นักเรียนควรได้เขียนสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง เพื่อช่วยทำให้เกิดแรงจูงใจ และเห็นความสำคัญของการเขียนเพราะสามารถนำไปใช้ได้จริง
4. ครูผู้สอนพึงระลึกอยู่เสมอว่า ไม่มีวิธีใดเป็นวิธีที่ดีที่สุด ควรใช้การสอนหลาย ๆ วิธีตามความเหมาะสมกับนักเรียน และวัตถุประสงค์ในการเขียน เช่น การเขียนแบบบริบทต่างๆ การเขียนเรียงความ การเขียนแบบอิสระ การฝึกประโยค การวิเคราะห์บริบท เป็นต้น
5. ครูผู้สอนจะต้องตระหนักในหลักการที่ว่า การเขียนควรมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน ไม่ใช่เขียนแต่เพียงประโยคเดียว ๆ ผู้เขียนต้องเขียนเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ของตนเองและผู้อ่าน
6. ครูผู้สอนควรเปลี่ยนบทบาทจากผู้ชี้ข้อผิดพลาดและผู้ตรวจสอบมาเป็นผู้อ่านและช่วยวิจารณ์ข้อบกพร่องของผู้เขียนแทน และเปลี่ยนจากการสอนแบบครูผู้สอนกับนักเรียนตัวต่อตัวมาเป็นครูผู้สอนและนักเรียนหลาย ๆ คน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการทำงานระหว่างนักเรียนด้วยกัน การพัฒนาความสามารถในการเขียนนั้น นักเรียนจะต้องสร้างความชำนาญให้เกิดขึ้นกับตนเองเพื่อจะได้พัฒนาการเขียนโดยการฝึกฝนบ่อยๆ มีการประเมินผลความสามารถทั้งประเมินตนเอง เพื่อนและครูผู้สอน อาจรวมไปถึงผู้ปกครองหรือผู้ที่สามารถประเมินได้มาช่วยกันประเมินว่าการเขียนนั้นมีพัฒนาการถึงไหนแล้ว ซึ่งสามารถจะพัฒนาได้ตลอดเวลาโดยการฝึกฝนซ้ำแล้วซ้ำอีกเพื่อเพิ่มความคล่องแคล่วในการเขียน

8. การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

การทดสอบความสามารถด้านการเขียนนั้น อาจใช้การวัดส่วนประกอบของภาษา ได้แก่ ศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์และรูปประโยคต่างๆ ทั้งที่ธรรมดาและซับซ้อน การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายแบบตรงและการใช้ภาษาเปรียบเทียบ การทดสอบอาจเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสื่อสาร เช่น เพื่อให้ข้อมูล รายงาน สรุป เสาะหาข้อเท็จจริง ขอร้อง เชิญ ชักชวน ขอโทษ วิพากษ์วิจารณ์ ประเภทของเนื้อความที่ส่งสารโดยการเขียนก็เป็นสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง เช่น การเขียน เป็นโวหารแบบใด เป็นการเล่าเรื่อง การบรรยาย การพรรณนา เป็นการเขียนจดหมายแบบกันเอง หรือแบบทางการ การเขียนบทความลงหนังสือพิมพ์ เป็นการเขียนบรรยายภาพ ซึ่งในการประเมิน การเขียนไม่ว่าจะเป็นการเขียนประเภทใด สิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึง คือ จุดเน้นของการเขียนตามหัวข้อหรือประเด็นที่กำหนด ความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ความต่อเนื่อง และการดำเนินเรื่อง ซึ่งรวมถึงการตั้งต้นเขียน การสานต่อเรื่อง และการสรุปลงท้าย

การวัดและประเมินการเขียนนั้นสามารถทำได้หลายวิธีและหลายแบบ ซึ่งผู้ประเมินควรให้ความสำคัญกับผลงานและกระบวนการอย่างสมดุล เนื่องจากการเขียนจำเป็นต้องใช้กระบวนการเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนางานเขียนของตนเองอย่างมีระบบ และผู้ประเมินต้องให้ความสำคัญกับผลงานของนักเรียนเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับจากการประเมินซึ่งช่วยให้นักเรียนได้รู้แนวทางและเรียนรู้ที่จะพัฒนางานเขียนของตน ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนที่สามารถแยกแยะความสามารถได้อย่างชัดเจน หรือที่เรียกว่า Rubric ซึ่งหมายถึง กฎ หรือกติกา ที่จะทำได้คะแนนมาและมีแนวทางการให้คะแนน (Scoring guide) ที่แยกแยะระดับต่างๆ ของความสำเร็จในการเรียนหรือ

การปฏิบัติของนักเรียนได้อย่างชัดเจนจากดีมากไปจนถึงต้องปรับปรุงแก้ไข Rubric จะระบุคุณภาพของงานที่ครูต้องการให้นักเรียนกระทำ นักเรียนจะรู้ได้อย่างชัดเจนว่าครูต้องการอะไร นักเรียนต้องทำอะไร และอย่างไร เพื่อจะได้คะแนนนั้นมา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง. 2550)

สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ (2544) ที่ได้ให้ความหมายของ Rubric ไว้ว่า หมายถึง เครื่องมือในการให้คะแนนที่มีการระบุเกณฑ์ประเมินชิ้นงานและคุณภาพของชิ้นงานในแต่ละเกณฑ์ และคุณภาพของงานเขียนแต่ละเกณฑ์อาจแบ่งออกเป็นยอดเยี่ยมจนถึงไม่ดี

Wiener และ Cohen (สมศักดิ์ ภูวิภาดารวรรณ. 2544 ; อ้างอิงมาจาก Wiener and Cohen. 1994) ได้กล่าวถึงข้อดีและประโยชน์ของการใช้ Rubric ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้การคาดหวังของครูที่มีต่อผลงานของนักเรียนบรรลุผลสำเร็จได้โดยนักเรียนจะเกิดความเข้าใจและสามารถใช้ Rubric เพื่อการประเมินและพัฒนาชิ้นงานของตน
2. ช่วยให้ครูเกิดความกระจ่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่าต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือพัฒนาอะไรบ้าง
3. ช่วยให้นักเรียนสามารถระบุคุณลักษณะจากงานที่เป็นตัวอย่างได้โดยใช้ Rubric ตรวจสอบ
4. ช่วยให้นักเรียนสามารถควบคุมตนเองในการปฏิบัติงานเพื่อไปสู่ความสำเร็จได้
5. เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการปฏิบัติงานต่างๆ ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี
6. ช่วยให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ผู้สนับสนุน ผู้นิเทศ ได้เกิดความเข้าใจเกณฑ์ ในการตัดสินผลงานของนักเรียนที่ครูใช้
7. ช่วยในการให้เหตุผลประกอบการให้เกรดนักเรียนได้
8. ช่วยเพิ่มคุณภาพผลงานของนักเรียน

นอกจากนี้ Goodrich (1997) กล่าวว่า Rubric เป็นเครื่องมือในการให้คะแนนที่เป็นที่ยอมรับของทั้งครูผู้สอนและนักเรียนด้วยเหตุผล ต่อไปนี้

1. Rubric เป็นเครื่องมือที่ช่วยได้มากทั้งการสอนของครูผู้สอนและใช้วัดความสามารถของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนสามารถปรับปรุงการปฏิบัติงานของตนได้ เพราะนักเรียนได้ทราบถึงความคาดหวังของครูผู้สอน ที่กำหนดไว้ในรูปของเกณฑ์และระดับคะแนน ทำให้นักเรียนสามารถใช้ Rubric นั้นประเมินความสามารถของตน ว่าอยู่ในระดับใด และใช้เป็นแนวทางปรับปรุงงานของตนให้บรรลุถึงเกณฑ์ขั้นสูงสุดได้ ส่งผลให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงทั้งคุณภาพชิ้นงานและการเรียนรู้ของนักเรียนควบคู่กันไป
2. Rubric ช่วยให้นักเรียนมีความรอบคอบมากขึ้น ในการพิจารณาคุณภาพงานที่ตนทำอยู่ว่าในระดับใด และสามารถเปรียบเทียบกับผลงานของเพื่อนได้ด้วย นักเรียนได้รู้ถึงข้อดีและข้อที่ต้องปรับปรุง การใช้ Rubric นั้นสามารถตัดสินคุณภาพชิ้นงานอย่างมีเหตุผล ทั้งงานของตนเองและผู้อื่นทำให้นักเรียนแก้ปัญหาได้ตรงจุดและมีแนวทางที่จะทำให้งานของตนมีคุณภาพมากขึ้นจนถึงเกณฑ์ขั้นสูงสุดได้และเกิดความรับผิดชอบในงานของตนเองมากขึ้น

3. ช่วยลดเวลาที่ครูผู้สอนใช้ในการตรวจงาน หรือประเมินงานของนักเรียน ครูผู้สอนไม่ต้องเขียนผลสะท้อนกลับมากมาย เพราะสามารถใช้ Rubric นั้นให้ข้อมูลย้อนกลับได้ดี นักเรียนทราบถึงข้อดีและ ข้อที่ต้องปรับปรุงของตนเอง ครูผู้สอนเพียงแต่ชี้หรือวงกลมข้อความใน Rubric ให้นักเรียนทราบว่าส่วนใดที่นักเรียนทำได้ถึงเกณฑ์ขั้นสูง หรืออยู่ในขั้นต่ำและต้องปรับปรุง

4. Rubric เป็นเครื่องมือที่สามารถใช้กับนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนระดับสูงและต่ำสามารถใช้ Rubric เดียวกันได้ เนื่องจาก Rubric เป็นเครื่องมือให้คะแนนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองให้ไปถึงจุดสูงสุดได้ตลอดเวลา

การตัดสินผลงานของนักเรียนในการประเมินสภาพจริง มีการให้คะแนนตามกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน การกำหนดเกณฑ์การการให้คะแนนนั้น ครูครูผู้สอนและนักเรียนควรจะกำหนดร่วมกัน และควรจัดทำให้เสร็จก่อนนักเรียนลงมือปฏิบัติงานชิ้นนั้น เกณฑ์การประเมินใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินและเป็นเครื่องมือในการสอนด้วย เพราะเป็นเหมือนเป้าหมายในการเรียนที่นักเรียนต้องทราบ ซึ่งมี 2 แบบ คือ

1. การกำหนดเกณฑ์โดยภาพรวม (Holistic score) เป็นการให้คะแนนเดียวสำหรับงาน เช่น การประเมินการเขียนจะได้ระดับคะแนนออกมาเป็นระดับคะแนนเดียว แต่จะบรรยายคุณภาพการเขียนทั้งฉบับเป็นระดับคะแนน

2. การกำหนดเกณฑ์โดยแยกเป็นด้านๆ (Analytic score) เป็นการแบ่งคะแนนเป็นส่วนๆ จากความสามารถที่ต้องปฏิบัติงาน หรือนำผลผลิตนั้นมาแจกแจงรายละเอียดออกเป็นด้านๆ และแต่ละด้านมีคุณภาพอย่างไร เช่น การประเมินการเขียน จะดูด้านภาษา ความคิดสร้างสรรค์ การเขียนถูกไวยากรณ์

วนิดา เพ็ญกิงกาญจน์ (2542) กล่าวสรุปว่า การประเมินงานเขียนโดยใช้ Rubric เป็นการประเมินแนวใหม่ที่ได้รับการยอมรับจากครูผู้สอนและนักเรียนอย่างกว้างขวาง เนื่องจาก Rubric ไม่ได้เป็นเฉพาะเครื่องมือที่ครูผู้สอนใช้ในการให้คะแนนหรือเป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินงานเขียนของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือในการให้คะแนนที่ทำให้นักเรียนได้รู้ถึงระดับใดแล้ว และสามารถให้ประเมินตัวเองได้ตลอดเวลา

แบบประเมินงานเขียนของ Jacob และคณะ (1981) มีองค์เกณฑ์การให้คะแนน 5 ส่วน คือ

1. เนื้อหา (Content)
2. การเรียบเรียงความคิด (Organization)
3. การใช้ไวยากรณ์ (Grammar)
4. การใช้ศัพท์ (Language Use)
5. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Mechanics)

นอกจากนี้ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้กล่าวถึงการประเมินความสามารถในการเขียนว่า เกณฑ์ที่สำคัญที่ใช้ในการประเมินความสามารถในการเขียนนั้นประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. ความถูกต้องด้านการใช้ภาษา ได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้าง
2. ความเหมาะสมด้านการใช้ภาษา ได้แก่ คำศัพท์และสำนวนว่าสื่อหน้าที่ภาษาได้

ตามวัตถุประสงค์และประเภทของการเขียนหรือไม่ ความชัดเจน กระชับได้ใจความอย่างไม่อ้อมค้อม หรือเยิ่นเย้อ

3. ความมีจุดเด่นของความคิดและการนำเสนอที่ชัดเจน
 4. ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดและความสมดุลของการนำเสนอ
 5. การใช้เทคนิควิธีการนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรมที่เหมาะสม เช่น การเล่า การบรรยาย การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบความเหมือนความแตกต่าง การจัดประเภท การให้คำนิยาม การวิเคราะห์ การชักจูง การแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การใช้ความคิดสร้างสรรค์

6. การนำเข้าสู่เรื่องได้อย่างน่าสนใจ
 7. การดำเนินเรื่องอย่างสัมพันธ์กัน มีการสนับสนุนความคิด การนำเสนอหลักฐานด้วยรายละเอียดที่จำเป็นอย่างต่อเนื่องและเป็นไปตามลำดับ
 8. การสรุปท้ายเรื่องให้เห็นประเด็น หรือการตีความพาดพิงให้ประเด็นที่สรุปความหมายและความเกี่ยวข้องกับแนวคิดหรือแนวทางปฏิบัติที่สำคัญ

การประเมินงานเขียนโดยใช้ Rubric เป็นการประเมินงานเขียนที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและครูผู้สอนในการให้คะแนนความสามารถในการเขียนของนักเรียน และยังส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และแรงจูงใจในการเขียนมากขึ้นเพราะนักเรียนสามารถที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้ตามระดับคะแนนที่ตนเองพอใจ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้อย่างมีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของนักเรียน รวมทั้งเป็นเครื่องมือประเมินงานเขียนที่สามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีแนวทางในการพัฒนาความสามารถของตนเองที่ถูกต้อง

ในงานวิจัยนี้ใช้แบบประเมินความสามารถในการเขียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา เอกสารคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยแบ่งการให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบตามมาตรฐานวิธีการ (Process Genre) ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาจากงานเขียนประเภทนี้จากเอกสารและสื่อต่างๆ ได้เกณฑ์การประเมินดังนี้

เกณฑ์ในการประเมินงานเขียนอนุเฉพาะวิธีการ (Process Genre Paragraph)

1. การเขียนประโยคเกริ่นนำ เกณฑ์การให้คะแนน
 - 1 คะแนน หมายถึง มีประโยคเกริ่นนำ
 - 2 คะแนน หมายถึง มีประโยคเกริ่นนำและได้ใจความบางส่วน
 - 3 คะแนน หมายถึง มีประโยคเกริ่นนำและได้ใจครบถ้วนความสมบูรณ์
2. การเขียนประโยคใจความสำคัญ เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 1 คะแนน หมายถึง มีประโยคใจความสำคัญ
 - 2 คะแนน หมายถึง มีประโยคใจความสำคัญและได้ใจความบางส่วน
 - 3 คะแนน หมายถึง มีประโยคใจความสำคัญและได้ใจครบถ้วนความสมบูรณ์
3. การเขียนประโยคสนับสนุนหลัก เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 1 คะแนน หมายถึง มีประโยคสนับสนุนหลัก
 - 2 คะแนน หมายถึง มีประโยคสนับสนุนหลักและได้ใจความบางส่วน
 - 3 คะแนน หมายถึง มีประโยคสนับสนุนหลักและได้ใจครบถ้วนความสมบูรณ์

4. การเขียนประโยคสนับสนุนรอง เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 1 คะแนน หมายถึง มีประโยคสนับสนุนรอง
 - 2 คะแนน หมายถึง มีประโยคสนับสนุนรองและได้ใจความบางส่วน
 - 3 คะแนน หมายถึง มีประโยคสนับสนุนรองและได้ใจครบถ้วนความสมบูรณ์
- 5) การเขียนประโยคสรุป เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 1 คะแนน หมายถึง มีประโยคสรุป
 - 2 คะแนน หมายถึง มีประโยคสรุปและได้ใจความบางส่วน
 - 3 คะแนน หมายถึง มีประโยคสรุปและได้ใจครบถ้วนความสมบูรณ์
6. การใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอน เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 1 คะแนน หมายถึง ใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอนถูกต้อง 1 คำ
 - 2 คะแนน หมายถึง ใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอนถูกต้อง 2-3 คำ
 - 3 คะแนน หมายถึง ใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอนถูกต้องมากกว่า 3 คำ
7. การเรียงลำดับการเขียนแบบวิธีการ เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - 1 คะแนน หมายถึง เรียงลำดับการเขียนแต่ผิดลำดับความสำคัญ
 - 2 คะแนน หมายถึง เรียงลำดับการเขียนตามลำดับความสำคัญถูกต้องเป็นบางส่วน
 - 3 คะแนน หมายถึง เรียงลำดับการเขียนตามลำดับความสำคัญถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์

เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้ ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้การดำเนินเนื้อความของอรรถฐานแบบลำดับขั้นตอนและความหมาย จึงมีการให้คะแนนเฉพาะการดำเนินเนื้อความและความหมาย ถึงแม้ว่าเกณฑ์ในการให้คะแนนจะมีเฉพาะการดำเนินเนื้อความและความหมาย แต่ผู้วิจัยยังให้ความสำคัญกับไวยากรณ์ด้วย โดยมีการให้คำแนะนำในการใช้ไวยากรณ์ทุกครั้งในการจัดกิจกรรมเพื่อให้งานเขียนนั้นมีคุณภาพทั้งความหมายและไวยากรณ์ และในการประเมินผลงานการเขียนนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินงานเขียนร่วมกันกับครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน รวมกับผู้วิจัยเป็น 3 คน เพื่อเป็นการตรวจสอบความยุติธรรมในการให้คะแนน โดยการประเมินงานเขียนใช้เกณฑ์ตามที่กล่าวข้างต้น

ทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง 5 สมมติฐานของครัชเชน (Krashen's 5 Hypotheses)

ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามทฤษฎีการรับรู้ภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) ของ Krashen และ Terrel (1983 : 26) สามารถเกิดขึ้นได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การรับรู้ภาษา (Acquisition) เป็นกระบวนการการรับรู้ภาษาแบบไม่รู้ตัว (Unconscious) เพราะเป็นการรับรู้ที่เน้นการสื่อสารไม่ได้เน้นที่กฎเกณฑ์ของภาษา
2. การเรียนรู้ภาษา (Learning) เป็นกระบวนการการรับรู้ภาษาแบบรู้ตัว (Conscious) เป็นการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา มีประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขการใช้ภาษาเป้าหมาย

สมมติฐาน 5 ประการของครัชเชน (Krashen's 5 Hypotheses) มีดังนี้

1. สมมติฐานแห่งการเรียนรู้ภาษาด้วยการรับรู้ (Acquisition-learning Hypothesis หรือ Comprehensible Input) เป็นการรับรู้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติโดยไม่รู้ตัว ผู้เรียนจะดูดซับเอาภาษาที่สองโดยไม่ตั้งใจเหมือนการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่ง และการเรียนรู้ภาษา เป็นกระบวนการเรียนรู้ภาษาแบบรู้ตัว รู้กฎเกณฑ์ทางภาษา และช่วยตรวจสอบข้อผิดพลาดในการเรียนภาษา

2. สมมติฐานแห่งการจัดลำดับตามธรรมชาติ (The Natural order Hypothesis) เป็นการรับรู้ภาษาแบบธรรมชาติ ไม่ได้ตั้งใจ การเรียนรู้โครงสร้างทางไวยากรณ์จะเกิดขึ้นโดยรวบรวมไว้ผ่านประสบการณ์ ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาเกิดขึ้นเพื่อเป็นการพัฒนา และแต่ละคนมีลำดับการรับรู้ภาษาไม่เหมือนกัน

3. สมมติฐานแห่งการตรวจสอบ (The Monitor Hypothesis) ใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องของภาษา โดยการใช้ตัวตรวจสอบขึ้นอยู่กับ

3.1 ผู้ใช้ภาษาควรมีเวลาเพียงพอในการเลือกและการใช้กฎเกณฑ์ทางภาษา

3.2 ผู้ใช้ภาษาควรหาวิธีแก้ไขและเน้นความถูกต้องของภาษา

3.3 ผู้ใช้ภาษาควรรู้กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์

4. สมมติฐานแห่งการป้อนข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) ข้อมูลทางภาษามีความสัมพันธ์กันกับการใช้ภาษาและการรับรู้ภาษาของผู้เรียน ดังนี้

4.1 เป็นการรับรู้ไม่ใช่การเรียนรู้

4.2 ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี ถ้าข้อมูลทางภาษานั้นอยู่ในระดับเดียวกับผู้เรียน โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์และบริบทที่จะเข้าใจข้อมูล

4.3 ความคล่องในการใช้ภาษา สอนกันไม่ได้โดยตรง แต่เกิดจากการสร้างความสามารถทางภาษา โดยเข้าใจข้อมูลหลังจากการรับรู้ภาษาแล้ว

4.4 ถ้าผู้เรียนเกิดการเข้าใจภาษาแล้ว ระดับความเข้าใจจะเพิ่มขึ้น 1 ขั้น (I^{+1}) โดยอัตโนมัติ

5. สมมติฐานแห่งการเสริมสร้างอารมณ์ (The Affective Filter Hypothesis) กล่าวว่า การเสริมสร้างอารมณ์และบรรยากาศในการเรียนรู้ มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จและความล้มเหลวของการรับรู้ภาษา ซึ่งสิ่งที่มาช่วยกรองการรับรู้ภาษาที่สองได้แก่

5.1 แรงจูงใจ (Motivation) ถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมาก จะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี

5.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) ถ้าผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองมาก จะสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาเป็นอย่างมาก

5.3 ความวิตกกังวล (Anxiety) ถ้าผู้เรียนมีความวิตกกังวลน้อยจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองของ Krashen (1983) การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะป้อนข้อมูลทางภาษาที่จะใช้ในการเขียนให้มีความยากง่ายในระดับ I^{+1} เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย ไม่ให้เกิดความวิตกกังวลในการใช้คำศัพท์ ส่วนวนที่จะเขียนและเป็นการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ได้เรียนรู้ในหัวข้อที่สนใจ ทำกิจกรรมต่างๆ กับเพื่อนด้วยความรับผิดชอบ

กล้าคิด กล้าแสดงออก ทำให้มีความมั่นใจในตนเอง โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจสูงในการเรียนรู้

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าบุคคลมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกตโดยการแสดงออกที่ค่อนข้างสลับซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม โดยการวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะต้องตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง จึงจะสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้

ความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ (ราชบัณฑิตยสถาน. 2542 : 775)

ความพึงพอใจ ตามความหมายของพจนานุกรมทางด้านพฤติกรรม ได้ให้ความจำกัดความไว้ว่าหมายถึง ความรู้สึกที่ดีมีความสุข เมื่อคนเราได้รับผลสำเร็จ ตามความมุ่งหมาย (goals) ความต้องการ (need) หรือแรงจูงใจ (motivation) (Wolman. 1973)

ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่มีความสุขหรือความพอใจเมื่อได้รับความสำเร็จ หรือได้รับสิ่งที่ต้องการ (Quirk. 1987)

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีเมื่อประสบความสำเร็จ หรือได้รับสิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นเป็นความรู้สึกที่พอใจ (Hornby. 2000)

Millins (1985 : 280) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ทัศนคติที่เกิดขึ้นภายในมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลที่ประสบความสำเร็จทั้งปริมาณและคุณภาพ

Loudon และ Bitta (1993 : 579) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในขั้นตอนการประเมิน ความพอใจนี้ส่งผลให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจจากสิ่งที่ได้รับ และความรู้สึกพึงพอใจนี้เป็นผลมาจากการเปรียบเทียบประสบการณ์ในอดีตกับสิ่งที่ได้รับ

โดยสรุปแล้วความพึงพอใจ หมายถึง ความพอใจ ชอบใจ และมีความสุข ที่ความต้องการ หรือเป้าหมาย ที่ตั้งใจไว้บรรลุผลหรือสมหวังนั่นเอง สำหรับนักเรียนแล้วหลังจากการสอนของครูก็ย่อมมีความต้องการหรือความคาดหวังว่า การจัดกิจกรรมที่ครูจัดขึ้นจะสามารถช่วยให้ตัวเองสามารถเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นหรือ ได้ผลการเรียนดีขึ้นนั่นเอง ซึ่งสามารถวัดได้จากแบบสอบถามวัดระดับความพึงพอใจหรือผลการสอบ

ในการจัดการเรียนการสอน การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะว่า การที่บุคคลจะเรียนรู้หรือมีพัฒนาการและความเจริญงอกงามนั้น บุคคลจะต้องอยู่ในสภาวะพึงพอใจ สุขใจ เป็นเบื้องต้น นั่นคือบุคคลจะต้องได้รับการจูงใจทั้งในลักษณะนามธรรมและรูปธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประพัฒน์ จำปาไทย (2524 : 4) ว่า นักศึกษาที่มีสติปัญญาเท่ากัน ถ้ามีแรงจูงใจในการเรียนต่างกัน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน และการเรียนจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุดเมื่อผู้เรียนได้รับการจูงใจ

แรงจูงใจเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนเพราะมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการสอนสูงมาก ดังนั้น ในการจัดการสอนผู้สอนจะต้องพยายามสร้างสิ่งจูงใจให้เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ มีความสนใจต่อการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะว่าการเรียนการสอนจะประสบผลสำเร็จได้ก็เพราะผู้สอนให้ความสำคัญต่อการจัดกิจกรรม รวมทั้งเป็นความพยายามของผู้เรียนด้วยนั่นเอง

วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน

มีการศึกษาในด้านความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลระหว่างสภาพทางจิตใจกับผล การเรียนจุดที่น่าสนใจจุดหนึ่ง คือ การสร้างความพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้นให้แก่ทุกคน ซึ่งในเรื่องนี้มีผู้ให้แนวคิดไว้หลายท่าน ดังนี้

Skinner (วันทยา วงศ์ศิลปกรมย์. 2533 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Skinner.

1971 : 1) มีความเห็นว่า การปรับพฤติกรรมซึ่งเขาหมายถึงเสรีภาพและความภาคภูมิใจ จุดหมายปลายทางที่แท้จริงของการศึกษา คือ การทำให้คนมีความเป็นตัวของตัวเองมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเสรีภาพและความภาคภูมิใจ เป็นครรลองของการไปสู่ความเป็นคนดังกล่าวนั้น

เสรีภาพ มีความหมายตรงข้ามกับการควบคุม แต่เสรีภาพในความหมายของสกินเนอร์ ไม่ได้หมายถึงความเป็นอิสระจากการควบคุมหรือความเป็นอิสระจากสิ่งแวดล้อม แต่หมายถึงความเป็นอิสระจากการควบคุมบางชนิดที่มีลักษณะแข็งกร้านนั้นไม่ได้ หมายถึงการทำลายหรือหนีจากสิ่งแวดล้อม แต่เป็นการวิเคราะห์และเปลี่ยนหรือ ปรับปรุงรูปแบบใหม่ให้แก่สิ่งแวดล้อมนั้นโดยทำให้อำนาจการควบคุมอ่อนตัวลงจน บุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนมิได้ถูกควบคุมหรือต้องแสดงพฤติกรรมใด ๆ ที่เนื่องมาจากการกดดันภายนอกบางอย่าง บุคคลควรได้รับการยกย่องยอมรับในผลสำเร็จของการกระทำ การเป็นที่ยกย่องยอมรับในผลสำเร็จของการกระทำ การเป็นที่ยกย่องยอมรับเป็นความภาคภูมิใจ ความภาคภูมิใจเป็นคุณค่าของมนุษย์ แต่การกระทำที่ควรได้รับการยกย่อง ยอมรับมากเท่าไรจะต้องเป็นการกระทำที่ปลอดจากการบังคับหรือสิ่งควบคุมใด ๆ มาก เท่านั้น นั่นคือ สัดส่วนประมาณของการยกย่องยอมรับที่ให้แก่การกระทำจะเป็นส่วนกลับกับความเด่นหรือความสำคัญของสาเหตุที่จูงใจให้เขากระทำ

จากแนวคิด Skinner (1971 : 52) สรุปได้ว่า เสรีภาพนำไปสู่ความภาคภูมิใจ และความภาคภูมิใจนำบุคคลไปสู่ความเป็นตัวของตัวเอง เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อการคิด ตัดสินใจ การกระทำ และผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองและนั่นคือ เป้าหมายปลายทางที่แท้จริงของการศึกษา สิ่ง ที่สกินเนอร์ต้องการเป็น คือ การปรับแก้พฤติกรรมของคนต้องแก้ด้วยเทคโนโลยีของพฤติกรรม เท่านั้น จึงจะสำเร็จ ส่วนการใช้เทคโนโลยีของพฤติกรรมนี้กับใครอย่างไร ด้วยวิธีไหน ถือเป็นเรื่องของการ ตัดสินใจใช้ศาสตร์ซึ่งต้องอาศัยภูมิปัญญาของผู้ใช้ เท่านั้น

Bloom (1976 : 72-74) มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียน ได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองต้องการ ก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียนทุกคนได้เตรียมตัวสำหรับ กิจกรรมที่ตนเองเลือก หรือจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน เช่น การขับรถยนต์ ดนตรีบาง ชนิด เกม หรืออะไรบางอย่างที่นักเรียนอาสาสมัครและตัดสินใจได้โดยเสรีในการเรียน การมีความ กระตือรือร้นและความสนใจเมื่อเริ่มเรียน จะทำให้นักเรียน เรียนได้เร็ว และประสบความสำเร็จสูง อย่างไม่รู้ตัวตาม วิธีนี้ค่อนข้างเป็นอุดมคติที่จัดได้ลำบาก

Rogers (1974 : 485-497) นักจิตวิทยาผู้ริเริ่ม วิธีบำบัดคนไข้ทางจิตแบบยืดคนไข้ เป็นศูนย์กลาง และใช้วิธีการบำบัดบนรากฐานการสร้างบรรยากาศทางอารมณ์ทำให้คนไข้รู้สึกสบายใจ และเป็นอิสระพอที่จะเข้าใจพื้นฐานแบบแผนชีวิตของตน และสามารถค้นหาทางเลือกของการคิด

รู้สึก และกระทำให้เป็นประโยชน์หรือความสุขแก่ตัวเองได้มากที่สุด โดยที่โรเจอร์ได้เชื่อมโยงหลักการนี้เข้ามาสู่แนวปฏิบัติทางการศึกษาว่ารูปแบบการศึกษาที่มีพึงปรารถนาตามทัศนะของเขาต้องสามารถทำให้บุคคลมีความอยากรู้อยากเห็นด้วยจิตใจที่เป็นอิสระได้ เลือกทางเดินใหม่ตามความสนใจของตนเองได้ และตระหนักได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างล้วนอยู่ในกระบวนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการศึกษาที่เอื้อต่อเป้าหมายดังกล่าว ซึ่งเรียกว่า การเรียนรู้แบบประสบการณ์

ทัศนะของโรเจอร์ เกี่ยวกับการศึกษาค่อนข้างชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติแนวทางที่เขาให้ไว้มีลักษณะเป็นการจัดแบบ "ห้องเรียนเปิด" หรือเป็นการศึกษาเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามสิ่งที่โรเจอร์พยายามจะสื่อกับครู คือการให้เสรีภาพในการเรียน จะเป็นการ บูพื้นฐานทางด้านอารมณ์ให้นักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะสำรวจสิ่ง ที่มีความหมายและใช้ความพยายามต่อสิ่งนั้นมากกว่าปกติ อาจกล่าวได้ว่า ความพึงพอใจของนักเรียนในการศึกษาเล่าเรียนจะเกิดจากองค์ประกอบต่าง ๆ เหล่านี้คือคุณสมบัติของครู วิธีสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล จึงจะประสบความสำเร็จในการเรียน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของ ผู้บริหารและครู ที่จะสร้างความสุขในการเรียนให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ มีความรักและมีความกระตือรือร้นในการเรียน โดยการปรับปรุงองค์ประกอบต่าง ๆ ของผู้สอน มีการยกย่องให้กำลังใจแก่ผู้เรียนที่กระทำ ความดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับลูกศิษย์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญก้าวหน้า การสร้างสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับอาคาร สถานที่ที่เหมาะสม น่าอยู่ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นรวมทั้งรับฟังและให้ความช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนประสบกับปัญหาทุกข์ร้อนปัจจัยความพึงพอใจนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน

ดังนั้นสิ่งจูงใจในการปฏิบัติงานจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีความพึงพอใจในงานที่ทำสูง ย่อมนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ดีและมีพัฒนาการด้านต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงมุ่งให้ความสนใจที่จะปรับปรุง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน โดยจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ของหน่วยสิ่งจูงใจ เช่น สภาพแวดล้อม บรรยากาศในการเรียน การจัดกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ และเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1.1 งานวิจัยในประเทศ

ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม (2534) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ กับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบูรณาการ มีความสามารถในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05

จินตนา นักบุญ (2536) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามข้อเท็จจริง โดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน กับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมสมัย วิสูตรจุฑา (2545) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนตามข้อเท็จจริง โดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐาน กับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฉัตรชัย อภิวันท์สนอง (2547) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับกลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อินทร์วุธ เกษตระชนม์ (2551 : 96) ได้ทำการศึกษาผลของการสอนการเขียนตามแนวคิดบรรทัดฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคิดแบบบรรทัดฐานมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Lewis (1993) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง บทบาทของความสนใจที่มีต่อความคล่องในการเขียนและคุณภาพของงานเขียนจากการที่ได้สัมผัสและกรอกแบบสอบถามเกี่ยวกับความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ทั้งที่ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและไม่คล่องแคล่ว พบว่า นักเรียนหญิงมีความสนใจในวรรณกรรมต่างๆ เท่ากัน สรุปได้ว่า การที่นักเรียนชอบการเขียนหลายๆ รูปแบบ ส่งผลทำให้นักเรียนชอบการมอบหมายงานเขียน และทำให้เขียนคล่องขึ้นด้วย

Shecter และ Schecter (1987) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานของนักเรียนในเมือง ซึ่งต่างวัฒนธรรมในห้องเรียนเดียวกันจำนวน 30 คน ในระดับเกรด 5 ใช้บรรทัดฐานในการสอน 2 ชนิด คือ เรื่องนวนิยายวิทยาศาสตร์ และเรื่องจินตนาการ ผู้วิจัยทำการประเมินผลการเรียนรู้และความเข้าใจเรื่องราวจากการสัมภาษณ์ และการเขียนเล่าเรื่อง ผลการวิจัยพบว่า บริบทที่นำมาใช้ทำให้นักเรียนเข้าใจภาษาและการใช้ภาษาเป็นอย่างดี จากงานวิจัยข้างต้น พอสรุปได้อย่างแน่ชัดว่า การสอนแบบบรรทัดฐานเป็นวิธีการสอนที่ดี สามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาได้เป็นอย่างดี

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน

2.1 งานวิจัยในประเทศ

สิริพร ศรีสมวงษ์ (2549) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5 ด้าน คือ ทักษะการคิด ทักษะการแสวงหาความรู้ คุณลักษณะความรับผิดชอบ คุณลักษณะความร่วมมือสามัคคี คุณลักษณะการกล้าแสดงออก ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม ผลการวิจัย พบว่า 1. การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และ 2. การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานสามารถพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน อันได้แก่ ทักษะการคิด ทักษะการแสวงหาความรู้ คุณลักษณะความรับผิดชอบ คุณลักษณะความร่วมมือสามัคคี คุณลักษณะการกล้าแสดงออกของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมสูงขึ้น

สุกัญญา ไทยปิยะ (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาวิธีการสอนอังกฤษแบบร่วมมือกันเรียนรู้ร่วมกับการจัดทำโครงงานสร้างสรรค์ภาพการ์ตูนเพื่อการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้วิธีการสอนอังกฤษแบบร่วมมือกันเรียนรู้ร่วมกับการจัดทำโครงงานสร้างสรรค์ภาพการ์ตูนเพื่อการอ่าน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 71.01 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

ปทุมรัตน์ คำแสน (2549) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับกำลังพัฒนาบทเรียนโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพที่ดำเนินตามขั้นตอนการทำโครงงาน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน ขั้นดำเนินการ และ ขั้นทบทวนและตรวจสอบผลงาน ซึ่งบทเรียนโครงงานภาษาอังกฤษทั้งสองบทเรียนได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน นักเรียนมีความสามารถทางภาษาทั้ง การฟัง พูด และการอ่าน เขียน ผ่านเกณฑ์ในระดับร้อยละ 73.64 อยู่ในระดับดี และ หลังจากเรียนโดยใช้บทเรียนโครงงานภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพนักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

ชนิษฐา นาคน้อย (2550 : 50-54) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร จำนวน 35 คน ผลการวิจัย พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงาน นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุภาพร พันธุ์เชื้อ (2550) ได้ศึกษา การใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนระดับก้าวหน้าโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการทางความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเมื่อได้เรียนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้และเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/13

โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 คน ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อ่านเขียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เครื่องมือที่ใช้ ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนการเขียน ตามกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 18 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็นสองประเภทคือ แบบประเมินความสามารถ ในการเขียนภาษาอังกฤษและ แบบวัดความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อน ระหว่างและหลังเรียนโดยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และ 2) ความวิตกกังวลในการ เขียนของนักเรียนลดลงหลังเรียนด้วยกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

วัลลภณีย์ ชื่นชมพู่ (2550) ได้ศึกษาการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้การ สอนแบบ มหาภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนยางตลาดวิทยาคาร โดยทำการศึกษาแบ่ง นักเรียนออกเป็นกลุ่มและทำการสอนเป็น 3 วงรอบ วงรอบที่ 1 สอนการเขียนที่เน้นความหมาย มากกว่ารูปแบบและเน้นสื่อที่สามารถสื่อความหมายให้นักเรียนเข้าใจ พบว่า นักเรียนมีความกังวลเรื่องคำศัพท์ เปิดพจนานุกรมตลอด จับประเด็นไม่ได้ และเขียนผิดไวยากรณ์ วงรอบที่ 2 เน้นประสบการณ์ใกล้ตัวและบูรณาการเนื้อหาวิชากับเรียนภาษา และแก้ปัญหาในเรื่อง คำศัพท์จากวงรอบที่ 1 พบว่า นักเรียนเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องมากขึ้น แต่ยังมีบางกลุ่มที่ทำงานไม่ ทันเวลาที่กำหนด วงรอบที่ 3 เน้นการจัดกิจกรรมที่สนุกสนานมีชีวิตชีวาและมีความพึงพอใจ และได้ แก้ปัญหาในวงรอบที่ผ่านมาโดยการปรับปรุงใบงานให้เหมาะสมกับเวลา ทำให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกอ่าน แล้วสรุปความได้เร็วขึ้น ทันเวลาและมีความสนุกสนานในการเรียนเรียนรู้้อย่างมีความสุข ในแต่ละวงรอบ นักเรียนมีการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

กฤติกา ศรีรงค์ (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แผนภูมิกราฟิก ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า การพัฒนาทักษะการ เขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แผนภูมิกราฟิกวงจรปฏิบัติการที่ 1 โดยใช้แผนภูมิกราฟิก 2 ชนิด คือ แผนภูมิ ไยแมงมุม (Web Diagram) และนาฬิกา (Clock) โดยรวมผลงานของนักเรียนอยู่ในระดับคุณภาพพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 58.89 วงจรปฏิบัติการที่ 2 โดยใช้แผนภูมิกราฟิก 2 ชนิด คือ แผนภูมิตาราง (Chart / Matrix Diagram) และแผนภูมิชีวประวัติ (Biography Diagrams) โดยรวมนักเรียนมีคะแนนการ ประเมินทักษะการเขียนอยู่ในระดับคุณภาพดี คิดเป็นร้อยละ 71.11 และในวงจรปฏิบัติการที่ 3 โดยใช้ แผนภูมิกราฟิก 2 ชนิด คือ แผนภูมิกราฟิกแบบลูกโซ่ (Series of Event Chain) และแผนภูมิตัวที (T-Chart Diagram) โดยรวมนักเรียนมีคะแนนการประเมินทักษะการเขียนอยู่ในระดับคุณภาพดี คิด เป็นร้อยละ 83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 70/70 นักเรียนสามารถเขียนได้อยู่ในระดับดีทุกกลุ่ม โดยพฤติกรรม ระหว่างเรียน นักเรียนมีความตื่นตัวที่ได้เข้ากลุ่มและต้องออกนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน มีความ กระตือรือร้น สนุกสนานในการเรียน เพราะมีเพื่อนคอยช่วยเหลือ ได้แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างนักเรียน เก่ง ปานกลางและอ่อน ทุกคนมีความรับผิดชอบมากขึ้น โดยสรุปการพัฒนาทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษ โดยใช้แผนภูมิกราฟิกสามารถพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนได้ดีขึ้นในระดับ ค่อนข้างมาก ดังนั้นครูผู้สอนสามารถนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ ได้

อดิกันต์ ทองมาก (2552) ทำวิจัยเรื่อง การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จำนวน 32 คน ผลการวิจัย พบว่า วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถ ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีพัฒนาการด้านทักษะการคิด

2.2 งานวิจัยในประเทศ

Williams (1998 : 289) ได้ศึกษาการประเมินผลการเรียนของนักเรียนมัธยมที่เรียนจากโครงการ ผลการศึกษา คือ นักเรียนมีส่วนร่วมในโครงการ นักเรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย และเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนอยู่ ทำให้เกิดความเข้าใจได้ดีขึ้น ส่วนในการทดสอบแบบเก่าไม่สามารถวัดประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าวิธีของโครงการ Thorp (1997 : 289) ทำการวิจัยการทดลองใช้โครงการกับนักเรียนมหาวิทยาลัยปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การให้นักเรียนทำโครงการ ช่วยให้นักเรียนพัฒนาการตระหนักในความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่นในตนเอง และการพัฒนาทางด้านการศึกษาและการเรียนรู้ของนักเรียน แต่สิ่งที่ควรคำนึงถึง คือ การพิจารณาเรื่องความต้องการด้านภาษาของนักเรียน การคำนึงถึงหัวข้อที่อยู่ในความสนใจและหาข้อมูลง่ายและไม่ควรฝืนความรู้สึกที่ต้องสัมภาษณ์เจ้าของภาษา แต่โดยภาพรวมการทำโครงการประสบความสำเร็จและช่วยลดบทบาทครูให้เป็นผู้ช่วยเหลือ แนะนำเพื่อนนักเรียนมีการตัดสินใจของตนเอง มีอิสระในการเรียนรู้

Thomas (2000 : 1-45) ได้ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบโครงการ พบว่า การสอนแบบโครงการ เป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ช่วยเพิ่มทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน รวมทั้งความสามารถทางภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้เพิ่มขึ้น

Mergendoller และคณะ(2006 : 583-615) ได้ศึกษาผลของการสอนแบบโครงการที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน โดยผ่านทางกระบวนการการทำโครงการ ผลการศึกษาพบว่า วิธีการสอนแบบโครงการ ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านการวางแผนและการคิดวิเคราะห์ ทั้งก่อนและหลังการทำโครงการ ตลอดจนส่งผลให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

Lowenthal (2006 : 1-12) ทำการศึกษาผลของการสอนแบบโครงการในโรงเรียนบริหารธุรกิจ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบโครงการ กับการเรียนด้วยการบรรยายและการแก้ปัญหาที่ใช้สอนอยู่ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิม 55 เปอร์เซนต์ และบทบาทของครูน้อยลง เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่

Mariko และ Keiichi (2006 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางการพูดและเขียนของนักศึกษาโดยการทำโครงการวารสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวยุโรปชั้นปีที่ 2 จำนวน 46 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำกับการทำโครงการ 2 โครงการ ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนแบบโครงการ แต่ความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากนักศึกษาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนอกห้องเรียนระหว่างการทำงาน ดังนั้นทักษะการพูดจึงไม่สามารถพัฒนาเท่าที่ควร

จากผลการวิจัยทั้งในและต่างประเทศดังกล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การสอนแบบ
 โครงการสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านตนเองทั้งในด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ
 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น ความร่วมมือ ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเชื่อมั่น ความกล้า
 แสดงออก เป็นต้น ตลอดจนได้พัฒนาสมรรถนะที่สำคัญตามมาตรฐานการศึกษา เช่น มีความสามารถ
 ในการสื่อสาร มีความสามารถในการคิด มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีความสามารถในการใช้
 ทักษะชีวิต และมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการเป็น
 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ดังนั้น
 ผู้วิจัยจึงนำกิจกรรมโครงการมาบูรณาการในการสอนเขียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ
 โดยใช้บรรณฐานวิธีการ (Process Genre) ในการเขียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาผ่านโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำกับข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบัวขาว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 11 ห้องเรียน จำนวน 450 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 โรงเรียนบัวขาวที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อเป็นการเพิ่มทักษะกระบวนการทางภาษาแก่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในห้องที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยใช้เวลาในการวิจัยทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาผ่านโครงการ

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบการเขียน

2.2 แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

2.3 แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมของครู

2.4 แบบบันทึกประจำวันของนักเรียน

2.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐาน

2.6 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาการสอนตามแนวการสอนแบบบรรณฐานและการสอนแบบโครงงานจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตร ความมุ่งหมายของหลักสูตร สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.3 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ชั่วโมง ตามรายละเอียดดังนี้

ตาราง 1 ขั้นตอนในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

กิจกรรมที่	รายการปฏิบัติ	เวลา (ช.ม.)
❖ Input ideas เป็นขั้นตอนในการเลือกข้อมูลที่จะเขียนและให้ข้อมูลที่จำเป็นในการเขียนตามความสนใจของผู้เรียน		
1	โครงงานภาษาอังกฤษ	4
	- ปฐมนิเทศ	(1)
	- ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโครงงานภาษาอังกฤษ	(1)

ตาราง 1 (ต่อ)

กิจกรรมที่	รายการปฏิบัติ	เวลา (ช.ม.)
	- การเลือกหัวข้อโครงงาน	(1)
	- คำโครงโครงงานภาษาอังกฤษ	(1)
2	Do the project Work. “How to make my omelet.”	5
	- กิจกรรมการหาข้อมูลนอกห้องเรียน	(4)
	- กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน	(1)
❖ Modeling เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้รู้จักกระบวนการของการเขียนแบบวิธีการ (Process Genre)		
3	กิจกรรมการสอนเขียนนอร์ธฐานวิธีการ (Process Genre)	4
	- ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียนแบบวิธีการ	(1)
	- รูปแบบการเขียนแบบวิธีการ	(1)
	- ส่วนประกอบของการเขียนแบบวิธีการ	(1)
	- คำเชื่อมบอกลำดับขั้นตอน (Sequence Words)	(1)
❖ Joint Negotiation รวบรวม ระดมสมองกันในกลุ่มเพื่อพัฒนางานเขียนตามอรรถฐานที่เรียนมา		
4	กิจกรรมการฝึกเขียน (Practice Process Genre)	4
	- Prewriting	(1)
	- Drafting	(1)
	- Revising	(1)
	- Proofreading	(1)
❖ Independent Construction ปรับปรุงและพัฒนางานเขียนใหม่อย่างอิสระโดยเขียนตามอรรถฐานวิธีการ (Process Genre)		
5	Present the Writing Work	2
	- พัฒนาชิ้นงานการเขียน	(1)
	- นำเสนอชิ้นงานการเขียนและประเมินชิ้นงาน	(1)
6	ทดสอบหลังเรียน	1
รวม		20

1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการใช้ภาษาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ นายเอกวิทย์ อำนวย ครูเชี่ยวชาญ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบัวขาว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ นายประสิทธิ์ ไชยกาล ครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียน สมเด็จพระพิทยาคม สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24 และนางสาวพิศณนิก ยันตะบุศย์ (กศ.ม.การวัดผลทางการศึกษา) ครูชำนาญการ โรงเรียนกุดฉิมรายณ์ อำเภอกุดฉิมรายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 24 เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและ

เหมาะสมของเนื้อหา โดยแบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert's Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด, 4 หมายถึง เหมาะสมมาก, 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง, 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย และ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2549:70) โดยมีเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	ความหมาย	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	ความหมาย	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	ความหมาย	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	ความหมาย	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	ความหมาย	เหมาะสมน้อยที่สุด

ซึ่งได้คะแนนการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

ตาราง 2 แบบสรุปความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3			
1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม/สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	4	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3. เนื้อหามีความถูกต้อง	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมมาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
6. มีการบูรณาการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
7. การวางแผนการใช้กิจกรรมมีความเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการแก้ปัญหา/พัฒนา	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมมาก
8. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะกระบวนการคิด	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
9. น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	4	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
10. ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	5	5	4	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	46	45	41	132	44	เหมาะสมมาก
เฉลี่ย	4.60	4.50	4.10	13.20	4.40	

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมมาก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

1.6 นำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมนำมาปรับปรุงพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ด้านการดำเนินการ เวลาและการเตรียมการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

1.7 นำกิจกรรมในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนบัวขาว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเหมาะสมของเวลา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.7.1 ทดลองเดี่ยว (One – to – one – Tryout) โดยทำการทดลองกับนักเรียน 3 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเก่ง โดยยึดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก เพื่อเรียนรู้กิจกรรมที่สร้างขึ้น หลังจากการทดลองเดี่ยว ได้ผลดังรายละเอียดในตาราง

ตาราง 3 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรทัดฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ทดลองเดี่ยวกับนักเรียน 3 คน

คนที่	Draft 1	Draft 2	Draft 3	รวม	Posttest
1	9	13	15	37	12
2	12	15	19	46	17
3	11	14	16	41	14
รวม	32	42	50	124	43
เฉลี่ยร้อยละ	50.79	66.67	79.37	65.61	68.25
$E1/E2 = 65.61/68.25$					

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรทัดฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ทดลองเดี่ยวกับนักเรียน 3 คน มีค่าเท่ากับ 65.61/68.25 แสดงว่ามี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่ายอมรับได้ คือ 60/60

1.7.2 การทดลองแบบทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout) โดยผู้ศึกษาทำการทดลองกับนักเรียน 9 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเดิม โดยใช้เด็กอ่อน 3 คน ปานกลาง 3 คน และเก่ง 3 คน โดยยึดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก โดยให้ทดลองทำกิจกรรมการเขียนให้ครบทุกกิจกรรม ผลการทดลองดังตาราง

ตาราง 4 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ทดลองกลุ่มเล็กกับนักเรียน 9 คน

คนที่	Draft 1	Draft 2	Draft 3	รวม	Posttest
1	11	13	17	41	14
2	12	15	18	45	15
3	12	14	18	44	14
4	13	15	17	45	15
5	12	14	18	44	15
6	13	15	17	45	15
7	11	16	18	45	14
8	11	15	18	44	17
9	12	16	17	45	15
รวม	107	133	158	398	134
เฉลี่ยร้อยละ	56.61	70.37	83.60	70.19	70.90
$E1/E2 = 70.19/70.90$					

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพการจัดกิจกรรมแบบอรรถฐานผ่านโครงงาน เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 70.19/70.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 70/70 แสดงว่า ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมแบบ อรรถฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ว่า 70/70 สามารถนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างได้

1.8 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 แบบทดสอบการเขียน (Writing Test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัยเป็น แบบทดสอบการเขียนแบบเขียนอธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติ ดำเนินการสร้างแบบทดสอบการเขียน ตามขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือการทดสอบและการประเมินผลการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544)

2.1.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนแล้วนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไป เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความชัดเจน ความสอดคล้องกับ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สอน และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบ

2.1.3 นำแบบทดสอบที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏดังตาราง 3-4

2.2 แบบประเมินความสามารถในการเขียน เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา เอกสารคู่มือการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หนังสือการทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2544) และหนังสือ Genre Analysis ของ Swales (1990) แล้วนำมาวิเคราะห์ส่วนต่างๆ ของรูปแบบการเขียนอรรถฐานวิธีการ (Process Genre Paragraph Writing) โดยแบ่งการให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

2.2.1 การเขียนประโยคเกริ่นนำ เกณฑ์การให้คะแนน

- คะแนน 1 หมายถึง มีประโยคเกริ่นนำ
- คะแนน 2 หมายถึง มีประโยคเกริ่นนำและได้ใจความบางส่วน
- คะแนน 3 หมายถึง มีประโยคเกริ่นนำและได้ใจครบถ้วนความสมบูรณ์

2.2.2 การเขียนประโยคใจความสำคัญ เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- คะแนน 1 หมายถึง มีประโยคใจความสำคัญ
- คะแนน 2 หมายถึง มีประโยคใจความสำคัญและได้ใจความบางส่วน
- คะแนน 3 หมายถึง มีประโยคใจความสำคัญและได้ใจครบถ้วนความสมบูรณ์

2.2.3 การเขียนประโยคสนับสนุนหลัก เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- คะแนน 1 หมายถึง มีประโยคสนับสนุนหลัก
- คะแนน 2 หมายถึง มีประโยคสนับสนุนหลักและได้ใจความบางส่วน
- คะแนน 3 หมายถึง มีประโยคสนับสนุนหลักและได้ใจครบถ้วนความสมบูรณ์

2.2.4 การเขียนประโยคสนับสนุนรอง เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- คะแนน 1 หมายถึง มีประโยคสนับสนุนรอง
- คะแนน 2 หมายถึง มีประโยคสนับสนุนรองและได้ใจความบางส่วน
- คะแนน 3 หมายถึง มีประโยคสนับสนุนรองและได้ใจครบถ้วนความสมบูรณ์

2.2.5 การเขียนประโยคสรุป เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- คะแนน 1 หมายถึง มีประโยคสรุป
- คะแนน 2 หมายถึง มีประโยคสรุปและได้ใจความบางส่วน
- คะแนน 3 หมายถึง มีประโยคสรุปและได้ใจครบถ้วนความสมบูรณ์

2.2.6 การใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอน เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- คะแนน 1 หมายถึง ใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอนถูกต้อง 1 คำ
- คะแนน 2 หมายถึง ใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอนถูกต้อง 2- 3 คำ
- คะแนน 3 หมายถึง ใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอนถูกต้องมากกว่า 3 คำ

2.2.7 การเรียงลำดับการเขียนแบบวิธีการ (Process Genre) เกณฑ์การให้คะแนน

ดังนี้

- คะแนน 1 หมายถึง เรียงลำดับการเขียนถูกต้องตามรูปแบบแต่ไม่ลำดับความสำคัญ

คะแนน 2 หมายถึง เรียงลำดับการเขียนถูกต้องตามรูปแบบและตามลำดับ
ความสำคัญเป็นบางส่วน

คะแนน 3 หมายถึง เรียงลำดับการเขียนถูกต้องตามรูปแบบและตามลำดับ
ความสำคัญ

เนื่องจากงานวิจัยในครั้งนี้ ไม่ได้เน้นเรื่องไวยากรณ์ ต้องการเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้การ
ดำเนินเนื้อความของอรรถฐานวิธีการและความหมาย จึงมีการให้คะแนนเฉพาะการดำเนินเนื้อความ
และความหมาย ถึงแม้ว่าเกณฑ์ในการให้คะแนนจะมีเฉพาะการดำเนินเนื้อความและความหมาย แต่
ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญด้านไวยากรณ์โดยได้แทรกความรู้และคำแนะนำด้านไวยากรณ์ร่วมด้วย
ในการสอนทุกชั่วโมง เพื่อให้งานเขียนนั้นมีคุณภาพยิ่งขึ้นทั้งความหมายและไวยากรณ์ และในการ
ประเมินผลงานการเขียนนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินงานเขียนร่วมกันกับครูผู้สอนรายวิชา
ภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ได้แก่ นางศิริภา พลสะท้อน และนายเอกวิทย์ อำนวย รวมเป็น 3 คน
เพื่อเป็นการตรวจสอบความยุติธรรมในการให้คะแนน

2.3 แบบบันทึกของครู (Teacher Note) เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบบันทึก
ที่มีหัวข้อ และบรรทัดว่างสำหรับให้ผู้วิจัยเขียนบันทึกผลที่เกิดขึ้น บรรยากาศ และสภาพแวดล้อมใน
ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความ
เหมาะสมของภาษาที่ใช้ หลังจากนั้นแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ทดลองต่อไป

2.4 แบบบันทึกประจำวันของนักเรียน (Student Diary) เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
เป็นแบบมีหัวข้อและบรรทัดว่างสำหรับเขียนความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมว่าในแต่ละวันที่ปฏิบัติกิจกรรม
แล้วนักเรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างจากกิจกรรม เพื่อน ครู บรรยากาศ สภาพแวดล้อมระหว่างการจัด
กิจกรรม แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้
หลังจากนั้นแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ทดลองต่อไป

2.5 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดย
ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.5.1 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากการศึกษาดำรง เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัด และ
ประเมินผล แล้วสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมแบบอรรถฐานผ่านโครงงานเพื่อ
พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีลักษณะการตอบ
แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) กำหนดค่าคะแนนตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม
ศรีสะอาด. 2545 : 103) เป็น 5 ระดับ ได้แก่ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้ และต้องปรับปรุง แล้วหา
ค่าเฉลี่ย เพื่อนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ซึ่งจะช่วยให้ทราบ ระดับของการประเมินโดย
เกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
4.51 - 5.00	ดีมาก
3.51 - 4.50	ดี
2.51 - 3.50	ปานกลาง
1.51 - 2.50	พอใช้
1.00 - 1.50	ต้องปรับปรุง

โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านครูผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อ และอุปกรณ์การเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล ด้านละ 5 ข้อ รวม 25 ข้อ

2.5.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม ระหว่างข้อคำถาม และวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับ คือ

- +1 = สอดคล้อง หรือแน่ใจว่าวัตถุประสงค์นั้นหรือข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง
- 0 = ไม่แน่ใจ ว่าวัตถุประสงค์นั้นหรือข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้
- 1 = ไม่สอดคล้อง หรือแน่ใจว่าวัตถุประสงค์นั้นหรือข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้ (กรมวิชาการ. 2545 : 65)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

R คือ คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามปรากฏผล ดังตาราง 5

ตาราง 5 สรุปแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน $\sum R$	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของคะแนน ΣR	$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
5	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
11	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
12	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องแล้ว ทุกข้อคำถามมีค่าเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป แสดงให้เห็นว่า แบบสอบถามทุกข้อใช้ได้

2.5.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทดลองใช้กับตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 คน เพื่อทดสอบภาษานักเรียนเข้าใจเนื้อหาและภาษาที่ใช้หรือไม่ โดยนักเรียนสามารถเข้าใจภาษาที่ใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา แล้วนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2.6 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อสอบถามข้อมูลในเชิงลึกเพิ่มเติมจากที่นักเรียนเขียนในบันทึกของตนเอง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของภาษา หลังจากนั้นแก้ไขตามข้อเสนอแนะ และจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้ทดลองต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงาน ระยะเวลา 20 ชั่วโมง และให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติโครงงานจำนวน 1 โครงงาน เรื่อง How to make my ant egg omelet

2. มีการประเมินความสามารถในการเขียนในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ครั้ง (Draft 1-3) และหลังจากที่จัดกิจกรรมครบทุกกิจกรรมแล้วมีการทดสอบความสามารถในการเขียนหลังเรียน 1 ครั้ง (Writing Test) โดยมีผู้วิจัยและครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษอีก 2 คนเป็นผู้ร่วมประเมิน ตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ในการทำกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมครูมีการบันทึกการสอน (Teacher note) โดยผู้สอนบันทึกเหตุการณ์ของผู้วิจัยอย่างละเอียดในแต่ละขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยจะบันทึกทั้งความก้าวหน้าและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในวงจรการปฏิบัติสอน และทำการรวบรวมข้อมูลที่บันทึกไว้เพื่อปรับปรุงการจัดการจัดกิจกรรมการสอนในชั่วโมงต่อไป และสังเกตชั้นเรียน (Classroom Observation) เป็นผลสะท้อนที่ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน โดยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน สภาพโดยรวมของบรรยากาศระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4. นักเรียนทำการบันทึกประจำวัน (Student's Diary) เป็นแบบบันทึกของผู้เรียนที่เขียนถึงประสบการณ์ที่ได้รับจากการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดการวิเคราะห์รูปแบบ โดยบันทึกของผู้เรียนนี้จะเป็นสิ่งสะท้อนถึงความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและมุมมองของผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อเป็นการสะท้อนผลการสอนในแต่ละวันเพื่อปรับปรุงและแก้ไข เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

5. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ และสัมภาษณ์ผู้เรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างแล้วสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผลต่อไป

การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการคำนวณหาประสิทธิภาพ E_1/E_2

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 70

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงาน โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธินี. 2549)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนทั้งหมด

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนของแต่ละคน
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนทั้งหมด

2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนตามเกณฑ์ 75/75 โดยคำนวณหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 495)

$$E_1 = \frac{\left(\frac{\sum X}{N} \right)}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ = คะแนนรวมของงานเขียน
 A = คะแนนเต็มของงานเขียนทุกชิ้นรวมกัน
 N = จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\left(\frac{\sum F}{N}\right)}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	=	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	=	คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
	B	=	คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน
	N	=	จำนวนนักเรียน

75/75 หมายความว่า เมื่อนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงานแล้ว นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75 และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75

75 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของการทำกิจกรรมการเขียนย่อยระหว่างเรียน ตั้งเป้าหมาย $E_1 = 75$

75 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่ได้จากการทำแบบทดสอบการเขียนหลังเรียน ตั้งเป้าหมาย $E_2 = 75$

3. เปรียบเทียบคะแนนการเขียนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 70

4. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจ ด้วยสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธินี. 2549)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยการจัดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งนักเรียนร้อยละ 70 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนผ่านเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 70 ขึ้นไป ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยศึกษารายละเอียดจากแนวคิด ทฤษฎี วิธีการสอน และศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เพื่อนำมากำหนดเนื้อหาในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย (Mean)
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
E ₁	แทน	ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
E ₂	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการคำนวณหาประสิทธิภาพ E₁/E₂
2. การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 70
3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการคำนวณหาประสิทธิภาพ E_1/E_2

1.1 การวิเคราะห์ผลจากคะแนนประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนในการประเมินการเขียนจากฉบับร่างการเขียนของนักเรียน จำนวน 3 ครั้ง ได้ผลดังนี้ คือ

1.1.1 ฉบับร่างการเขียนที่ 1 (Draft 1) สรุปได้ว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินความสามารถในการเขียนระหว่างเรียน เท่ากับ 13.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.80 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 65.83 (ภาคผนวก ฉ ตาราง 8)

1.1.2 ฉบับร่างการเขียนที่ 2 (Draft 2) สรุปได้ว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินความสามารถในการเขียนระหว่างเรียน เท่ากับ 15.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.97 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 74.98 (ภาคผนวก ฉ ตาราง 9)

1.1.3 ฉบับร่างการเขียนที่ 3 (Draft 3) สรุปได้ว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 17.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.07 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 84.22 (ภาคผนวก ฉ ตาราง 10)

จากการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษฉบับร่างการเขียนที่ 1-3 (Draft 1-3) มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 47.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.85 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 75.01 (ภาคผนวก ฉ ตาราง 11)

1.2 การวิเคราะห์ผลจากคะแนนประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยมีคะแนนในการประเมินการทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน สรุปได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยมีคะแนนในการประเมินการทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน คะแนนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 17.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.47 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 82.35 (ภาคผนวก ฉ ตาราง 12) แสดงผลสรุปได้ดังตาราง 6

ตาราง 6 ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

แหล่งข้อมูล	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	ร้อยละ	ประสิทธิภาพ
ระหว่างเรียน	34	63	47.25	75.01	75.01/82.35
หลังเรียน	34	63	51.88	82.35	

จากตาราง 6 สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลการประเมินระหว่างเรียน โดยรวม เท่ากับ 47.25 คิดเป็นร้อยละ 75.01 ผลการประเมินหลังเรียน เท่ากับ 51.88 คิดเป็นร้อยละ 82.35 แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพกระบวนการเท่ากับ 75.01 ประสิทธิภาพผลลัพธ์ เท่ากับ 82.35 นั่นคือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75.01/82.35 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 75/75

2. การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 70 พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนจำนวนทั้งหมด 34 คน จากคะแนนเต็ม 21 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 19.00 คะแนน คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 13.33 คะแนน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 โดยมีคะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมด เฉลี่ยร้อยละ 82.35 (ภาคผนวก ฉ ตาราง 13)

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรม โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ดังปรากฏในตาราง 14 (ภาคผนวก ข) และตาราง 7

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
รายด้านและรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความหมาย
1. ด้านเนื้อหา	4.76	0.36	พึงพอใจมากที่สุด
2. ด้านครูผู้สอน	4.69	0.36	พึงพอใจมากที่สุด
3. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.35	พึงพอใจมากที่สุด
4. ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้	4.76	0.37	พึงพอใจมากที่สุด
5. ด้านการวัดและประเมินผล	4.67	0.33	พึงพอใจมากที่สุด
รวม	4.71	0.36	พึงพอใจมากที่สุด

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบลำดับขั้นตอน คือ 1) ด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 2) ด้านครูผู้สอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 3) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 4) ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 5) ด้านการวัดและ
ประเมินผล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ
มากที่สุด และ 5) รวมทุกด้าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 ความพึง
พอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาผ่านโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยแบบ Pre-Experimental Design แบบ “กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลเฉพาะหลังการทดลอง” The single group, Posttest-only-design หรือ one shot case study โดยมีผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สรุปผลได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สรุปผล
6. อภิปรายผล
7. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาผ่านโครงการ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาผ่านโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
 - แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาผ่านโครงการ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 2.1 แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.2 แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
 - 2.3 แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมของครู
 - 2.4 แบบบันทึกประจำวันของนักเรียน
 - 2.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการ
 - 2.6 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนโดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงาน ระยะเวลารวม 20 ชั่วโมง และให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติโครงงานจำนวน 1 โครงงาน
2. มีการประเมินความสามารถในการเขียนในระหว่างการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ครั้ง และหลังจากที่จัดกิจกรรมครบทุกกิจกรรมแล้วมีการทดสอบความสามารถในการเขียนหลังเรียน 1 ครั้ง โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ประเมิน ตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ในการทำกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมครูมีการบันทึกการสอน (Teacher's note) โดยผู้สอนบันทึกเหตุการณ์ของผู้วิจัยอย่างละเอียดในแต่ละขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงาน โดยผู้วิจัยจะบันทึกทั้งความก้าวหน้าและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในวงจรการปฏิบัติสอน และทำการรวบรวมข้อมูลที่บันทึกไว้เพื่อปรับปรุงการจัดการจัดกิจกรรมการสอนในชั่วโมงต่อไป และสังเกตชั้นเรียน (Classroom Observation) เป็นผลสะท้อนที่ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในห้องเรียน โดยสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน สภาพโดยรวมของบรรยากาศระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. นักเรียนทำการบันทึกประจำวัน (Students' Diary) เป็นแบบบันทึกของผู้เรียนที่เขียนถึงประสบการณ์ที่ได้รับจากการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแบบบรรณฐานผ่านโครงงาน โดยบันทึกของผู้เรียนนี้จะเป็นสิ่งสะท้อนถึงความรู้สึกนึกคิดและมุมมองของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อเป็นการสะท้อนผลการสอนในแต่ละวันเพื่อปรับปรุงและแก้ไข เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป
5. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรม และสัมภาษณ์ผู้เรียนโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงเพื่อมาสรุปผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการคำนวณหาประสิทธิภาพ E_1/E_2
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 70
3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรณฐานผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผล

งานวิจัยในครั้งนี้ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงการ จากการดำเนินการวิจัย สรุปผลได้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.01/82.35 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. นักเรียนมีความสามารถในการเขียน ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12
3. นักเรียนมีความพึงพอใจ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$)

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงการสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้เป็นอย่างดี และนักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมที่จะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนต่อไป

อภิปรายผล

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงการ โดยผู้วิจัยมีกรอบแนวคิดพื้นฐานมาจากแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบอรรถฐาน (Genre-Based Approach) และแนวคิดของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการ (Project Approach) จากการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยขออภิปรายผลการดำเนินกิจกรรม ตามลำดับดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75.01/82.35 หมายความว่า กิจกรรมการสอนการเขียนที่สร้างขึ้นสามารถทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการในการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 75.01 และสามารถพัฒนาระดับความสามารถในการเขียนหลังเรียนได้เฉลี่ยร้อยละ 82.35 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเขียนสูงขึ้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ทุกประการ ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่ากิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงการเป็นกิจกรรมที่เป็นการจัดกิจกรรมที่เป็นลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน นักเรียนสามารถเรียนรู้รูปแบบการเขียนได้จากกิจกรรม แล้วฝึกปฏิบัติการเขียนจากเรื่องที่ตนเองและสมาชิกในกลุ่มสนใจ และเป็นสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชุมชนในขณะที่ลงมือปฏิบัติการเขียน จึงทำให้มีข้อมูลที่พร้อมสำหรับการเขียนที่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Shecter และ Schechter (ฉัตรชัย อภิวันท์สนอง. 2547 ; อ้างอิงมาจาก Shecter and Schechter. 1987)

ที่พบว่าบริบทที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเขียนนั้นช่วยให้นักเรียนได้เข้าใจภาษาและการใช้ภาษาได้ดีมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้ดี จึงทำให้สามารถสร้างสรรค์งานเขียนออกมาได้จากการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อินทร์รุศ เกษตระชนม์ (2551 : 96) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวคิดแบบบรรณฐานมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในการจัดกิจกรรมแบบบรรณฐานผ่านโครงงาน เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ร่วมศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันและกันโดยมีพื้นฐานมาจากความสนใจเดียวกัน มีการแสดงความคิดเห็นอย่างเป็นประชาธิปไตย ได้ใช้ความคิดเห็นของแต่ละคนในการนำเสนอเพื่อหาข้อตกลงร่วมกันในกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริพร ศรีสมวงษ์ (2549 : 2) ที่ว่า โครงงานเป็นวิธีที่ดีในการสอนภาษาให้กับนักเรียน เป็นกิจกรรมบูรณาการ เป็นชิ้นงานที่มีลำดับขั้นตอนชัดเจน ไปสู่ผลงานสุดท้ายที่เห็นและจับต้องได้ ซึ่งทำให้นักเรียนมีความรู้สึกถึงความสำเร็จที่แท้จริงเมื่อโครงงานเสร็จ โครงงานเป็นตัวอย่างที่ดีของการเรียนรู้โดยประสบการณ์ คือ นักเรียนต้องใช้ภาษาในการทำงานให้บรรลุผล โดยมีการประเมินผลงานของตนเองและเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนได้ทราบถึงผลการทำงานของตนเอง ทั้งข้อดีและข้อควรปรับปรุง อันจะนำไปสู่การพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น และเมื่อสนใจสิ่งใดแล้ว นักเรียนย่อมสามารถทำได้ดีในสิ่งนั้น ทำให้สามารถพัฒนางานเขียนได้ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิริยา พันธุ์สวัสดิ์ (2551 : 21) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นแนวทางการจัดสภาพการเรียนรู้ โดยนักเรียนมีอิสระในการเลือกประเด็นที่สงสัยจากเนื้อหาสาระที่ได้เรียนรู้ หรือข้อสงสัยที่นักเรียนสนใจ แล้วร่วมกันดำเนินการอย่างเป็นระบบด้วยตนเองในทุกขั้นตอน เพื่อบูรณาการความรู้หรือประสบการณ์ ภายใต้งานให้คำปรึกษาแนะนำจากครูผู้สอน จนเกิดข้อค้นพบที่สามารถสรุปเป็นความรู้ใหม่ได้ แล้วยังสอดคล้องกับอดิگانต์ ทองมาก (2552 : 8) ที่ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยนักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าในหัวข้อหรือประเด็นที่ตนเองสนใจเพื่อหาคำตอบหรือผลเกี่ยวกับหัวข้อหรือประเด็นนั้นๆ โดยมีการวางแผนอย่างเป็นแบบแผนก่อนลงมือปฏิบัติโดยนำภาษาและทักษะที่เรียนมาใช้อย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างอิสระและมีความสุขในการเรียนรู้ ส่งผลให้สามารถทำคะแนนในการเขียนได้ดีขึ้น

การทำโครงงานเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่ดีที่จะทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงลึก ทำให้นักเรียนมีข้อมูลที่จะใช้ในการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจและเป็นเรื่องใกล้ตัว นักเรียนมีความรู้อยู่แล้วไม่ต้องไปค้นคว้าหาข้อมูลให้ยุ่งยาก สามารถสอบถามได้จากชุมชนหรือท้องถิ่นของตนเอง ยิ่งทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในข้อมูลที่จะเขียน ทำให้มีรายละเอียดที่จะใช้อย่างครบถ้วน ส่งผลทำให้นักเรียนสามารถเขียนออกมาได้ดี หลังจากได้ข้อมูลจากโครงงานแล้วนักเรียนก็ได้เรียนรู้ลักษณะของโครงสร้างในการดำเนินเรื่อง ลำดับความที่เป็นรูปแบบเฉพาะ รู้จักลักษณะการใช้ภาษา รู้แนวทางจากครูในการเขียนแล้วร่วมกันเรียบเรียงงานเขียนตามบรรณฐานวิธีการ มีความเป็นลำดับขั้นตอน ทำให้ง่ายต่อการลำดับความคิดแล้วนำมาเขียน ในการวิจัยนี้แบ่งการทำกิจกรรมการเขียนออกเป็น 4 ขั้นตอน โดยปรับมาจากหลักการของนักภาษาศาสตร์เชิงระบบ Christie (ฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง. 2547 ; อ้างอิงมาจาก Christie. n.d.)

ขั้นที่ 1 การให้ข้อมูล (Input ideas) เป็นขั้นตอนในการเลือกข้อมูลที่จะเขียนและให้ข้อมูลที่จำเป็นในการเขียนตามความสนใจของผู้เรียน ในขั้นนี้ นักเรียนส่วนใหญ่เคยมีความรู้เรื่องการทำโครงการมาแล้ว เนื่องจากเคยเรียนและเคยทำโครงการมาทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมตามความสนใจของนักเรียนสอดคล้องกับอนงค์ เชื้อสีดา (2549) ที่ว่า โครงการเป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบโดยใช้ทักษะทางภาษาอังกฤษ ภายใต้หัวข้อเรื่อง หรือประเด็นที่นักเรียนสนใจ จึงทำให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่ติดขัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการ นักเรียนทุกคนสามารถเข้าใจได้เป็นอย่างดี สามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระ สืบค้นข้อมูลได้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน รวมทั้งในแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่นักเรียนอยู่อาศัยจึงทำให้ทุกคนมีความสนใจในการทำกิจกรรม สอดคล้องกับ สมมติฐานแห่งการป้อนข้อมูลทางภาษา (The Input Hypothesis) ของ Krashen (1983) ซึ่งกล่าวว่าข้อมูลทางภาษามีความสัมพันธ์กับการใช้ภาษาและการรับรู้ภาษาของผู้เรียน คือ เป็นการรับรู้ไม่ใช่การเรียนรู้ ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี ถ้าข้อมูลทางภาษานั้นอยู่ในระดับเดียวกับผู้เรียน โดยขึ้นอยู่กับสถานการณ์และบริบทที่จะเข้าใจข้อมูล โดยความคล่องในการใช้ภาษา สอนกันไม่ได้โดยตรง แต่เกิดจากการสร้างความสามารถทางภาษา เพื่อให้เข้าใจข้อมูลหลังจากการรับรู้ภาษาแล้ว ถ้าผู้เรียนเกิดการเข้าใจภาษาแล้ว ระดับความเข้าใจจะเพิ่มขึ้น 1 ขั้น (I^{+1}) โดยอัตโนมัติ จึงทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนได้

ปัญหาและอุปสรรคจะติดตรงที่คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เนื่องจากบางคนค่อนข้างมีความรู้ความจำด้านคำศัพท์น้อย แต่ปัญหานี้สามารถแก้ไขได้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อน เนื่องจากเมื่อนักเรียนติดคำศัพท์คำใด ก็สามารถถามเพื่อนได้ตลอดเวลา แต่ถ้าเพื่อนไม่สามารถบอก หรืออธิบายได้ แล้วค่อยมาถามครู

ขั้นที่ 2 การให้รูปแบบ (Modeling) เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้รู้จักกรอบฐานของการเขียนแบบวิธีการ (Process Genre) โดยได้นำวิธีการของ Swales (1990) มาประยุกต์ใช้และวิเคราะห์ส่วนประกอบต่างๆ ของการเขียนแบบบรรณฐานวิธีการ จึงทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจรูปแบบในการเขียนมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีตัวอย่างให้ดู ทำให้นักเรียนสามารถเขียนตามได้ถูกต้องโดยการฝึกฝนหลายๆ ครั้ง ในขั้นนี้ นักเรียนส่วนใหญ่จะให้ความร่วมมือดีในการทำกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมกลุ่มจะเป็นกิจกรรมที่มีความสุขและสนุกสนานมาก เนื่องจากทุกคนในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็น แบ่งปันความรู้ที่มีและที่ได้มาเพิ่มเติมจากครู นักเรียนส่วนใหญ่จะแย่งกันแสดงความคิดเห็น มีเพียงไม่กี่คนที่ยังเป็นผู้ฟังที่ดี แต่ก็ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม แต่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลเพื่อนมากกว่า แสดงความคิดเห็นออกมาให้ทุกคนในห้องได้ยิน จะเป็นการถ่ายทอดออกมาในการทำกิจกรรมกลุ่มเนื่องจากยังอายยังมีความประหม่าในการแสดงความคิดเห็น

ปัญหาที่พบได้แก่ การใช้คำเชื่อม sequence words ในตอนต้นของการทำกิจกรรมจะมีนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องการใช้คำเชื่อม เนื่องจากวางแผนไม่ดี ทำให้มีขั้นตอนที่เยอะเยอะ จึงทำให้ใช้คำเชื่อมประโยคซ้ำไปซ้ำมา ทำให้ผู้อ่านอ่านแล้วไม่ประทับใจ ครูจึงแนะนำให้วางแผนในการดำเนินการให้เรียบร้อยก่อนว่าขั้นตอนต่างๆ จะมีกี่ขั้นตอน และไม่ควรจะเกิน 6 ขั้นตอน เพื่อความสะดวกและเนื้อเรื่องจะได้เรียงร้อยต่อกันเป็นลำดับขั้นตอนที่สวยงาม

ขั้นที่ 3 การระดมสมอง (Joint Negotiation) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องรวบรวมข้อมูล ระดมสมองกันในกลุ่มเพื่อพัฒนางานเขียนตามอรรถฐานที่เรียนมา กิจกรรมในขั้นนี้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทุกคนมีส่วนร่วม ทุกคนมีความสำคัญ ทุกคนได้แสดงออกซึ่งความคิดเห็น แสดงออกมาเพื่อนำมาพัฒนางานเขียนกลุ่มของตนให้ดีที่สุด โดยในขั้นนี้ผู้วิจัยคำนึงถึง ความคุ้นเคยกับรูปแบบภาษาเขียน กลไกที่เกี่ยวข้องกับการเขียนมีอะไรบ้างและให้นักเรียนได้เขียนในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการชีวิตจริง เพื่อช่วยให้เกิดแรงจูงใจ และเห็นความสำคัญของการเขียนเพราะสามารถนำไปใช้ได้จริง สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (ปทุมรัตน์ คำแสน. 2549 : 51 ; อ้างอิงมาจาก สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. 2532)

ในขั้นนี้มีข้อผิดพลาดบ้างนิดหน่อย แต่ไม่ใช่ปัญหาใหญ่ เพราะมีบางกลุ่มที่ แสดงความคิดเห็นมากเกินไปจนทำให้งานไม่ก้าวหน้าเนื่องจากหาข้อตกลงกันไม่ได้ กว่าจะลงมติได้กลุ่มอื่นๆ ก็ไปได้ไกลแล้ว ปัญหาที่พบในขั้นนี้ ได้แก่ นักเรียนบางคนอ่านงานให้เพื่อนไม่ได้ เนื่องจาก ไม่เข้าใจคำศัพท์ที่เพื่อนใช้เขียน เพราะมีบางคนเขียนได้ดีมาก และได้จับคู่อ่านงานกับเพื่อนที่เขียนไม่ดี จึงทำให้คนที่มีความรู้ความสามารถไม่สามารถวิจารณ์งานเพื่อนที่เขียนได้ดีเยี่ยม ถ้าเทียบกับงานเขียนของตน ครูก็เลยแนะนำไปว่า ให้ทั้งสองคนมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อย่าคิดว่าเพื่อนเขียนได้มากกว่าตนเอง เพราะบางทีคนที่เขียนได้น้อยอาจจะได้ใจความมากกว่าคนที่เขียนได้มากๆ ให้ทำใจเป็นกลางแล้วลองอ่านงานเพื่อนเพื่อจะได้ความคิดที่ดีๆ เกิดขึ้นมามากขึ้นหนึ่งก็เป็นได้

ขั้นที่ 4 การเขียนอิสระ (Independent Construction) เป็นขั้นที่นักเรียนต้องปรับปรุงและพัฒนางานเขียนของตนเองใหม่อย่างอิสระโดยเขียนตามอรรถฐานแบบลำดับขั้นตอน (Process Genre) กิจกรรมนี้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการปรับปรุงงานของกลุ่มตนเองเพราะจะเป็นงานเขียนฉบับที่ดีที่สุด ดังนั้น ทุกคนจึงให้ความสนใจในการทำกิจกรรมดีมาก ช่วยกันหาคำศัพท์ สำนวนมาเพิ่มเติม ขยายความที่เคยเขียนไว้แล้วจากสั้นๆ ให้ยาวออก ช่วยกันวิจารณ์งานของกลุ่มอื่นๆ ทำให้งานที่ออกมา ถือว่า เป็นงานเขียนที่มีคุณภาพชิ้นหนึ่งของแต่ละกลุ่ม แล้วหลังจากนั้น ก็นำความรู้ที่ได้จากการเขียนงานกลุ่มมาบรรยายลงในชิ้นงานของตนเอง ทำให้มีแนวความคิดที่กว้างไกล และได้พัฒนาระดับความสามารถในการเขียน สอดคล้องกับ Lado (ปทุมรัตน์ คำแสน. 2549 : 49 ; อ้างอิงมาจาก Lado. 1964) นักเรียนได้พัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ที่หลากหลายและสามารถนำไปใช้ในการสร้างสรรค์งานเขียน สามารถเรียงร้อยถ้อยคำได้อย่างสละสลวย มีความหมาย มีลำดับขั้นตอนตามอรรถฐานที่เรียนมาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียน หลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงานแล้ว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนดีขึ้น ดูจากผลคะแนนในการทดสอบการเขียนในระหว่างเรียน โดยการเขียนงานเขียน 3 ฉบับร่าง คือ และผลคะแนนการทดสอบการเขียนหลังเรียน คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนจำนวนทั้งหมด 34 คน จากคะแนนเต็ม 21 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 19 คะแนน คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด 13.33 คะแนน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 94.12 ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 โดยทุกคนมีคะแนนมากกว่าร้อยละ 50 คะแนนรวมของนักเรียนทั้งหมด เฉลี่ยร้อยละ 87.25 แสดงให้เห็นว่า หลังจากทีนักเรียนได้รับการจัดกิจกรรมในการเขียนแล้วทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาจนสามารถทำคะแนนได้ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้จำนวน 32 คน ในจำนวนนักเรียนทั้งหมด 34 คน สอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรชัย อภิวัฒน์สนอง (2547) ที่ได้ทำการศึกษเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบบรรทัดฐานกับกลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมแบบบรรทัดฐานผ่านโครงงานนั้น เป็นกิจกรรมที่ดีสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนได้ดีกว่าการจัดกิจกรรมตามคู่มือครูหรือการสอนแบบปกติ แต่มีนักเรียนจำนวน 2 คนที่ไม่สามารถพัฒนาได้ตามเกณฑ์ คือ ต้องทำคะแนนในการทดสอบความสามารถในการเขียนให้ได้อย่างน้อย 70 เนื่องจากว่า ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนจึงทำให้นักเรียนไม่สามารถทำคะแนนได้ผ่านเกณฑ์ ต้องได้รับการฝึกฝนต่อเพื่อพัฒนาความสามารถตนเองให้ผ่านเกณฑ์ สอดคล้องกับ Krashen (1983) ที่กล่าวไว้ว่า ความสามารถทางการเขียนมีพัฒนาการเช่นเดียวกันกับภาษาที่สอง โดยมีการรับรู้ปัจจัยต่างๆ อย่างเพียงพอจึงจะทำให้เกิดความเข้าใจและสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้ จากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ไม่ผ่านจำนวน 2 คน ผลปรากฏว่า ทั้งสองคนเป็นผู้ชายไม่ค่อยมีประสบการณ์ในการทำกับข้าว และขณะที่อยู่ที่บ้านผู้ปกครองไม่เคยให้ทำกับข้าวเลย แต่เมื่อสุ่มถามนักเรียนที่ได้คะแนนผ่านเกณฑ์ กลับได้คำตอบที่ตรงกันข้ามว่า เป็นคนชอบทำกับข้าวที่บ้าน และสามารถประกอบอาหารพื้นบ้านง่ายๆ ได้ เพราะพ่อแม่ หรือผู้ปกครองจะสอนและให้ฝึกปฏิบัติจึงพอมีความรู้ แล้วพอมาทำโครงงานยิ่งทำให้รู้สึกยิ่งขึ้น เนื่องจากต้องหาข้อมูลเอง ทั้งสอบถามและสืบค้นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ พอเวลาครูให้เขียนก็ใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วนำมาบวกกับรูปแบบที่ครูสอน รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงความคิดได้จากประสบการณ์เดิมที่มีและที่ได้เรียนรู้มาเพิ่มเติมจึงทำให้สามารถเขียนได้ดีขึ้น

3. ความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรทัดฐานผ่านโครงงาน นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบ คือ 1) ด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 2) ด้านครูผู้สอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 3) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 4) ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด 5) ด้านการวัดและประเมินผล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด และ 5) รวมทุกด้าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 ความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด ที่เป็นเช่นนั้นเพราะว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรทัดฐานนั้น เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นความเป็นอิสระด้านความคิด จึงทำให้นักเรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก ทุกคนจะสามารถแสดงความคิดเห็นได้ไม่จำกัด แต่ยึดหลักประชาธิปไตย เพราะต้องยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นด้วยในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่มและภายในห้อง จึงทำให้กรอบในการคิดกว้างขึ้นทำให้มีแนวทางในการทำกิจกรรมมากขึ้น สามารถสร้างสรรค์งานเขียนได้ดีขึ้นเรื่อยๆ จึงทำให้นักเรียนมีอิสระในการตัดสินใจ และกิจกรรมที่ครูจัดเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน เพลิดเพลิน โดยคำนึงถึงวัยของนักเรียน โดยเฉพาะเนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย และมีวัสดุอุปกรณ์ในการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมที่เพียงพอ จึงทำให้นักเรียนมีความสุขกับการเรียนรู้ เพราะไม่ได้เอาจริงเอาจังจนทำให้นักเรียนต้องวิตกกังวล บรรยากาศในห้องเรียนเป็นบรรยากาศที่ผ่อนคลาย มีเสียงหัวเราะ สนุกสนาน แต่ยังคงอยู่ในความดูแลของครูตลอดเวลา

สอดคล้องกับ Bloom (1976 : 72-74) ที่มีความเห็นในทำนองเดียวกันว่า ถ้าสามารถจัดให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองต้องการ ก็น่าจะคาดหวังได้แน่นอนว่านักเรียนทุกคนได้เตรียมตัวสำหรับกิจกรรมที่ตนเองเลือก หรือจากสิ่งนอกโรงเรียนที่นักเรียนอยากเรียน หรืออะไรบางอย่างที่นักเรียนอาสาสมัครและตัดสินใจได้โดยเสรีในการเรียน การมีความกระตือรือร้นและความสนใจเมื่อเริ่มเรียน จะทำให้นักเรียน เรียนได้เร็ว และประสบความสำเร็จสูง และยังสอดคล้องกับ วัลลิณีย์ ชื่นชมพู (2550) ที่พบว่า กิจกรรมที่สนุกสนานมีชีวิตชีวาและมีความพึงพอใจ ทำให้นักเรียนทุกคนมีความสุข สนุกสนานในการเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข และสอดคล้องกับสมมติฐานแห่งการเสริมสร้างอารมณ์ (The Affective Filter Hypothesis) ของ Krashen (1986) ที่กล่าวว่า การเสริมสร้างอารมณ์และบรรยากาศในการเรียนรู้ มีส่วนเกี่ยวข้องกับความสำเร็จและความล้มเหลวของการรับรู้ภาษา ได้แก่ แรงจูงใจ (Motivation) กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมาก จะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดี ในการจัดกิจกรรมผู้วิจัยจึงจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนแล้วทำให้นักเรียนอยากเรียนรู้และทำทำกิจกรรมอย่างสนุกสนาน ทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Self-confidence) ทำให้สามารถประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาเป็นอย่างมากดังจะเห็นได้จากคะแนนที่นักเรียนทำได้ และในการจัดกิจกรรมยังคำนึงถึงนักเรียนเป็นสำคัญ โดยเฉพาะความวิตกกังวล (Anxiety) ที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน โดยการจัดกิจกรรมที่มีความผ่อนคลายสนุกสนาน ทำให้นักเรียนมีความวิตกกังวลน้อย จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และทำกิจกรรมได้ดี

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการจะเป็นสิ่งใหม่กับนักเรียนกลุ่มนี้ จากการสังเกตพฤติกรรมในขณะที่สอนในห้อง ปรากฏว่า ทุกคนให้ความสนใจเป็นอย่างมาก และทุกคนพึงพอใจในกิจกรรมที่ครูจัดขึ้น โดยดูจากการบันทึกผลการจัดกิจกรรมของครู แสดงให้เห็นว่า นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นในการทำงานในทุกกิจกรรม เนื่องจากทุกกิจกรรมเป็นพื้นฐานมาจากสิ่งที่นักเรียนเป็นผู้เลือกเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหัวข้อในการเขียน นักเรียนทุกคนเป็นคนเสนอว่า ควรจะเลือกอาหารชนิดนี้ เพราะมีในท้องถิ่นตามฤดูกาล และเป็นอาหารที่มีประโยชน์ คนส่วนใหญ่ภายในห้องรู้จักเป็นอย่างดี รวมทั้งคนที่ไม่เคยรับประทานก็รู้จักดี การที่จะหาข้อมูลนั้นก็ง่ายแสนง่าย เพราะคนในท้องถิ่นจะรู้จักและส่วนใหญ่เคยนำมาประกอบอาหาร ดังนั้น จึงได้ลงมติกันเลือกที่จะเขียนเรื่อง การทำไข่เจียวไข่ทอดแดง

ถึงแม้ว่าในขั้นแรกๆ ของการทำกิจกรรมนักเรียนจะทำคะแนนในการเขียนได้ไม่ตนัก แต่ทุกคนก็พอใจในคะแนนที่ได้ และนำมาพัฒนางานเขียนในลำดับต่อมา จนได้คะแนนสูงขึ้นทุกคน การควบคุมดูแลห้องเรียนขณะทำกิจกรรม

ในการบันทึกผลในการจัดกิจกรรม (Student's Diary) ช่วงต้นของการจัดกิจกรรมการเขียน นักเรียนให้ความสนใจในการบันทึกเป็นอย่างดีแต่ต่อมามีความยาวของเนื้อเรื่องในการบันทึกก็เริ่มลดลงเรื่อยๆ แต่พอจับประเด็นได้ ดังนี้

กิจกรรมในการเขียนถ้ามีรูปแบบในการฝึกเขียนแล้ว จะทำให้สามารถเขียนได้ดี ได้ฝึกบ่อยๆ ทำให้มีความชำนาญ สามารถทำได้ดีขึ้นเรื่อยๆ ถ้าเปรียบเทียบกับตอนที่ยังไม่ได้เรียน เพราะเมื่อก่อนอยากเขียนอะไรก็เขียนไปเลย แต่พอได้ทำกิจกรรมนี้แล้วทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิด วางแผน ก่อนการทำกิจกรรมการเขียนและกิจกรรมอื่นๆ ทุกอย่าง แล้วกิจกรรมนั้นก็ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนที่วางไว้ ทำให้ชีวิตมีระเบียบขึ้น

ผลจากการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการสรุปได้ว่า คำว่า “อรรถฐาน” นักเรียนคิดว่าเป็นคำราชาศัพท์ หรือไม่ก็เป็นภาษาสมัยเก่า แต่พอครูอธิบายและทำกิจกรรมถึงรู้ความหมาย ส่วนคำว่า Genre ภาษาอังกฤษ ไม่น่าจะอ่านอย่างนี้ เพราะไม่ใช่การอ่านภาษาอังกฤษ หลังจากทีครูอธิบายก็ได้เข้าใจว่ามาจากภาษาฝรั่งเศส ต่อมาทุกคนรู้จักความหมายและคุ้นเคย และรู้วิธีการเขียนโดยเฉพาะอรรถฐานวิธีการ เพราะได้ลงมือปฏิบัติกันแบบจริงจังทุกคน เลยสนุกกันค่าๆ นี่

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอรรถฐานผ่านโครงงานไข่เจียว มีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาการเขียนได้เพราะเป็นข้อมูลที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว ไม่ต้องไปค้นคว้าเพิ่มเติมมากมายอีก ถ้าเป็นเรื่องที่นักเรียนไม่คุ้นเคยหรือไม่รู้เลย นักเรียนต้องไปหาข้อมูลใหม่ทั้งหมด และอาจไม่เข้าใจมากเท่าเรื่องที่รู้อยู่แล้ว ในกิจกรรมทำให้นักเรียนได้ฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ รู้จักคำศัพท์และสามารถเขียนคำศัพท์ได้ เขียนได้ดีขึ้น และเป็นที่เข้าใจได้ง่าย ทำให้นักเรียนสามารถเขียนเรื่องที่รู้ดีอยู่แล้วได้ดีกว่า เพราะมีความเข้าใจ ในกิจกรรมทำให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักการในการเขียนประโยค มีรูปแบบที่ทำให้รู้ที่ไปที่มา ได้รู้คำศัพท์ ได้ฝึกเขียนคำศัพท์ ในขั้นตอนทำอาหาร แล้วนำสิ่งที่เรารู้มาลำดับขั้นตอน ทำให้เราได้ฝึกทักษะการเขียน การเรียบเรียงคำพูดให้เหมาะสม โดยประสบการณ์ทำให้เขียนได้ง่ายขึ้น รวมทั้ง ไม่ต้องไปเสียเวลาไปศึกษาหรือทำความเข้าใจในเรื่องที่ไม่รู้หรือไม่ถนัด ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีการคิดเรียบเรียงคำก่อนเขียน ทำให้รู้จักคำศัพท์ใหม่ๆ มากขึ้น และนักเรียนทุกคนมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรม โดยทุกคนเห็นว่ากิจกรรมที่จัดขึ้นนี้เป็นการจัดกิจกรรมที่สนุกสนาน เป็น อรรถฐานวิธีการที่สามารถทำได้ดีที่สุดเท่าที่เคยเรียนมา ทำให้เป็นคนมีการวางแผน และมีการจัดระเบียบให้ตนเองในการลำดับขั้นตอนทำงาน ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ และครู ได้ทำในสิ่งที่สนใจและได้เลือกหัวข้อที่ทำเอง จึงทำรู้สึกภูมิใจในผลงานครั้งนี้มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การจัดกิจกรรมการเขียนที่เน้นความสนใจของนักเรียนเป็นการเสริมสร้างการเรียนรู้ใฝ่เรียนเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนอยากร่วมกิจกรรมในการเรียน ฉะนั้น ในการจัดกิจกรรมการสอนในห้องเรียนโดยเฉพาะการฝึกทักษะด้านการเขียน ครูจำเป็นต้องรู้ว่่านักเรียนของตนเองนั้นสนใจเกี่ยวกับเรื่องอะไร ครูควรสอบถามนักเรียนก่อนการดำเนินกิจกรรมการเขียน จะทำให้นักเรียนตั้งใจในการเขียน ทั้งที่พอมีความรู้อยู่แล้ว หรือไม่มีเลยก็ดี นักเรียนจะพยายามหาข้อมูลมาเขียนเพราะเป็นสิ่งที่ต้องการเขียน มองในมุมกลับกันถ้าให้เขียนในเรื่องที่ไม่สนใจ จะทำให้นักเรียนไม่สนใจในการทำกิจกรรมนั้นๆ เลย และจะทำให้กิจกรรมที่ครูวางแผนไว้น่าเบื่อและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้

1.2 การเขียนเรื่องที่เป็นลำดับขั้นตอนนั้น เป็นพื้นฐานในการพัฒนาการเขียนในรูปแบบอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนจะต้องวางแผนในการใส่รายละเอียดทุกอย่างไว้เป็นลำดับ แล้วยังส่งผลให้เป็นผู้เรียนที่มีความเป็นระเบียบในตัวเอง

1.3 บรรยากาศภายในห้องเรียนควรจัดให้เหมาะสม ควรมีการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ไม่กีดกันในการแสดงออกด้านความคิด แลกเปลี่ยนทัศนะได้กับทั้งครูและเพื่อน จะทำให้บรรยากาศในการเรียนผ่อนคลาย ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ ส่งผลทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และประสบผลสำเร็จในการเรียนในที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรทัดฐานไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับการสอนเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบบรรทัดฐานสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มสาระอื่นๆ ได้

2.3 ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้บรรทัดฐานวิธีการ แต่เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเขียน ครูผู้สอนควรนำกิจกรรมการสอนเขียนแบบบรรทัดฐานรูปแบบอื่นไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้แก่

2.3.1 เรื่องเล่าจากประสบการณ์ (Recount)

2.3.2 รายงาน (Report)

2.3.3 การอธิบาย (Explanation)

2.3.4 เรื่องเกี่ยวกับความคิดเห็น (Exposition)

2.3.5 เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative)

2.3.6 อภิปราย (Discussion)

2.3.7 การสังเกต (Observation)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2546.
- _____. การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2551.
- _____. คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย เล่ม 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.
- _____. โครงการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2544 ก.
- _____. ยุทธศาสตร์ในการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2541.
- _____. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544 ข.
- จินตนา นักบุญ. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามข้อเท็จจริงโดยอาศัยแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- จूरรัตน์ หอมจันทร์. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและความวิตกกังวลในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการกระบวนการเขียนของเคลลีกับการสอนด้วยวิธีตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.
- นวลพรรณ นิยมคำ. ผลของการฝึกเทคนิคหัวใจสู่สภาวะอัลฟาตามแนวคิดนีโอฮิวแมนนิส ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลดความวิตกกังวลทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541.
- ฉัตรชัย อภินันท์สนอง. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการเขียนตามแนวทฤษฎีการสอนภาษาแบบบรรทัดฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2547.
- ชวลิต ชูกำแพง. การประเมินการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- _____. การวิจัยหลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2553.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : เจริญผลการพิมพ์, 2540.

- เพชรรัตน์ สุริยา. การพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษโครงการเพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษา
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่, 2543.
- พิริยา พันธสวัสดิ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 4 โดยใช้โครงการ. การศึกษาอิสระ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น,
2551.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ
และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วย
แนวทฤษฎีการสอนแบบบรรณฐาน (Genre Based Approach) กับวิธีการสอนตามคู่มือครู.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- รุ่ง แก้วแดง. พฤติกรรมการศึกษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มติชน, 2541.
- ลดารวรรณ ฝาระมี. การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยโครงการ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น, 2553.
- ลัดดา ภูเกียรติ. โครงการเพื่อการเรียนรู้ : หลักการและแนวทางการจัดกิจกรรม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น, 2538.
- _____. สถิติวิทยาทางการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและ
พัสดุภัณฑ์, 2540.
- สังขยา บุญมา. การพัฒนากิจกรรมการเขียนบันทึกโต้ตอบเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนและแรงจูงใจ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่, 2542.
- สมนึก ภัททิยธนี. การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นการวัดกับจุดประสงค์ โดยหา
ค่าเฉลี่ยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด โดยใช้สูตร IOC. ม.ป.ท. : ม.ป.พ., 2544.
- สุกัญญา ไทยปิยะ. การพัฒนาวิธีการสอนอังกฤษแบบร่วมมือกันเรียนรู้ร่วมกับจัดทำโครงการ
สร้างสรรค์ภาพการ์ตูนเพื่อการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
อุดรดิตถ์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์, 2549.
- สุธาทิพย์ สุตหนองบัว. การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 โดยใช้โครงการ. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น,
2545.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2537.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุริยา จันทร์เนียม. โครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของนักเรียน.
ชัยนาท : โรงเรียนคุรุประชาสรรค์, 2541.

- สิริพร ศรีสมวงษ์. การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม. ปริญญาโท ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2549.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : ดับบลิว เจ พร็อพเพอร์ตี้, 2547.
- อนงค์ เชื้อสีดา. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ(ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4) โดยใช้โครงงาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2549.
- อดิگانต์ ทองมาก. การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2552.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. แนวการสร้างข้อสอบ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ. “การใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการ เขียนภาษาอังกฤษ,” วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น. 7(1) : 105-112 ; มกราคม-มิถุนายน, 2545.
- อินทร์จุฑ์ เกษตระชนม์. ผลการสอนการเขียนตามแนวคิดอรรถฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียน เรียงความเชิงสร้างสรรค์และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- Asubel, P. Education psychology: A cognitive View. New York : Holt Reinhart, 1968.
- Bryne, Donn. Teaching writing skill. London : Longman, 1988.
- Christie, F. Genre as choice in Tan Reid. In The Place of Genre in Learning : Current Debates, Centre for Students in Literacy Education, Geelong, Victoria : Deakin University, 1987.
- Diane Phillips, Sarah, Burwood and Helen, Dunford. โครงการภาษาอังกฤษกับเด็ก : Projects with Young Learners. แปลโดย เฉลียวศรี พิบูลชล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หน้าต่าง สู่โลกกว้าง, 2544.
- . Genre in Writing, in Deakin University Writing in Schools. Study guide, Section 1. Geelong, Victoria : Deakin University, 1989.
- Fried-Booth, D.L. Project Work. Oxford, UK : Oxford University Press, 1987.
- . Project work. Oxford, UK : Oxford University Press. 2002.
- Haines, S. โครงการภาษาอังกฤษ. แปลโดย มัลลิกา พงศ์ปริตร ; ศรีภูมิ อัครมาส. กรุงเทพฯ : เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า, 2002.
- . Project for the EFL classroom : Resource material for teachers. UK : elson, 1989.

- Harris, Michael and Paul. McCann. Assessment - Handbooks for the English Classroom.
s.l. : Macmillan ELT, 1994.
- Hyland, Ken "Effect of Genre Description in Argumentative Essay," Research in the Teaching of English. 23(3) : 23-24, 1990.
- Krashen, S. and T.D. Terrell. The natural approach : Language Acquisition in the classroom. Oxford : Pergamon Press, 1983.
- Littlewood, W. Foreign and second language learning. New York : Cambridge University Press, 1984.
- Littlewood, William. Communicative Language Teaching. Britain : Cambridge University Press, 1995.
- Martin, J.R. and J. Ruthery Writing Report. No.1, Working Papers in Linguistics.
Department of Linguistics Sydney : Sydney University, 1980.
- . Writing Report. No.2. Working Papers in Linguistics. Sydney :
Department of Linguistics Sydney, Sydney University, 1981.
- Nation, I.S.P. Teaching ESL/ EFL Reading and Writing. New York : Routledge, 2009.
- Ribe, Ramon and Vidal, Nuria. Project Work: Handbooks for the English Classroom.
Scotland : Macmillan Publishers Limited, 1993.
- Sarah, C. Scaffolding for second language writers: producing an academic essay.
USA : Oxford university Press, 2003.
- Vygotsky, L. S. Thought and language. Cambridge, MA : MIT Press, 1986.
- Swales, J.M. Genre analysis : English and academic and research settings.
Cambridge : Cambridge University Press, 1990.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์และรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ที่ ศธ 0530.3/111

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

31 มกราคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นายเอกวิทย์ อำนวย ตำแหน่ง ครูเชี่ยวชาญ

ด้วย นางสาวกรวรรณ ชุมชิต นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ โครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบลำดับขั้นตอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิลานุช ภูษาวิโสตร์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.อุตร หวานอารมณ์ เป็น กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ สืบวัฒนะ)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทรศัพท์ โทรสาร (043) 754369

ที่ ศธ 0530.3/ 142

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

๓ มกราคม 2556

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบัวขาว

ด้วย นางสาวกรรณ ชุมชิต นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบลำดับขั้นตอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิลาณู ภูษาวิโสธร เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.อุดร หวานอารมณ์ เป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยฯ จึงใคร่ขออนุมัติครุภัณฑ์จากท่านในการอนุญาตให้นิสิตเข้าทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลที่ได้รับนิสิตจะนำไปประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ มีความสมบูรณ์ ถูกต้องเป็นจริง และใช้อ้างอิงในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ สืบวัฒนะ)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทรศัพท์ (043) 754321-40 ต่อ 2006

โทรสาร (043) 754369

ที่ ศธ 0530.3/ 2 141

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

31 มกราคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นายประสิทธิ์ ไชยกาล ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

ด้วย นางสาวกรวรรณ ชุมชิต นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ โครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบลำดับขั้นตอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิลานุช ภูษาวิไศรินทร์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.อุดร หวานอารมณ์ เป็น กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ สืบวัฒนะ)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร (043) 754369

ที่ ศธ 0530.3/211

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ตำบลขามเรียง อำเภอกันทรวิชัย
จังหวัดมหาสารคาม 44150

๓๑ มกราคม 2556

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน นางสาวพิศณชนก ยันตะบุศย์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการ

ด้วย นางสาวกรรณ ชุมชิต นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแบบลำดับขั้นตอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิลาณู ภูษาวิโคร์ เป็นประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.อุดร หวานอารมณ์ เป็น กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ก่อนที่ผู้วิจัยจะดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ สืบวัฒนะ)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร (043) 754369

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นายเอกวิทย์ อำนวย ครูเชี่ยวชาญ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนบัวขาว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
2. นายประสิทธิ์ ไชยกาล ครูชำนาญการพิเศษ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนสมเด็จพระพิทยาคม สังกัดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24
3. นางสาวพิศณชนก ยันตะบุศย์ (กศ.ม.การวัดผลทางการศึกษา) ครูชำนาญการ โรงเรียนกุฉินารายณ์ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 24

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

**รายละเอียดแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบมาตรฐานผ่านโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**

กิจกรรมที่	รายการปฏิบัติ	เวลา (ช.ม.)
❖ Input ideas เป็นขั้นตอนในการเลือกข้อมูลที่จะเขียนและให้ข้อมูลที่จำเป็นในการเขียนตามความสนใจของผู้เรียน		
1	โครงการภาษาอังกฤษ - ปฐมนิเทศ (1) - ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการภาษาอังกฤษ (1) - การเลือกหัวข้อโครงการ (1) - คำโครงการภาษาอังกฤษ (1)	4
2	Do the project Work. “How to make my omelet.” - กิจกรรมการหาข้อมูลนอกห้องเรียน (4) - กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน (1)	5
❖ Modeling เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้รู้จักมาตรฐานวิธีการ (Process Genre)		
3	กิจกรรมการสอนเขียน Process Genre - ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียนแบบวิธีการ (1) - รูปแบบการเขียนแบบวิธีการ (1) - ส่วนประกอบของการเขียนแบบวิธีการ (1) - คำเชื่อมบอกลำดับขั้นตอน (Sequence Words) (1)	4
❖ Joint Negotiation รวบรวม ระดมสมองกันในกลุ่มเพื่อพัฒนางานเขียนตามมาตรฐานที่เรียนมา		
4	กิจกรรมการฝึกเขียน (Practice Process Genre) - Prewriting (1) - Drafting (1) - Revising (1)	4

	- Proofreading	(1)
❖ Independent Construction ปรับปรุงและพัฒนางานเขียนใหม่อย่างอิสระโดยเขียนตาม อรรถลักษณะแบบลำดับขั้นตอน (Process Genre)		
5	Present the Writing Work - พัฒนาชิ้นงานการเขียน - นำเสนอชิ้นงานการเขียนและประเมินชิ้นงาน	2 (1) (1)
6	ทดสอบหลังเรียน	1
รวม		20

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านโครงงานเพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 เวลา 20 ชั่วโมง

1. มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด ม.3/1 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ
และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด ม.3/2 เผยแพร่ /ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น
เป็นภาษาต่างประเทศการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่
เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจกระบวนการเรียนรู้แบบโครงงาน

2.2 นักเรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษแบบวิธีการ (Process Genre) ได้

2.3 นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลของท้องถิ่นได้

3. สาระการเรียนรู้

3.1 ความรู้ (Knowledge)

- 1) โครงการงานภาษาอังกฤษ (English Project Work)
- 2) การเขียนแบบวิธีการ (Process Genre)

3.2 ทักษะกระบวนการ (Process)

- 1) โครงการงานภาษาอังกฤษ (English Project Work)
- 2) การเขียนแบบลำดับขั้นตอน (Process Analysis Approach)

3.3 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

- 1) มีวินัย
- 2) ใฝ่เรียนรู้
- 3) มุ่งมั่นในการทำงาน

3.4 สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน (Competency)

- 1) ความสามารถในการสื่อสาร
- 2) ความสามารถในการคิด
- 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา
- 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
- 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

4. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 Input ideas เป็นขั้นตอนในการเลือกข้อมูลที่จะเขียนและให้ข้อมูลที่จำเป็นในการเขียนตามความสนใจของผู้เรียน

กิจกรรมที่ 1 English Project Work : เป็นกิจกรรมในการให้ความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมโครงการภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมข้อมูลที่ป้อนสำหรับการเขียนต่อไป

กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	เวลา(นาที)
ชั่วโมงที่ 1		
กิจกรรมที่ 1.1 ปฐมนิเทศ		
- ทักทายนักเรียน - เตรียมความพร้อมในการเรียนโดยชี้แจงรายละเอียดในการเรียน แจ้งจุดประสงค์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	- สนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สอบถามข้อสงสัยต่างๆ เกี่ยวกับการทำกิจกรรม	60

5. สื่อ/ อุปกรณ์การเรียนรู้

- 5.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ในการจัดกิจกรรม
- 5.2 แผ่นพับตัวอย่างโครงการภาษาอังกฤษ
- 5.3 แบบบันทึกประจำวันของนักเรียน
- 5.4 แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมของครู
- 5.5 แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน
- 5.6 แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน

6. แหล่งเรียนรู้

- 6.1 ห้องสมุดโรงเรียน
- 6.2 ห้องโครงการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระอื่นๆ
- 6.3 ห้องสื่อบันในโรงเรียน (ห้อง IT)

7. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

สิ่งที่วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่าน/ไม่ผ่าน
2. สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	ประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	ผ่าน/ไม่ผ่าน

แผนงาน 2 English Project Week

กิจกรรมที่ 1.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโครงการภาษาอังกฤษ

กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	เวลา(นาที)
Warm Up - ทักทายนักเรียน	- ทักทายโต้ตอบครู	5

Presentation - ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนในเรื่องการทำโครงการและการเตรียมความพร้อมด้านภาษา โดยครูให้ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการภาษาอังกฤษจากใบความรู้กิจกรรมที่ 1.2 - นำเสนอตัวอย่างโครงการภาษาอังกฤษจากแผ่นพับ และสื่อต่างๆ	- ร่วมอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เรื่อง การทำโครงการภาษาอังกฤษ	10
Practice - ให้นักเรียนจัดกลุ่มกลุ่มละ 5-7 คนตามความสนใจแล้วศึกษาใบความรู้เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการภาษาอังกฤษ - เพิ่มเติมความรู้ให้นักเรียนเกี่ยวกับโครงการภาษาอังกฤษ โดยแจกแผ่นพับ ตัวอย่างโครงการและตัวอย่างโครงการ - ครูเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ๆ และอนุญาตให้ใช้พจนานุกรม หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยให้นักเรียนสามารถนำมาใช้ได้เพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ครูเตรียมให้	- ศึกษาตัวอย่างจากใบความรู้กิจกรรมที่ 1.2 และเอกสารต่างๆ แล้วสรุปความรู้ที่ได้เกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นในการทำโครงการภาษาอังกฤษ - ร่วมกันอภิปราย - แต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้แล้วส่งตัวแทนออกนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	20
Production - สังเกตพฤติกรรมและอำนวยความสะดวกในการทำกิจกรรม ให้คำปรึกษาและอื่นๆ ในระหว่างการทำกิจกรรม	- แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน	20
Wrap up - ร่วมกันอภิปรายสรุปความรู้ที่ได้ - ให้คำปรึกษาเพิ่มเติมแก่นักเรียนที่มีปัญหาและข้อสงสัย - บันทึกผลการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน	- ร่วมกันอภิปรายสรุปความรู้ที่ได้และบันทึกสรุปความรู้ที่ได้ลงในสมุดบันทึก เพื่อเป็นข้อมูลที่จะนำไปปรับปรุงและพัฒนาต่อไป	5
รวม		60

5. สื่อ/ อุปกรณ์การเรียนรู้

- 5.1 ใบความรู้กิจกรรมที่ 1.2 เรื่อง ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโครงงานภาษาอังกฤษ
- 5.2 แผ่นพับตัวอย่างโครงงานภาษาอังกฤษ
- 5.3 ตัวอย่างโครงร่างโครงงานภาษาอังกฤษ
- 5.4 แบบบันทึกของนักเรียน
- 5.5 แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน
- 5.6 แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน
- 5.7 แบบบันทึกของครู

6. แหล่งเรียนรู้

- 6.1 ห้องสมุดโรงเรียน
- 6.2 ห้องโครงงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระอื่นๆ
- 6.3 ห้องสื่อบันในโรงเรียน (ห้อง IT)

7. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

สิ่งที่วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่าน/ไม่ผ่าน
2. สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	ประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	ผ่าน/ไม่ผ่าน

ใบความรู้กิจกรรมที่ 1.2

โครงการภาษาอังกฤษ (English Project Work)

1. ความหมายของโครงการภาษาอังกฤษ

โครงการภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่ตนเองสนใจเพื่อหาคำตอบหรือผลเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ โดยมีการวางแผนร่วมกันอย่างเป็นระบบก่อนลงมือปฏิบัติโดยนำความรู้และทักษะทางภาษาที่เรียนมาใช้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นผู้แนะนำ จนทำงานได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

2. ประเภทของโครงการ

ไฮนส์ (2002:1) กล่าวว่า โครงการเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยโครงการแบ่งออกเป็น 4 จำพวกหลัก ได้แก่

- 1) โครงการค้นคว้าข้อมูล (Information and Research Projects) เป็นการศึกษาข้อมูล เช่น การศึกษาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่ หรือสถานที่ที่นักเรียนสนใจ
- 2) โครงการสำรวจ (Survey Projects) เป็นการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน
- 3) โครงการที่เห็นผลผลิตหรือชิ้นงาน (Production Projects) เป็นการลงมือปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลผลิตอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น การทำหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน การทำแผ่นพับแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดของตนเอง
- 4) โครงการที่ต้องจัดงานหรือการแสดง (Performance and Organizational Projects) เป็นการแสดงออกหรือมีกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา เช่น การจัดรายการเสียงตามสายในโรงเรียน การแสดงละคร

3. ขั้นตอนการทำโครงการ

3.1 การคิดและการเลือกหัวข้อโครงการ ผู้เรียนจะต้องคิดและเลือกหัวข้อโครงการด้วยตนเอง ว่าอยากจะศึกษาอะไร ทำไมจึงอยากศึกษา หัวข้อโครงการมักจะได้อาจมาจากปัญหา คำถาม หรือความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ของผู้เรียนเอง หัวข้อโครงการควรเฉพาะเจาะจงและ

ชัดเจน เมื่อใครได้อ่านชื่อเรื่องแล้วควรเข้าใจและรู้เรื่องว่าโครงงานนี้ทำจากอะไร การกำหนดหัวข้อโครงงานนั้นสามารถค้นคว้าหาข้อมูลมาจากหลายแหล่ง เช่น จากการอ่านหนังสือ เอกสาร บทความ การเยี่ยมชมสถานที่ต่างๆ การเข้าชมนิทรรศการหรืองานประกวดโครงงาน การสนทนากับบุคคลต่างๆ หรือจากการสังเกตปรากฏการณ์ต่างๆ รอบตัว เป็นต้น และควรคำนึงถึงสิ่งดังต่อไปนี้ คือ ความเหมาะสมของระดับความรู้, ความสามารถของผู้เรียน, วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้, งบประมาณ, ระยะเวลา, ความปลอดภัย และแหล่งความรู้

3.2 การวางแผนการทำโครงงาน ต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างรัดกุมและรอบคอบ ไม่สับสน แล้วนำเสนอต่อผู้สอนหรือครูที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบก่อนดำเนินการขั้นต่อไป โดยมีการเขียนเค้าโครงของโครงงานเพื่อแสดงแนวคิด แผนงาน และขั้นตอนการทำโครงงาน ซึ่งควรประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้

- 1) ชื่อโครงงาน (Project Title) ควรเป็นข้อความที่กะทัดรัด ชัดเจน สื่อความหมายได้ตรง
- 2) ชื่อผู้ทำโครงงาน (Project Members)
- 3) ชื่อที่ปรึกษาโครงงาน (Project Adviser)
- 4) หลักการและเหตุผลของโครงงาน (Rationale) เป็นการอธิบายว่าเหตุใดจึงเลือกทำโครงงานเรื่องนี้ มีความสำคัญอย่างไร มีหลักการหรือทฤษฎีอะไรที่เกี่ยวข้อง เรื่องที่ทำเป็นเรื่องใหม่หรือมีผู้อื่นได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ไว้บ้างแล้ว ถ้ามีได้ผลอย่างไร เรื่องที่ได้ขยายเพิ่มเติม ปรับปรุงจากเรื่องที่มีผู้อื่นทำไว้อย่างไร หรือเป็นการทำซ้ำเพื่อตรวจสอบผล
- 5) จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ (Project Objective) ควรมีความเฉพาะเจาะจง และสามารถวัดได้ เป็นการบอกขอบเขตของงานที่จะทำได้ชัดเจนขึ้น
- 6) สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า (Hypothesis) (ถ้ามี) สมมติฐานเป็นคำตอบหรือคำอธิบายที่คาดไว้ล่วงหน้า ซึ่งอาจจะถูกหรือไม่ก็ได้ การเขียนสมมติฐานควรมีเหตุมีผลมีทฤษฎีหรือหลักการรองรับ และที่สำคัญ คือ เป็นข้อความที่มองเห็นแนวทางในการดำเนินการทดสอบได้ นอกจากนี้ควรมีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามด้วย
- 7) วิธีดำเนินงานและขั้นตอนการดำเนินงาน (Process) จะต้องอธิบายว่า จะออกแบบการทดลองอะไรอย่างไร จะเก็บข้อมูลอะไรบ้างรวมทั้งระบุวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ มีอะไรบ้าง
- 8) แผนปฏิบัติงานหรือขอบเขตของโครงงาน (Project Plan / Period of time) อธิบายเกี่ยวกับกำหนดเวลาตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอน
- 9) ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Expected Outcome)
- 10) เอกสารอ้างอิง (Reference)

3.3 การดำเนินงาน เมื่อที่ปรึกษาโครงงานให้ความเห็นชอบเค้าโครงของโครงงานแล้ว ต่อไปก็เป็นขั้นตอนปฏิบัติงานตามขั้นตอนที่ระบุไว้ ผู้เรียนต้องพยายามทำตามแผนงานที่วางไว้ เตรียมวัสดุ

อุปกรณ์และสถานที่ให้พร้อมปฏิบัติงานด้วยความละเอียดรอบคอบ คำนึงถึงความปลอดภัยและปลอดภัยในการทำงาน ตลอดจนการบันทึกข้อมูลต่างๆ ว่าได้ทำอะไรไปบ้าง ได้ผลอย่างไร มีปัญหาและข้อคิดเห็นอย่างไร พยายามบันทึกให้เป็นระเบียบและครบถ้วน

3.4 การเขียนรายงาน เป็นวิธีสื่อความหมายวิธีหนึ่งที่จะให้ผู้อื่นได้เข้าใจถึงแนวคิด วิธีการดำเนินงาน ผลที่ได้ ตลอดจนข้อสรุปและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เกี่ยวกับโครงการนั้น การเขียนโครงการควรใช้ภาษาที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย ชัดเจนและครอบคลุมประเด็นสำคัญๆ ทั้งหมดของโครงการ

3.5 การนำเสนอผลงาน เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการทำโครงการและเข้าใจถึงผลงานนั้น การนำเสนอผลงานอาจทำได้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมต่อประเภทของโครงการ เนื้อหา เวลา ระดับของผู้เรียน เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การเล่าเรื่อง การเขียนรายงาน การสาธิต การจัดนิทรรศการ ซึ่งอาจมีทั้งการจัดแสดงและการอธิบายด้วยคำพูด หรือการรายงานปากเปล่า การบรรยาย สิ่งสำคัญคือ พยายามทำให้การแสดงผลงานนั้นดึงดูดความสนใจของผู้ชม มีความชัดเจน เข้าใจง่าย และมีความถูกต้องของเนื้อหา

ชั่วโมงที่ 15 กิจกรรมการฝึกเขียน (Practice Process Genre)

กิจกรรมที่ 4.2 Drafting

กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	เวลา(นาที)
Warm up - ทบทวนความรู้เดิมในชั่วโมงที่แล้วโดยการเล่น เกม Hang Man แข่งขันเขียนคำศัพท์เป็นกลุ่ม โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ เพื่อเป็นการทบทวน ความรู้ความจำคำศัพท์หมวดอาหารและ เครื่องปรุง จากคำศัพท์เช่น omelet, ladle, pepper, stove, ingredient, cook, etc. กลุ่มที่ได้คะแนนเยอะสุดเป็นผู้ชนะ	-แต่ละกลุ่มช่วยกันทายคำศัพท์ที่ครู กำหนดให้ โดยการสะกดคำที่ละ ตัวอักษร	5
Presentation - นำเสนอแบบฟอร์ม Draft 1 แล้วกำหนดหัวข้อ ให้นักเรียนเขียน คือ How to make my omelet.	- ร่วมกันสนทนาและซักถามข้อสงสัย	5

Practice - ให้คำปรึกษา แนะนำ และคอยควบคุมดูแล ความเรียบร้อยภายในห้อง	- ทุกคนในกลุ่มเขียนงานเขียนของ ตนเอง (Draft 1) โดยสามารถปรึกษา เพื่อนและครูได้ถ้าไม่เข้าใจและ สามารถใช้พจนานุกรมได้	30
Production - ให้คำปรึกษา แนะนำ และคอยควบคุมดูแล ความเรียบร้อยภายในห้อง	- ดำเนินการเขียนฉบับร่างที่ 1 (Draft 1) ให้เรียบร้อย พร้อมทั้งเก็บ รายละเอียดในการเขียน	5
Wrap up -สรุปผล ปัญหาและอุปสรรคในการทำกิจกรรม	-อภิปรายสรุปผล รวมทั้งปัญหาและ อุปสรรคในการทำกิจกรรม -บันทึกผลการทำกิจกรรม	5
รวม		60

5. สื่อ/ อุปกรณ์การเรียนรู้

- 5.1 เกม Hang Man
- 5.2 แบบฟอร์มฉบับร่างการเขียนที่ 1 (Draft 1)
- 5.3 แบบบันทึกของนักเรียน
- 5.4 แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน
- 5.5 แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน
- 5.6 แบบบันทึกของครู

6. แหล่งเรียนรู้

- 6.1 ห้องสมุดโรงเรียน
- 6.2 ห้องโถงงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระอื่นๆ
- 6.3 ห้องสืบค้นในโรงเรียน (ห้อง IT)

7. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

สิ่งที่วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ประเมินพฤติกรรม การเรียนรู้	สังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	ผ่าน/ไม่ผ่าน

2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่าน/ไม่ผ่าน
3. สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	ประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	ผ่าน/ไม่ผ่าน
4. ความสามารถในการเขียน	ประเมินความสามารถในการเขียน	แบบประเมินความสามารถในการเขียน	3/2/1

ชั่วโมงที่ 16 กิจกรรมการฝึกเขียน (Practice Process Genre)

กิจกรรมที่ 4.3 Revising

กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	เวลา (นาที)
Warm up - ทักทาย ถามทุกข์สุข - สุ่มนักเรียนงานเขียน Draft 1 ของนักเรียน 3 คน โดยให้เจ้าของผลงานออกมาอ่านให้เพื่อนๆ ในห้องฟัง	- ร่วมเป็นผู้อ่านและผู้ฟังที่ดี	10
Presentation - แนะนำการอ่านงานเพื่อทบทวน โดยเน้นที่ใจความสำคัญมากกว่าความถูกต้องของไวยากรณ์โดยแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในกลุ่มโดยการจับคู่ - ให้คำแนะนำในการอ่านทบทวนโดยใช้สัญลักษณ์ - ตัดออก, = อักษรตัวใหญ่, / อักษรตัวเล็ก, ^ เติม	- สนทนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับครูและเพื่อนๆ	10
Practice - ให้คำปรึกษา แนะนำ และคอยควบคุมดูแลความเรียบร้อยภายในห้อง	- อ่านงานเพื่อทบทวนของตนเองและเพื่อน โดยเน้นที่ใจความสำคัญมากกว่าความถูกต้องของไวยากรณ์โดยแลกเปลี่ยนกันกับเพื่อนในกลุ่ม โดยการ	15

	จับคู่โดยใช้สัญลักษณ์ตามที่ครูแนะนำ	
Production - ให้คำปรึกษา แนะนำ และคอยควบคุมดูแลความเรียบร้อยภายในห้อง	- ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานการเขียนโดยการอ่านงานเขียนของตนเองและเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันโดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องของไวยากรณ์ แต่เน้นการสื่อความหมาย	10
Wrap up - ร่วมอภิปรายและสรุปความรู้ที่ได้เรียนมา - แจกแบบฟอร์ม Draft 2 ให้นักเรียนไปปรับปรุงงานเขียนของตนเองมาในชั่วโมงหน้า	- ร่วมอภิปรายและสรุปความรู้ - บันทึกผลการทำกิจกรรม	5
รวม		60

5. สื่อ/ อุปกรณ์การเรียนรู้

- 5.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการอ่านบททวน
- 5.2 แบบฟอร์มฉบับร่างการเขียนที่ 2 (Draft 1)
- 5.3 แบบบันทึกของนักเรียน
- 5.4 แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน
- 5.5 แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน
- 5.6 แบบบันทึกของครู

6. แหล่งเรียนรู้

- 6.1 ห้องสมุดโรงเรียน
- 6.2 ห้องโครงการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระอื่นๆ
- 6.3 ห้องสืบค้นในโรงเรียน (IT)

7. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

สิ่งที่วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้	สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	ผ่าน/ไม่ผ่าน
2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่าน/ไม่ผ่าน
3. สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	ประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	ผ่าน/ไม่ผ่าน
4. ความสามารถในการเขียน	ประเมินความสามารถในการเขียน	แบบประเมินความสามารถในการเขียน	3/2/1

ชั่วโมงที่ 17 กิจกรรมการฝึกเขียน (Practice Process Genre)

กิจกรรมที่ 4.4 Proofreading

กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	เวลา (นาที)
Warm Up - ทักทายและถามทุกข์สุขของนักเรียน - ถามความรู้สึกเกี่ยวกับการเขียน	- ทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนมา - อภิปรายเกี่ยวกับการเขียน	10
Presentation - แนะนำวิธีการอ่านพิสุจน์ โดยนำงานเขียนแต่ละฉบับที่ได้ปรับปรุงมาแล้ว มาเป็น Share reading เพื่อแลกเปลี่ยนอ่านในกลุ่ม	- ร่วมซักถามปัญหาและข้อข้องใจเกี่ยวกับการอ่านพิสุจน์	10
Practice - ให้คำปรึกษาแก่นักเรียนและสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	- แลกเปลี่ยนกันอ่านงานเขียนของเพื่อนภายในกลุ่มจนอ่านครบทุกคน - แนะนำ ดิขมงานเขียนของเพื่อนโดยใช้สัญลักษณ์ - ตัดออก, = อักษรตัวใหญ่, / อักษรตัวเล็ก, ^ เติม	20
Production - ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการพัฒนางานเขียนของนักเรียน	- นำข้อแนะนำที่ได้จากครูและเพื่อนๆ ไปพัฒนางานเขียนของตนเอง	10

กิจกรรมครู	กิจกรรมนักเรียน	เวลา (นาที)
Wrap Up - ร่วมกันสรุปผลจากการอ่านพิสุจน์ ข้อดี ข้อเสีย และแนวทางในการพัฒนา - ตรวจสอบงานเขียนของนักเรียนทุกคน (นอกเวลาเรียน) - แจกแบบฟอร์มฉบับร่างการเขียนสุดท้าย Final Draft (Draft 3) ให้นักเรียนไปปรับปรุงงานเขียนของตนเองเป็นครั้งสุดท้าย	- ร่วมกันสรุปผลจากการทำกิจกรรม ข้อดี ข้อเสีย และแนวทางในการพัฒนาการเขียน - บันทึกผลหลังการทำกิจกรรม - แต่ละคนเขียน Final Draft ของตนเองเป็นการบ้าน	10
รวม	60	

5. สื่อ/ อุปกรณ์การเรียนรู้

- 5.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการอ่านพิสุจน์
- 5.2 แบบฟอร์มฉบับร่างการเขียนที่ 3 (Draft 3)
- 5.3 แบบบันทึกของนักเรียน
- 5.4 แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน
- 5.5 แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน
- 5.6 แบบบันทึกของครู

6. แหล่งเรียนรู้

- 6.1 ห้องสมุดโรงเรียน
- 6.2 ห้องโครงงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระอื่นๆ
- 6.3 ห้องสืบค้นในโรงเรียน (IT)

7. การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้

สิ่งที่วัด	วิธีการวัด	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้	สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้	แบบสังเกตพฤติกรรมกลุ่ม	ผ่าน/ไม่ผ่าน

2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน	ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่าน/ไม่ผ่าน
3. สมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	ประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน	ผ่าน/ไม่ผ่าน
4. ความสามารถในการเขียน	ประเมินความสามารถในการเขียน	แบบประเมินความสามารถในการเขียน	3/2/1

ใบกิจกรรมที่ 4.1

วิธีเล่น ทายคำศัพท์ในหมวดอาหารและเครื่องปรุงจากโจทย์ที่ครูกำหนดมาให้

1. What is this word?

Key : omelet

2. What is this word?

Key : ladle

3. What is this word?

Key : pepper

4. What is this word?

Key : stove

5. What is this word?

Key : ingredient

ใบกิจกรรมที่ 4.2

Draft

Name : Class : Number:

Direction : Write a paragraph on the topic "How to make your local food."

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้กิจกรรมที่ 4.3 สัญลักษณ์ในการอ่านบททวน

- ตัดออก

= อักษรตัวใหญ่

/ อักษรตัวเล็ก

^ เติม

ใบกิจกรรมที่ 4.3

Draft

Name : Class : Number:

Direction : Write a paragraph on the topic "How to make your local food."

This image shows a full page of primary-ruled paper. It features multiple horizontal orange dashed lines spaced evenly apart. A single blue dotted line runs horizontally across the middle of the page, acting as a baseline or midline. The rest of the page is white and contains no other markings or text.

ใบกิจกรรมที่ 4.4 สัญลักษณ์ในการอ่านพิสุจน์

- ตัดออก

ใบกิจกรรมที่ 4.4

Draft

Name : Class : Number:

Direction : Write a paragraph on the topic “How to make your local food.”

[illegible]

แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ Process Genre Paragraph

เลขที่.	รายการประเมิน							รวม (21)	ร้อยละ
	การเขียนประโยคเกริ่นนำ (3)	การเขียนประโยคใจความสำคัญ (3)	การเขียนประโยคสนับสนุนหลัก (3)	การเขียนประโยคสนับสนุนรอง (3)	การเขียนประโยคสรุป (3)	การใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอน (3)	การเรียงลำดับการเขียนแบบวิธีการ (3)		
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									

แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ Process Genre Paragraph (ต่อ)

เลขที่	รายการประเมิน							รวม (21)	ร้อยละ
	การเขียนประโยคเกริ่นนำ (3)	การเขียนประโยคใจความสำคัญ (3)	การเขียนประโยคสนับสนุนหลัก (3)	การเขียนประโยคสนับสนุนรอง (3)	การเขียนประโยคสรุป (3)	การใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอน (3)	การเรียงลำดับการเขียนแบบวิธีการ (3)		
21									
22									
23									
24									
25									
26									
27									
28									
29									
30									
31									
32									
33									
34									
รวม									
เฉลี่ย									

ร้อยละ									
--------	--	--	--	--	--	--	--	--	--

(ลงชื่อ) ผู้ประเมิน

()

วันที่..... เดือนพ.ศ.

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ Process Genre Paragraph

1) การเขียนประโยคเกริ่นนำ

1 คะแนน : มีประโยคเกริ่นนำ

2 คะแนน : มีประโยคเกริ่นนำและได้ใจความบางส่วน

3 คะแนน : มีประโยคเกริ่นนำและได้ใจความครบถ้วนความสมบูรณ์

2) การเขียนประโยคใจความสำคัญ

1 คะแนน : มีประโยคใจความสำคัญ

2 คะแนน : มีประโยคใจความสำคัญและได้ใจความบางส่วน

3 คะแนน : มีประโยคใจความสำคัญและได้ใจความครบถ้วนความสมบูรณ์

3) การเขียนประโยคสนับสนุนหลัก

1 คะแนน : มีประโยคสนับสนุนหลัก

2 คะแนน : มีประโยคสนับสนุนหลักและได้ใจความบางส่วน

3 คะแนน : มีประโยคสนับสนุนหลักและได้ใจความครบถ้วนความสมบูรณ์

4) การเขียนประโยคสนับสนุนรอง

1 คะแนน : มีประโยคสนับสนุนรอง

2 คะแนน : มีประโยคสนับสนุนรองและได้ใจความบางส่วน

3 คะแนน : มีประโยคสนับสนุนรองและได้ใจความครบถ้วนความสมบูรณ์

5) การเขียนประโยคสรุป

1 คะแนน : มีประโยคสรุป

2 คะแนน : มีประโยคสรุปและได้ใจความบางส่วน

3 คะแนน : มีประโยคสรุปและได้ใจความครบถ้วนความสมบูรณ์

6) การใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอน

- 1 คะแนน : ใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอนถูกต้อง 1 คำ
- 2 คะแนน : ใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอนถูกต้อง 2- 3 คำ
- 3 คะแนน : ใช้คำที่แสดงลำดับขั้นตอนถูกต้องมากกว่า 3 คำ

7) การเรียงลำดับการเขียนนอร์ธฐานวิธีการ (Process Genre Paragraph)

- 1 คะแนน : มีการเรียงลำดับการเขียนแต่ผิดลำดับความสำคัญ
- 2 คะแนน : มีการเรียงลำดับการเขียนตามลำดับความสำคัญถูกต้องเป็นบางส่วน
- 3 คะแนน : มีการเรียงลำดับการเขียนตามลำดับความสำคัญถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 โรงเรียนบัวขาว องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

สมาชิกภายในกลุ่ม

.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง

ที่	รายการพฤติกรรม	คุณภาพการปฏิบัติ			ไม่ปฏิบัติ
		3	2	1	0
1	มีการปรึกษาและวางแผนร่วมกันก่อนทำงาน				
2	มีการแบ่งหน้าที่อย่างเหมาะสมและสมาชิก ทำตามหน้าที่ทุกคน				
3	มีการปฏิบัติงานตามขั้นตอน				
4	มีการให้ความช่วยเหลือกัน				
5	ผลงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด				

6	ผลงานเสร็จทันตามกำหนดเวลา				
7	ผลงานมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์				
8	ผลงานแสดงถึงการนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้				
9	สามารถให้คะแนนกลุ่มอื่นได้				
10	การจัดเก็บวัสดุ อุปกรณ์ เรียบร้อย หลังเลิกปฏิบัติงาน				

ลงชื่อผู้ประเมิน

(.....)

วันที่..... เดือน พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมิน

ดีมาก ให้ 3 คะแนน ดี ให้ 2 คะแนน
พอใช้ ให้ 1 คะแนน ไม่ปฏิบัติ ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้ 20 คะแนนขึ้นไป

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 โรงเรียนบัวขาว องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง ให้หาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง ตามเกณฑ์การประเมินด้านล่าง

เลขที่	ชื่อ - สกุล	มีวินัย			ใฝ่เรียนรู้			มุ่งมั่นในการทำงาน			รวม
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1											
2											
3											
4											

5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											
13											
14											
15											
16											
17											
18											
19											
20											
21											

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - สกุล	มีวินัย			ใฝ่เรียนรู้			มุ่งมั่นในการทำงาน			รวม
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
22											
23											
24											

25												
26												
27												
28												
29												
30												
31												
32												
33												
34												
รวม												

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....
 ผ่าน คน คิดเป็นร้อยละ ไม่ผ่าน คน คิดเป็นร้อยละ

ลงชื่อผู้ประเมิน

(นางสาวกรรณ ชุมชิต)

วันที่..... เดือน พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมิน

ดีมาก ให้ 3 คะแนน	ดี ให้ 2 คะแนน	พอใช้ ให้ 1 คะแนน
เกณฑ์การผ่าน ต้องได้ 6 คะแนนขึ้นไป		

แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/11 โรงเรียนบัวขาว องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความเป็นจริง ตามเกณฑ์การประเมินด้านล่าง

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความสามารถ ในการสื่อสาร			ความสามารถ ในการคิด			ความสามารถ ในการ แก้ปัญหา			รวม (9)
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											
13											
14											
15											
16											
17											
18											
19											
20											

แบบประเมินสมรรถนะที่สำคัญของผู้เรียน(ต่อ)

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ความสามารถ ในการสื่อสาร			ความสามารถ ในการคิด			ความสามารถ ในการ แก้ปัญหา			รวม (9)
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	
21											
22											
23											
24											
25											
26											
27											
28											
29											
30											
31											
32											
33											
34											
รวม											

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

ผ่าน คน คิดเป็นร้อยละ ไม่ผ่าน คน คิดเป็นร้อยละ

ลงชื่อผู้ประเมิน

(นางสาวกรวรรณ ชุมชิต)

วันที่..... เดือน พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมิน

ดีมาก ให้ 3 คะแนน	ดี ให้ 2 คะแนน	พอใช้ ให้ 1 คะแนน
-------------------	----------------	-------------------

เกณฑ์การผ่าน ต้องได้ 6 คะแนนขึ้นไป

บันทึกหลังการสอน (Teacher Note)

ผลการจัดกิจกรรม

สิ่งที่นักเรียนปฏิบัติได้ดี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สิ่งที่นักเรียนควรแก้ไข/ปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ครูผู้สอน

(นางสาวกรรวรรณ ชุมชิต)

วันที่..... เดือนพ.ศ.

Student's Diary

สิ่งที่นักเรียนปฏิบัติได้ดี

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สิ่งที่นักเรียนควรแก้ไข/ปรับปรุง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้บันทึก
(.....)
วันที่..... เดือนพ.ศ.

ภาคผนวก ค

ส่วนประกอบของการเขียนบรรณานุกรม (Process Genre)

ส่วนประกอบในการเขียนวรรณฐานวิธีการ (Process Genre) (1ย่อหน้า)

Title (ชื่อเรื่อง) :

Introduction

1) Topic Sentence : เขียนประโยคที่ครอบคลุมหัวข้อเรื่องที่ตนเองจะเขียนโดยระบุจำนวนขั้นตอนทั้งหมดลงไปในเขียน (ขั้นตอนควรมีอย่างน้อย 3 และไม่เกิน 6 ขั้นตอน)

Body

- 2) First Step of doing: เขียน 1 ประโยคที่บอกขั้นตอนแรกในการดำเนินการ
- 3) Supporting Details : เขียนประโยค 2-3 ประโยคเพื่ออธิบาย หรือยกตัวอย่างการดำเนินการในขั้นตอนที่ 1 โดยอธิบายและให้เหตุผลว่าในขั้นที่ 1 ควรทำอะไรบ้างและความจำเป็นอย่างไร
- 4) ใช้ Sequence Word เพื่อบอกลำดับขั้นตอน แล้วเขียนอีก 1 ประโยคที่อธิบายขั้นตอนที่ 2
- 5) เขียนประโยค 2-3 ประโยคเพื่ออธิบาย หรือยกตัวอย่างการดำเนินการในขั้นตอนที่ 2 โดยควรอธิบายและให้เหตุผลว่าในขั้นนี้ควรทำอะไรบ้างและความจำเป็นอย่างไร

6) ใช้ Sequence Word อีกตัวบอกลำดับขั้นตอน แล้วเขียนประโยคที่อธิบายขั้นตอนในการปฏิบัติ

7) เขียน 1-2 ประโยคเพื่ออธิบายการดำเนินการในขั้นตอนที่ 3

Conclusion

8) เขียน 1 ประโยคปิดท้าย เพื่อสรุปความในย่อหน้า

หมายเหตุ ถ้ามีขั้นตอนในการดำเนินการมากกว่า 3 ขั้นตอน ให้ดำเนินการเขียนต่อท้ายหลังลำดับ (7) และใช้รูปแบบเดิมตามที่ปรากฏใน (2-7)

ภาคผนวก ง

แบบฟอร์มฉบับร่างการเขียน และแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ

Draft

Name : Class : Number:

Direction : Write a paragraph on the topic "How to make your local food."

.....

.....

.....

.....

This image shows a full page of primary-ruled paper. It features multiple sets of horizontal lines designed to guide handwriting. Each set consists of three lines: a solid top line, a dashed middle line, and a solid bottom line. These sets are repeated vertically across the entire page, providing a template for practicing letter formation and alignment. The paper is otherwise blank, with no margins or additional markings.

Writing Test

Name : Class : Number:

Direction : Write a process genre paragraph about how to make your omelet.

.....

[illegible]

ภาคผนวก จ

แบบสรุปการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบสรุปรูปการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	1	2	3			
1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุม/สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ	5	5	4	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
3. เนื้อหามีความถูกต้อง	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมมาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้ครอบคลุมเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
6. มีการบูรณาการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	13	4.33	เหมาะสมมาก
7. การวางแผนการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการแก้ปัญหา/พัฒนา	4	4	4	12	4.00	เหมาะสมมาก
8. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้ทักษะกระบวนการคิด	4	4	5	13	4.33	เหมาะสมมาก
9. น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	5	4	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
10. ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์	5	5	4	14	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	46	45	41	132	44	
เฉลี่ย	4.60	4.50	4.10	13.20	4.40	เหมาะสมมาก

ภาคผนวก ฉ

คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 8 คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนฉบับร่างการเขียนที่ 1 (Draft 1)

เลขที่	ผู้ประเมินคนที่			รวม (63)	เฉลี่ย
	1 (21)	2(21)	3(21)		
1	11	12	11	34	11.33
2	12	13	15	40	13.33
3	13	13	15	41	13.67
4	14	13	14	41	13.67
5	13	13	13	39	13.00
6	13	15	14	42	14.00
7	14	13	15	42	14.00
8	14	15	15	44	14.67
9	15	13	14	42	14.00
10	13	14	13	40	13.33
11	14	15	16	45	15.00
12	14	14	14	42	14.00
13	14	14	14	42	14.00
14	13	14	15	42	14.00
15	13	15	14	42	14.00

16	13	15	14	42	14.00
17	15	14	15	44	14.67
18	13	15	14	42	14.00
19	14	14	14	42	14.00
20	13	15	13	41	13.67
21	14	14	15	43	14.33
22	13	15	13	41	13.67
23	13	14	14	41	13.67
24	14	14	13	41	13.67
25	14	14	13	41	13.67
26	13	14	15	42	14.00
27	13	14	14	41	13.67
28	13	14	14	41	13.67
29	13	13	14	40	13.33
30	14	13	14	41	13.67

ตาราง 8 (ต่อ)

เลขที่	ผู้ประเมินคนที่			รวม (63)	เฉลี่ย
	1 (21)	2(21)	3(21)		
31	14	14	15	43	14.33
32	14	14	15	43	14.33
33	14	14	14	42	14.00
34	13	14	14	41	13.67
รวม	457	474	479	1410	470.00
เฉลี่ย	13.44	13.94	14.09	41.47	13.82
ร้อยละ	64.01	66.39	67.09	65.83	
S.D.	0.79	0.78	0.93	1.80	

ตาราง 9 คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนฉบับร่างการเขียนที่ 2 (Draft 2)

เลขที่	ผู้ประเมินคนที่			รวม (63)	เฉลี่ย
	1 (21)	2(21)	3(21)		
1	12	15	14	41	13.67
2	15	15	14	44	14.67
3	14	15	16	45	15.00
4	15	16	15	46	15.33
5	15	16	15	46	15.33
6	16	16	15	47	15.67
7	17	15	15	47	15.67
8	17	17	16	50	16.67
9	16	18	16	50	16.67
10	16	14	15	45	15.00
11	15	16	17	48	16.00
12	16	17	16	49	16.33
13	17	15	18	50	16.67
14	15	14	16	45	15.00
15	15	17	16	48	16.00
16	14	16	16	46	15.33
17	16	15	17	48	16.00
18	16	16	15	47	15.67

ตาราง 9 (ต่อ)

เลขที่	ผู้ประเมินคนที่			รวม (63)	เฉลี่ย
	1 (21)	2(21)	3(21)		
19	15	15	16	46	15.33
20	17	16	17	50	16.67
21	16	15	15	46	15.33
22	16	16	15	47	15.67
23	15	16	16	47	15.67

24	15	16	15	46	15.33
25	17	15	16	48	16.00
26	15	16	17	48	16.00
27	17	16	18	51	17.00
28	17	15	16	48	16.00
29	15	16	17	48	16.00
30	16	15	17	48	16.00
31	15	16	17	48	16.00
32	15	17	16	48	16.00
33	16	15	17	48	16.00
34	16	15	16	47	15.67
รวม	530	533	543	1606	535.33
เฉลี่ย	15.59	15.68	15.97	47.24	15.75
ร้อยละ	74.23	74.65	76.05	74.98	
S.D.	1.08	0.88	1.00	1.97	

ตาราง 10 คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนฉบับร่างการเขียนที่ 3 (Draft 3)

เลขที่	ผู้ประเมินคนที่			รวม(63)	เฉลี่ย
	1 (21)	2(21)	3(21)		
1	16	16	17	49	16.33
2	15	17	17	49	16.33

3	17	16	16	49	16.33
4	15	17	17	49	16.33
5	16	18	17	51	17.00
6	16	19	18	53	17.67
7	17	18	17	52	17.33
8	19	19	18	56	18.67
9	16	19	18	53	17.67
10	17	19	18	54	18.00
11	19	19	19	57	19.00
12	18	19	17	54	18.00
13	15	19	17	51	17.00
14	19	19	18	56	18.67
15	16	19	17	52	17.33
16	16	19	17	52	17.33
17	16	19	17	52	17.33
18	18	19	16	53	17.67
19	17	19	18	54	18.00
20	18	19	17	54	18.00
21	17	19	17	53	17.67
22	18	18	17	53	17.67
23	17	18	16	51	17.00
24	18	19	17	54	18.00
25	18	19	17	54	18.00
26	18	19	17	54	18.00
27	18	19	18	55	18.33

ตาราง 10 (ต่อ)

เลขที่	ผู้ประเมินคนที่			รวม(63)	เฉลี่ย
	1 (21)	2(21)	3(21)		

28	18	19	16	53	17.67
29	18	19	17	54	18.00
30	18	19	17	54	18.00
31	18	19	17	54	18.00
32	18	19	17	54	18.00
33	19	19	18	56	18.67
34	18	19	18	55	18.33
รวม	587	632	585	1804	601.33
เฉลี่ย	17.26	18.59	17.21	53.06	17.69
ร้อยละ	82.21	88.52	81.93	84.22	
S.D.	1.19	0.86	0.69	2.07	

ตาราง 11 คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนฉบับร่างการเขียนที่ 1-3 (Draft 1-3)

เลขที่	draft 1 (63)	draft 2 (63)	draft 3 (63)	รวม(189)	เฉลี่ย	ร้อยละ
1	34	41	49	124	41.33	65.61
2	40	44	49	133	44.33	70.37
3	41	45	49	135	45.00	71.43
4	41	46	49	136	45.33	71.96
5	39	46	51	136	45.33	71.96
6	42	47	53	142	47.33	75.13
7	42	47	52	141	47.00	74.60
8	44	50	56	150	50.00	79.37
9	42	50	53	145	48.33	76.72
10	40	45	54	139	46.33	73.54
11	45	48	57	150	50.00	79.37
12	42	49	54	145	48.33	76.72
13	42	50	51	143	47.67	75.66
14	42	45	56	143	47.67	75.66
15	42	48	52	142	47.33	75.13

ตาราง 11 (ต่อ)

เลขที่	draft 1 (63)	draft 2 (63)	draft 3(63)	รวม(189)	เฉลี่ย	ร้อยละ
16	42	46	52	140	46.67	74.07
17	44	48	52	144	48.00	76.19
18	42	47	53	142	47.33	75.13
19	42	46	54	142	47.33	75.13
20	41	50	54	145	48.33	76.72
21	43	46	53	142	47.33	75.13
22	41	47	53	141	47.00	74.60
23	41	47	51	139	46.33	73.54
24	41	46	54	141	47.00	74.60
25	41	48	54	143	47.67	75.66
26	42	48	54	144	48.00	76.19
27	41	51	55	147	49.00	77.78
28	41	48	53	142	47.33	75.13
29	40	48	54	142	47.33	75.13
30	41	48	54	143	47.67	75.66
31	43	48	54	145	48.33	76.72
32	43	48	54	145	48.33	76.72
33	42	48	56	146	48.67	77.25
34	41	47	55	143	47.67	75.66
รวม	1410	1606	1804	4820	1606.67	2550.26
เฉลี่ย	38.44	45.88	53.06	137.38	47.25	75.01
ร้อยละ	61.02	72.83	84.22	75.01		
S.D.	1.80	1.97	2.07	4.85		

ตาราง 12 คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน (Writing Test)

เลขที่	ผู้ประเมินคนที่			รวม	เฉลี่ย
	1	2	3		
1	13	13	14	40	13.33
2	16	15	15	46	15.33
3	15	16	16	47	15.67
4	14	14	15	43	14.33
5	16	17	16	49	16.33
6	17	16	17	50	16.67
7	18	18	17	53	17.67
8	20	18	18	56	18.67
9	18	18	17	53	17.67
10	18	19	18	55	18.33
11	20	18	19	57	19.00
12	18	17	17	52	17.33
13	18	18	17	53	17.67
14	18	19	18	55	18.33
15	17	19	18	54	18.00
16	17	17	17	51	17.00
17	18	18	17	53	17.67
18	19	18	17	54	18.00
19	18	18	18	54	18.00
20	17	18	17	52	17.33
21	18	18	17	53	17.67
22	19	18	17	54	18.00

ตาราง 12 (ต่อ)

เลขที่	ผู้ประเมินคนที่			รวม	เฉลี่ย
	1	2	3		
23	18	18	17	53	17.67
24	18	19	18	55	18.33
25	18	17	18	53	17.67
26	18	17	19	54	18.00
27	18	17	17	52	17.33
28	18	18	16	52	17.33
29	17	18	17	52	17.33
30	17	18	16	51	17.00
31	18	18	16	52	17.33
32	17	17	17	51	17.00
33	17	18	18	53	17.67
34	17	17	18	52	17.33
รวม	593	592	579	1764	588
เฉลี่ย	17.44	17.41	17.03	51.88	17.29
ร้อยละ	83.05	82.91	81.09	82.35	
S.D.	1.42	1.33	1.09	3.47	

ตาราง 13 ผลการประเมินการทดสอบความสามารถในการเขียนของนักเรียนหลังเรียนเมื่อเทียบกับ
เกณฑ์การผ่านร้อยละ 70

เลขที่	คะแนนสอบเฉลี่ย (21)	ร้อยละ	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	13.33	63.49		✓
2	15.33	73.02	✓	
3	15.67	74.60	✓	
4	14.33	68.25		✓
5	16.33	77.78	✓	
6	16.67	79.37	✓	
7	17.67	84.13	✓	
8	18.67	88.89	✓	
9	17.67	84.13	✓	
10	18.33	87.30	✓	
11	19.00	90.48	✓	
12	17.33	82.54	✓	
13	17.67	84.13	✓	
14	18.33	87.30	✓	
15	18.00	85.71	✓	
16	17.00	80.95	✓	
17	17.67	84.13	✓	
18	18.00	85.71	✓	
19	18.00	85.71	✓	
20	17.33	82.54	✓	
21	17.67	84.13	✓	

22	18.00	85.71	✓	
23	17.67	84.13	✓	
24	18.33	87.30	✓	

ตาราง 13 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนสอบเฉลี่ย (21)	ร้อยละ	ผลการประเมิน	
			ผ่าน	ไม่ผ่าน
25	17.67	84.13	✓	
26	18.00	85.71	✓	
27	17.33	82.54	✓	
28	17.33	82.54	✓	
29	17.33	82.54	✓	
30	17.00	80.95	✓	
31	17.33	82.54	✓	
32	17.00	80.95	✓	
33	17.67	84.13	✓	
34	17.33	82.54	✓	
รวม	588		32	2
เฉลี่ย	17.29			
ร้อยละ	82.35		94.12	5.88
S.D.	3.47			

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 รายข้อ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่น่าสนใจ	4.94	0.42	พึงพอใจมากที่สุด
2. เนื้อหาที่เรียนทันสมัยและทันเหตุการณ์	4.82	0.39	พึงพอใจมากที่สุด
3. เนื้อหาที่เรียนเหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน	4.76	0.37	พึงพอใจมากที่สุด
4. เนื้อหาที่เรียนก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.71	0.34	พึงพอใจมากที่สุด
5. เนื้อหาที่เรียนมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	4.56	0.29	พึงพอใจมากที่สุด
รวมด้านเนื้อหา	4.76	0.36	พึงพอใจมากที่สุด
ด้านครูผู้สอน			
6. มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.74	0.37	พึงพอใจมากที่สุด
7. มีการวางแผนและเตรียมการสอนมาอย่างดี	4.79	0.39	พึงพอใจมากที่สุด
8. มีการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.65	0.36	พึงพอใจมากที่สุด
9. สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.47	0.30	พึงพอใจมากที่สุด

10. ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนทั้งในและนอกชั้นเรียน	4.79	0.39	พึงพอใจมากที่สุด
รวมด้านครูผู้สอน	4.69	0.36	พึงพอใจมากที่สุด
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้			
11. กิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนาน	4.62	0.34	พึงพอใจมากที่สุด
12. การจัดกิจกรรมโครงการทำให้เขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.76	0.37	พึงพอใจมากที่สุด
13. การฝึกและพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ	4.76	0.39	พึงพอใจมากที่สุด
14. กิจกรรมที่เรียนทำให้ผ่อนคลายและสบายใจในการเรียน	4.65	0.36	พึงพอใจมากที่สุด
15. การเขียนเรื่องตามลำดับเหตุการณ์จากกิจกรรม	4.56	0.31	พึงพอใจมากที่สุด
รวมด้านกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.35	พึงพอใจมากที่สุด
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้			
16. สภาพห้องเรียนมีความเหมาะสมกับการเรียนการสอน	4.79	0.39	พึงพอใจมากที่สุด
17. กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ	4.74	0.36	พึงพอใจมากที่สุด
18. มีสื่อในการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.79	0.39	พึงพอใจมากที่สุด
19. มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ใช้โดยทั่วถึงกัน	4.71	0.34	พึงพอใจมากที่สุด
20. มีสื่อและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและทันสมัย	4.76	0.37	พึงพอใจมากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการวัดและประเมินผล			
21. ครูผู้สอนแจ้งหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลก่อนเรียน	4.65	0.31	พึงพอใจมากที่สุด
22. เกณฑ์ในการประเมินผลมีความชัดเจน	4.65	0.33	พึงพอใจมากที่สุด
23. ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายวิธี	4.53	0.29	พึงพอใจมากที่สุด
24. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน	4.79	0.39	พึงพอใจมากที่สุด
25. การตรวจให้คะแนนมีความยุติธรรม	4.71	0.34	พึงพอใจมากที่สุด
รวมด้านการวัดและประเมินผล	4.67	0.33	พึงพอใจมากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.71	0.36	พึงพอใจมากที่สุด

ภาคผนวก ซ
ตัวอย่างผลงานนักเรียน

ฉบับร่างการเขียนที่ 1 (Draft 1)

Ant Eggs Omelette

Ingredients

- 1 2 egg.
- 2 $\frac{1}{2}$ onion, finely chopch
- 3 250 grams, ant eggs.
- 4 1 tomato, finely sliced
- 5 1 table spoon, fish sauce
- 6 1 table spoon, soy sauce
- 7 $\frac{1}{4}$ cup, oil

Preparations

1. In a medium-sized bowl, add beaten egg, onion, ant egg, tomato, fish sauce and soy sauce, stir until all ingredients mixed well.
2. Heat oil in a wok over medium heat, then pour in the egg mixture. fry until golden brown.
3. Transfer the Omelette to a plate.

How to cook Ant egg Omlette

Ant egg omlette is very easy. You can make it by yourself at your home.

Ant egg omlette cook by first. In a medium sized bowl, add beaten egg, onion, ant egg, fish sauce and soy sauce. Stir until all ingredients mixed well. Heat oil in a wok over medium heat. then pour in the egg mixture. fry untill golden brown (about 2 minutes on each side). Transfer the omelette to a plate. Garnish on top with coriander leaves and fresh vegetables (cucumber, tomato, etc) serve immediately with dipping sauce and hot steamed rice.

At the moment, We have Ant egg omlette. It very good flavour.

How to cook ant egg omelette

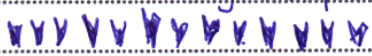
Ant egg is popular from the E-san of Thailand. Because the Ant egg are good especially in the dry season. During the spawning period of the ants, Ant egg omelette is very easy. You can make it by yourself at your home. Ant egg omelette can be made by first. In a medium-sized bowl, add beaten egg, onion, ant egg fish sauce and soy sauce. stir until all ingredients mixed well. Heat oil in a wok over medium heat. then pour in the egg mixture. Fry until golden brown. (about 2 minutes on each side). Transfer the omelette to plate. Garnish on top with coriander leaves and fresh vegetables (cucumber, tomato, long bean, etc.) serve immediately with dipping sauce and hot steamed rice. At the moment, we have Ant egg omelette. It very good flavour.

แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน(English Writing Test)

Direction : Write a process analysis paragraph about how to make your omelet.

Wonderful Omelette

If you are looking for northeast local food, an egg is the one choice of them. The popular menu from an egg is "Omelette an egg". It's very easy to cook and very cheap. A part from that is full of protein. Now, I would like to tell you about how to get "Omelette an egg" in 5 steps. Let's get it! First, Preparing ingredients there are tomato, onion, chilli, eggs, fish sauce, fresh milk, lemonade, some water, glutamate powder, tomato sauce. In this if you have any vegetable, you have to wash all of them. Second, Crack eggs into the bowl and whip them together with sliced onion, sliced tomato, slice chilli. The next is adding the seasoning like some milk, lemonade, some water, glutamate powder and whip them together again. After that pour an egg in the mix bowl. Third, Preparing the pan. Putting the pan on the stove and light the fire. Wait until the pan becomes to hot and then pour some oil into the pan and waiting for the oil becomes to boil. When the oil becomes to boil, pour the mixed ingredient in the bowl into the boiled oil. Forth, After pouring ingredients into the pan. In this step you have to take care of your food, Fry until it becomes to golden. After that take it into the dish. In this step you should to decorate your food. maybe pour tomato sauce on the top of omelette. The last serve omelett an egg with hot sticky rice.

แบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน (English Writing Test)

Direction : Write a process analysis paragraph about how to make your omelet.

Omelet stuffing Khaimodsom.

Nowadays Khaimodsom is a local food of member northeast popular in the most. people in the village can use Khaimodsom for cook such as people bring Khaimodsom to cook Omelet, roast beef and everything. we can find Khaimodsom on the tree in summer. Khaimodsom are high in protein and nutrients, and very easy for cook in that say about how to cook Omelet stuffing Khaimodsom at first we prepare Materials and results such as pan, ladle, dish, bowl, Khaimodsom, eggs, butter, fish sauce, garlic, sugar, chilli sauce, tomato sauce, green onion sliced and cooking oil. in the past to cook at first set the pan add the oil and butter down the pan put garlic pound pour the shrink egg into the pan. It make a circle. and wait for 3 minute until omelet mature take out. Heat the oil and garlic pound in the pan when being changing its colour we must pour Khaimodsom on the omelet and finally we have to roll delicious omelet. Khaimodsom in addition to an omelet also we can cook by the way, the roast beef too, because Khaimodsom are delicious and difficult to find also its high in protein the health benefits are tremendous. and protect Khaimodsom to extinct.

ภาคผนวก ณ
ภาพกิจกรรมการเรียนรู้

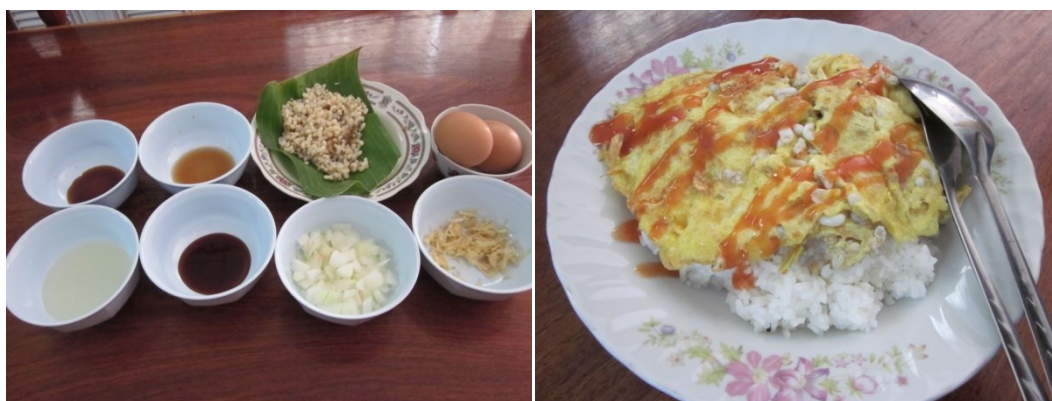

บรรยากาศภายในห้องเรียน

เครื่องปรุงต่างๆ ที่เตรียมพร้อมแล้วในการทำไข่เจียวไข่ผัดแดง

ผลงานที่สร้างสรรค์

บรรยากาศภายนอกห้องเรียน

เตรียมพร้อมนำเสนอผลงานการเขียนแบบบรรณฐานผ่านโครงงาน

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวกรวรรณ ชุมชิต
วันเกิด วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2518
สถานที่เกิด อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 43 หมู่ที่ 5 บ้านทุ่งคลองไผ่ ตำบลกุดคำ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46110
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ครูชำนาญการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบัวขาว ตำบลบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ 46110
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2530 ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองโง้ง ตำบลกุดคำ อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
พ.ศ. 2533 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบัวขาว ตำบลบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
พ.ศ. 2536 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบัวขาว ตำบลบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์
พ.ศ. 2541 ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สถาบันราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
พ.ศ. 2556 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

